46. ÉVFOLYAM, 51–52. SZÁM ÁRA: 25 Ft 1990. DECEMBER 19.

LUDAS MATYI

PUSZTA PÉTER RAJZA

AZ ÖSSZEVONT SZÁMUNK ÁRA: 25 Ft

AZ ÉV ESEMÉNYEI 1990

– A te anyád!

– Unnepély nincs; szünidő van!

APRÓ ÖRÖMÖK

– És végre nem kellett felvonulás ürügyével akkora kitérőt tenni, hogy sörhöz jussunk!

BÁTOR KORMÁNYÁTALAKÍTÁS! ÁMBÁTOR...

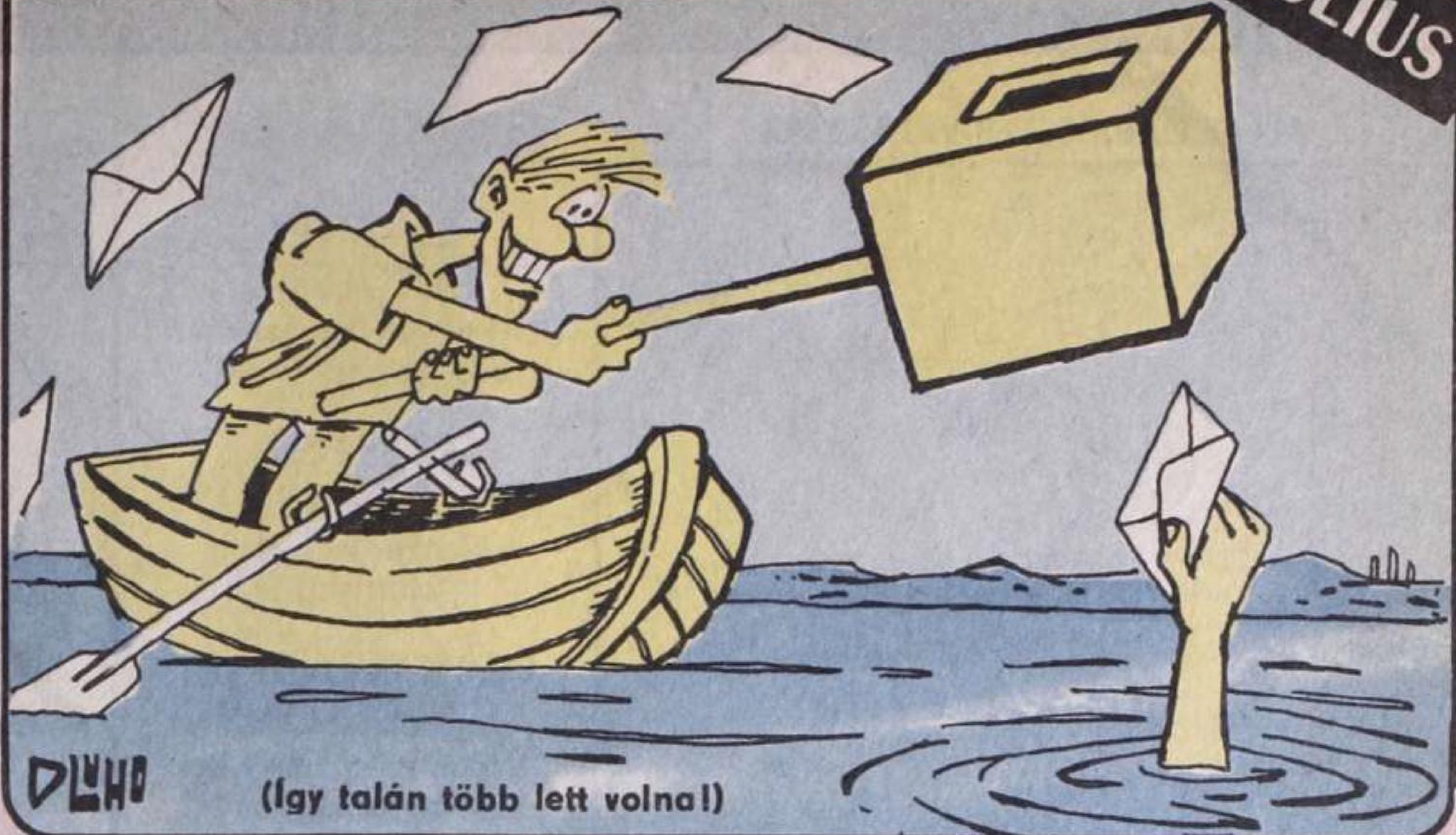
JÚNIUS

TUDOMÁNYOS PEEP-SHOW

JÚLIUS

NYÁRI SZAVAZATSZEDÉSI JAVASLAT

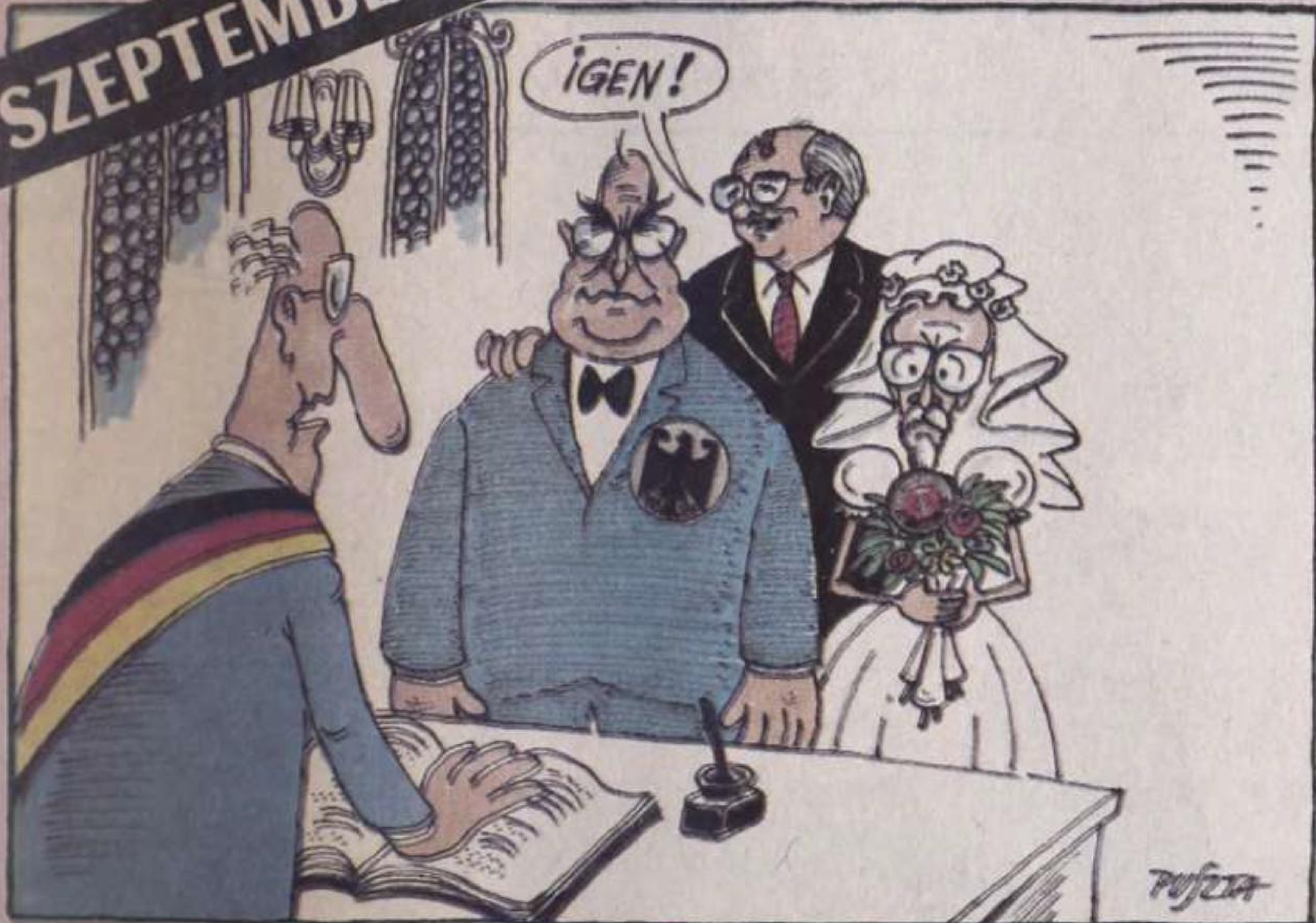
(Így talán több lett volna!)

AUGUSZTUS

Szaddam Husszeinnek augusztusban kedve szottyant leruccanni a „déliraki" tengerpartra. Ideje lenne belátnia, hogy vége a strandidénynek.

SZEPTEMBER

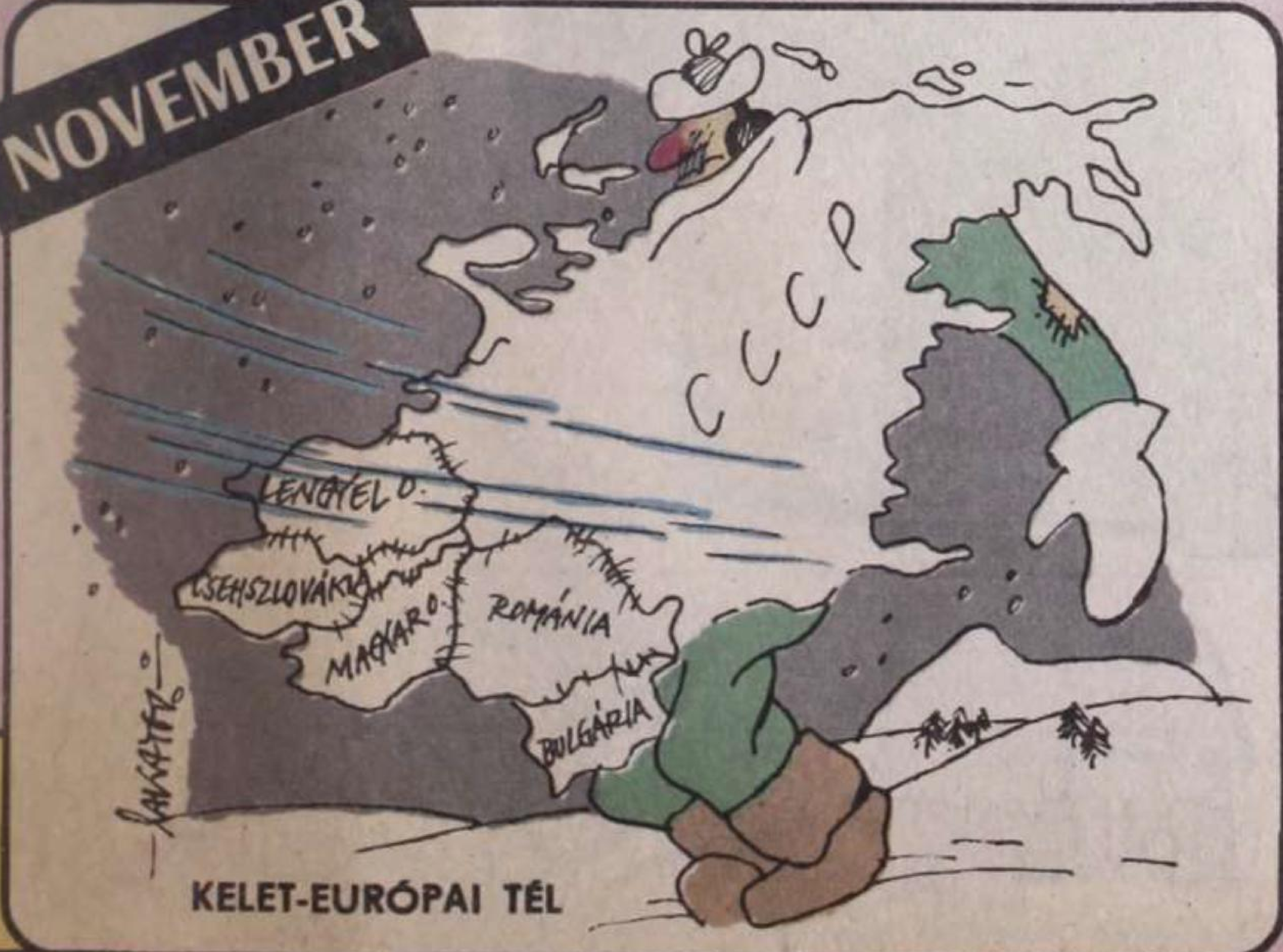
OKTÓBER

KŐKEMÉNY BLOKÁD

– Csak egy rövid kérdés: a sportklub kocsija átmehet? . . .

NOVEMBER

KELET-EURÓPAI TÉL

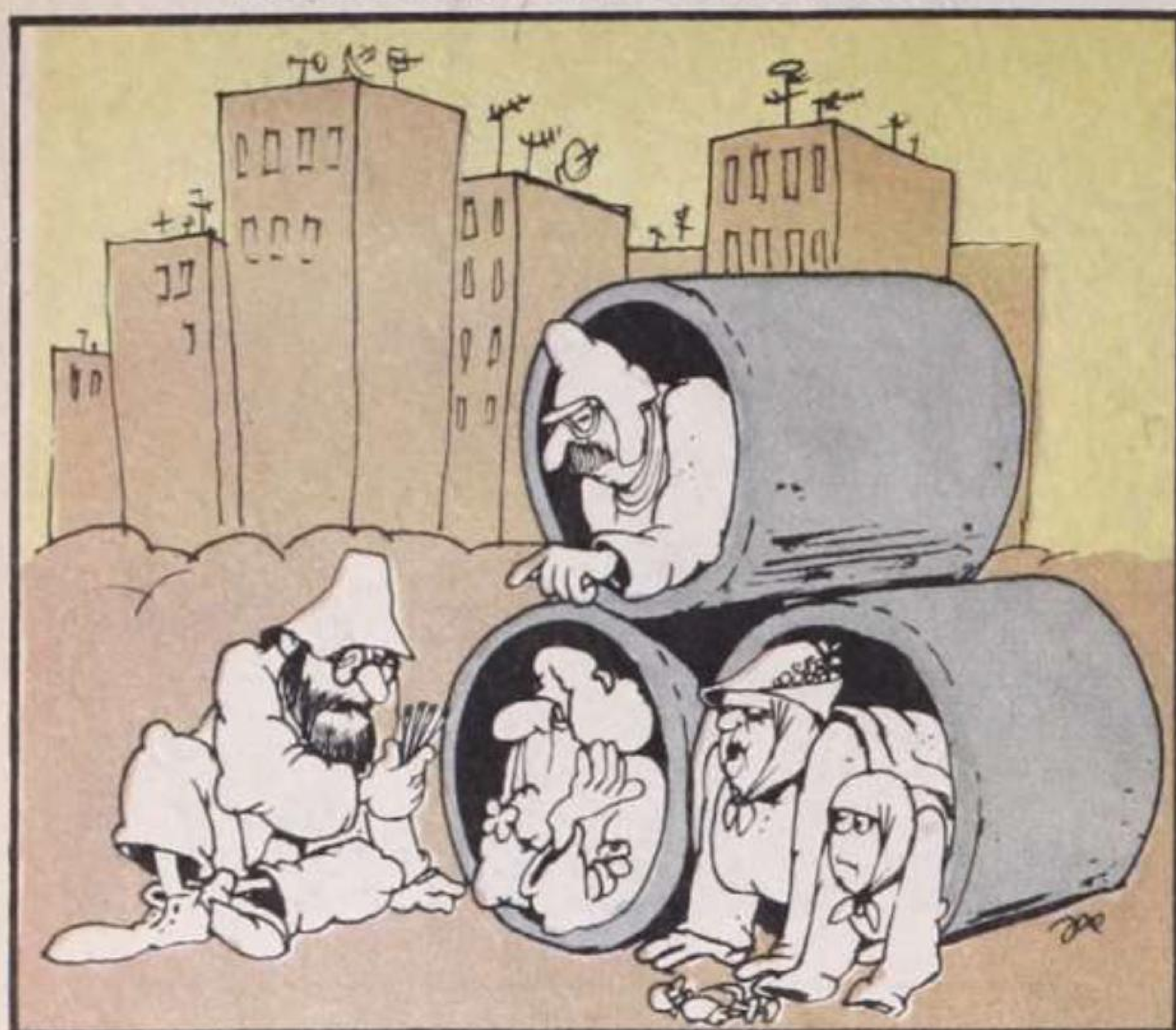
DECEMBER

MENEKÜLÉS ELŐRE

ALPOLGÁRMESTER-VÁLASZTÁS

LENGYEL TANULSÁG
„Ahol nincs ellenzék, oda importálnak"

SZERÉNY TRANSZPARENS
„Kenyér helyett is cirkuszt!"

DEMOKRATIKUS KARÁCSONY
„Vajon még hány ilyet kell átvészelnünk?!"

– Valami szocdem vita volt tegnap mese előtt

LUDAS MATYI VÁSÁRLÁSÁRA JOGOSÍTÓ JEGY

Figyelem, 12,50 Ft-onként maximum 1 db Ludas Matyi vásárlására használható fel.

A lapunk iránt megnövekedett kereslet, valamint a KGST-piac széthullása miatt fellépő papír és vicctéma hiány következtében várható ellátási nehézségekre való tekintettel ajánlatosnak láttuk szétosztani olvasóinknak a Ludas Matyi vásárlására jogosító jegyeket.

Már most az év elején szeretnénk leszögezni, hogy nem áll szándékunkban pánikot kelteni, ezért a fenti bejelentés következtében elharapózó Ludas Matyi-felvásárlási lázért sem vállalunk semmilyen felelősséget.

A SZERKESZTŐSÉG

– Géza! Azt mondják, neked jött össze három csillag a kaparós sorsjegyen!

BIZALMATLAN VÁSÁRLÓ

– Főnök! Ez a nehézvíz megfeküdte a gyomromat...

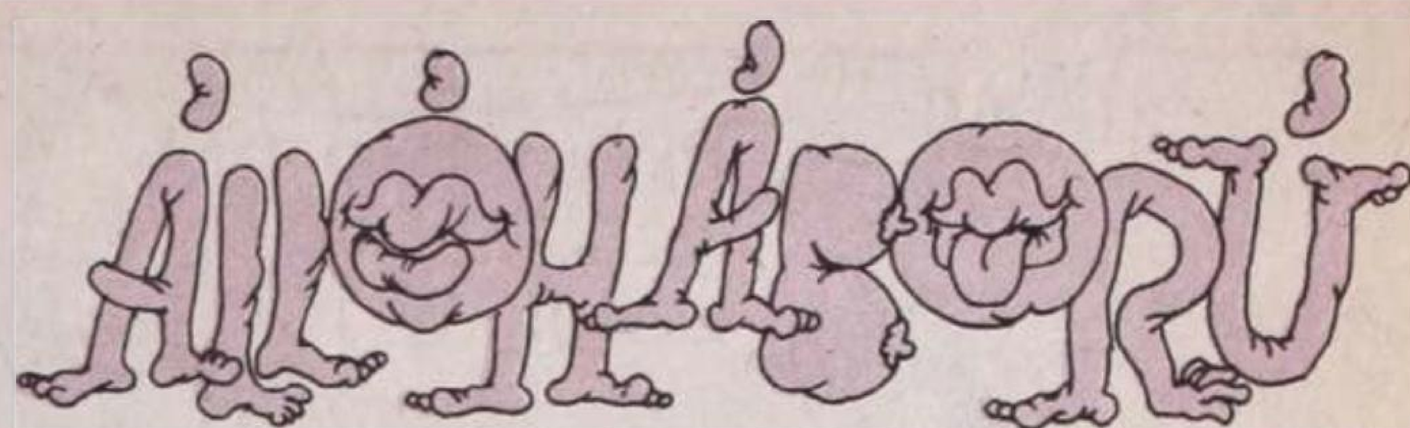
UNNEPI DÍSZBEN

TÁRGYALÓTEREMBEN

– A feljelentők álljanak a jobb oldalra, a feljelentettek a bal oldalra! Most miért nem mozdulnak?!

– Mert egyszerre két helyre nem tudunk odaállni!

Addig interpelláltak a képviselők, amíg az illetékesek összefogtak és betiltották a szexipart.

Egy szál fedetlen kebel nem sok, annyit se hagytak.

A kormány a dolgot délben cáfolta, délután bejelentette, estére megbénult az ország.

Az utakat és hidakat pornópavilonokkal torlaszolták el, mindenütt kazettahegyek tornyosultak és fölöttébb gyanús tárgyakból összetákolt kerítések meredeztek. A lakosság egyes törpe rétegei is csatlakoztak, az ablakokból és kapualjakból iszonyatos kép- és hangzavar áradt, a villamossíneken pucér pornósztárok feküdtek. Budapest Európa bordélyháza lett.

Mit bordélyház! Maga Sodoma és Gomorra.

A hír fölröppent, a világ minden tájáról áradt a kíváncsiak hada, a sajtó szenzációs tálalásban adta hírül: „A magyarok már megint kitaláltak valamit." A szomszédok majd megpukkadtak.

A tolongás egyre fokozódott, már apróbb malőrök is előfordultak, a Déli Sarkról érkező pingvineket például Kisterenyén apácáknak nézték.

Egy hét múlva lemondott a kormány. Arról, hogy valaha is úrrá lesz ezen a helyzeten.

A tárgyalások megkezdődtek.

A félpucér hölgyekből álló küldöttséget, tekintettel a házszabályokra és a házelnökre, a Környezetvédelmi Minisztériumba irányították, de még itt sem volt védve a környezet mert a kormány férfitagjai, a tévénézők legnagyobb derültségére, időnként biológiai szükségleteikre hivatkozva, ki-kirohantak a teremből. Hosszú és makacs ellenállás után a kormány kasszát csinált.

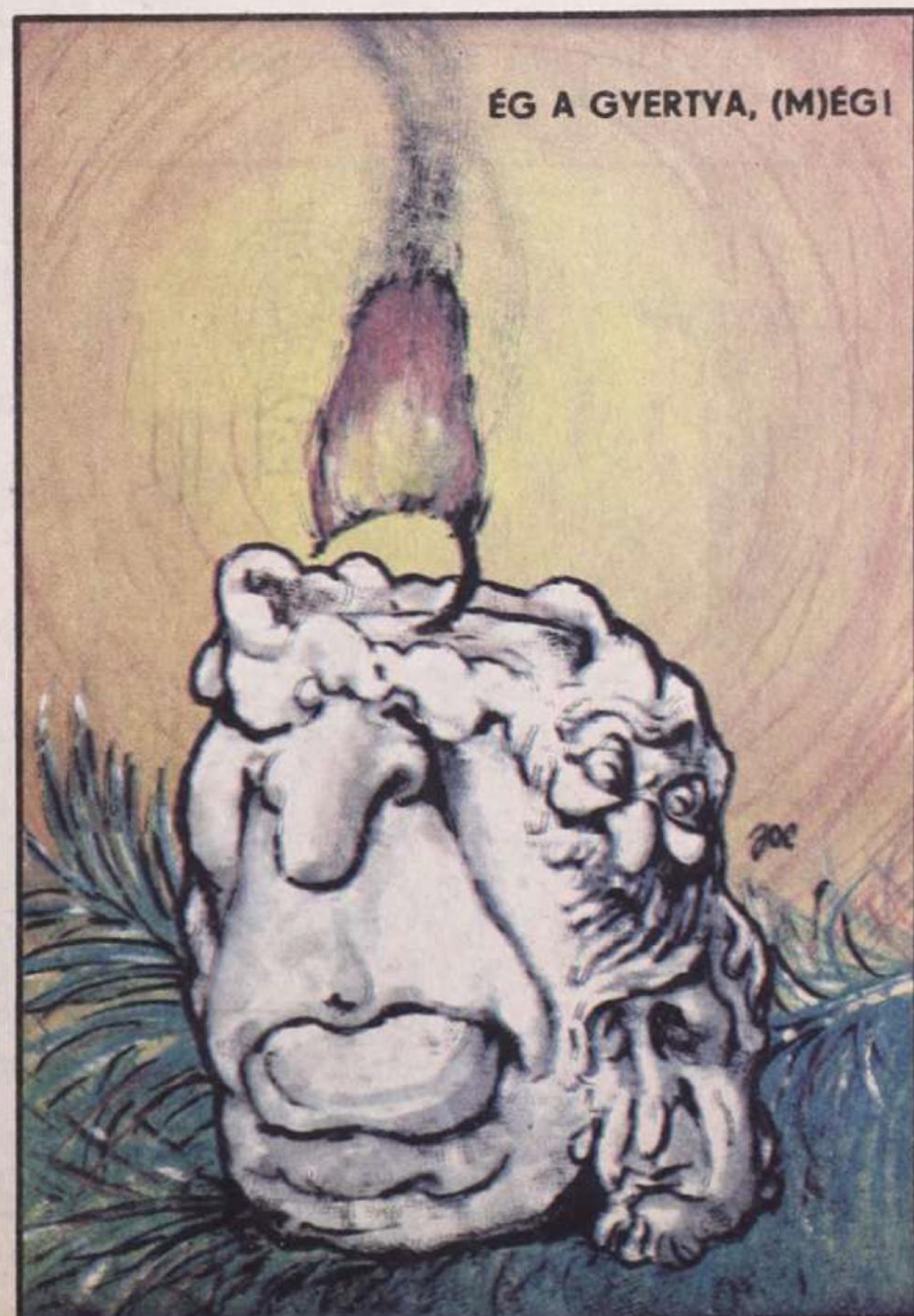
Az idegenforgalomból befolyt összeget, kb. harmincmilliárd dollárt, három részre osztotta. Az egyiket a pártok kapták, a másikat a népnek adták, a harmadikat elvitte a Demszky.

A hatalmas fellendülést mindössze egy apró probléma felhőzte be, nevezetesen, hogy a megegyezés előtti éjszakán, a Dob utca és a Teréz körút sarkán, egy Lótné nevű asszony sóbálvánnyá vált.

A szeméremsértőnek is minősíthető szobor ügyében addig interpelláltak a képviselők, amíg a dolgot a Fővárosi Önkormányzat a kezébe nem vette.

De ez már egy másik történet...

(TPJ)

IDŐBEN KELL NEKILÁTNI

– Miért átkozódik már korán reggel, papa?

– Azért, fiam, mert mire az én átkom megfogan, addigra megint eltelik negyvenöt év!

HÁTTÉR-TELEVÍZIÓZÁS

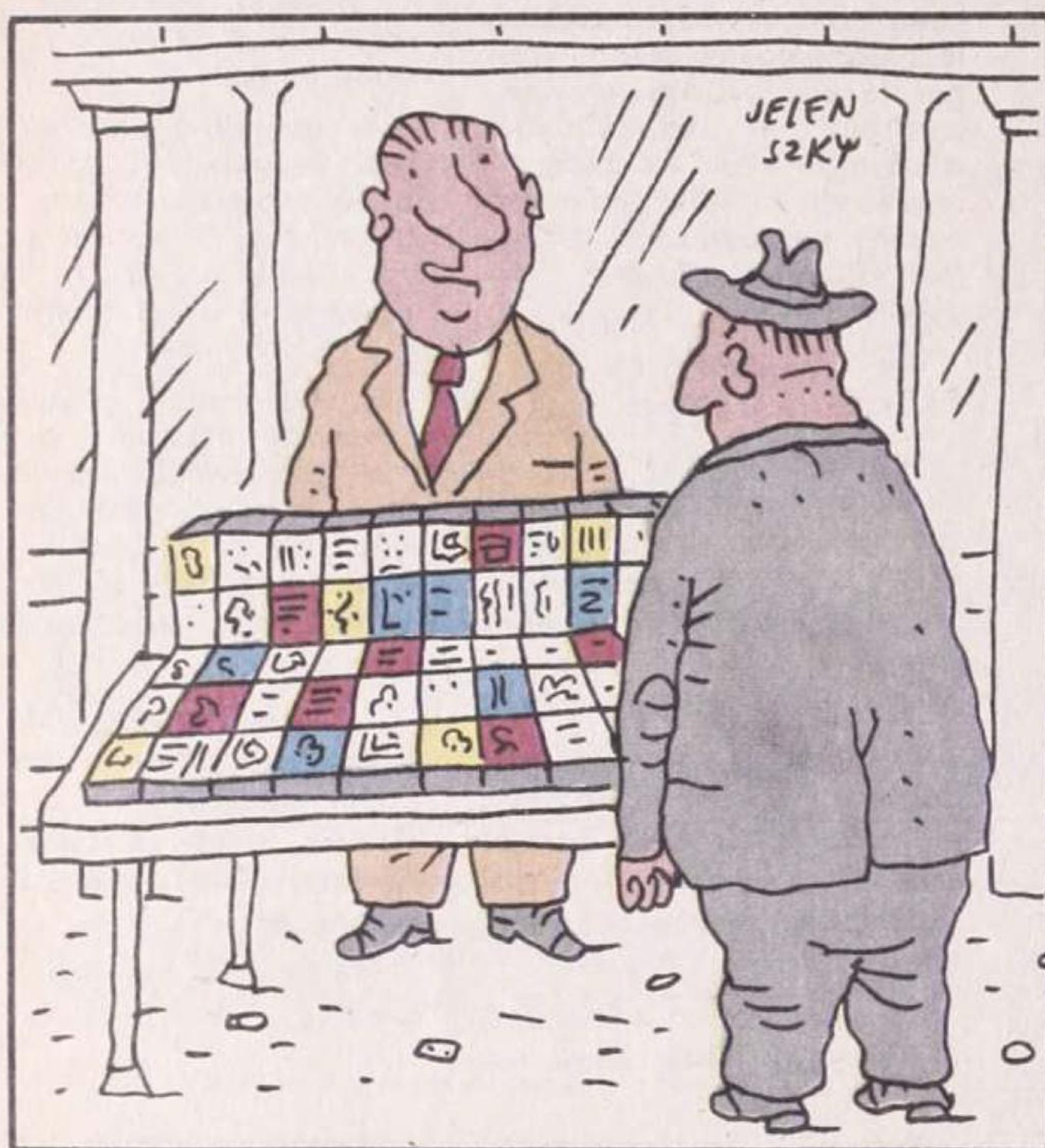
„Gyertek! Most ölik egymást!"

SÁTÁNI ÜGYEK

6/66-os Ügyosztály

PÁLFORDULÁS

– Profilt váltottam! Történelemhamisításról kazettahamisításra tértem át

TÁRGYALÁS MAGYAR MÓDRA

– Önt is feljelentették, bíró úr?

– Engem? Még följebb!

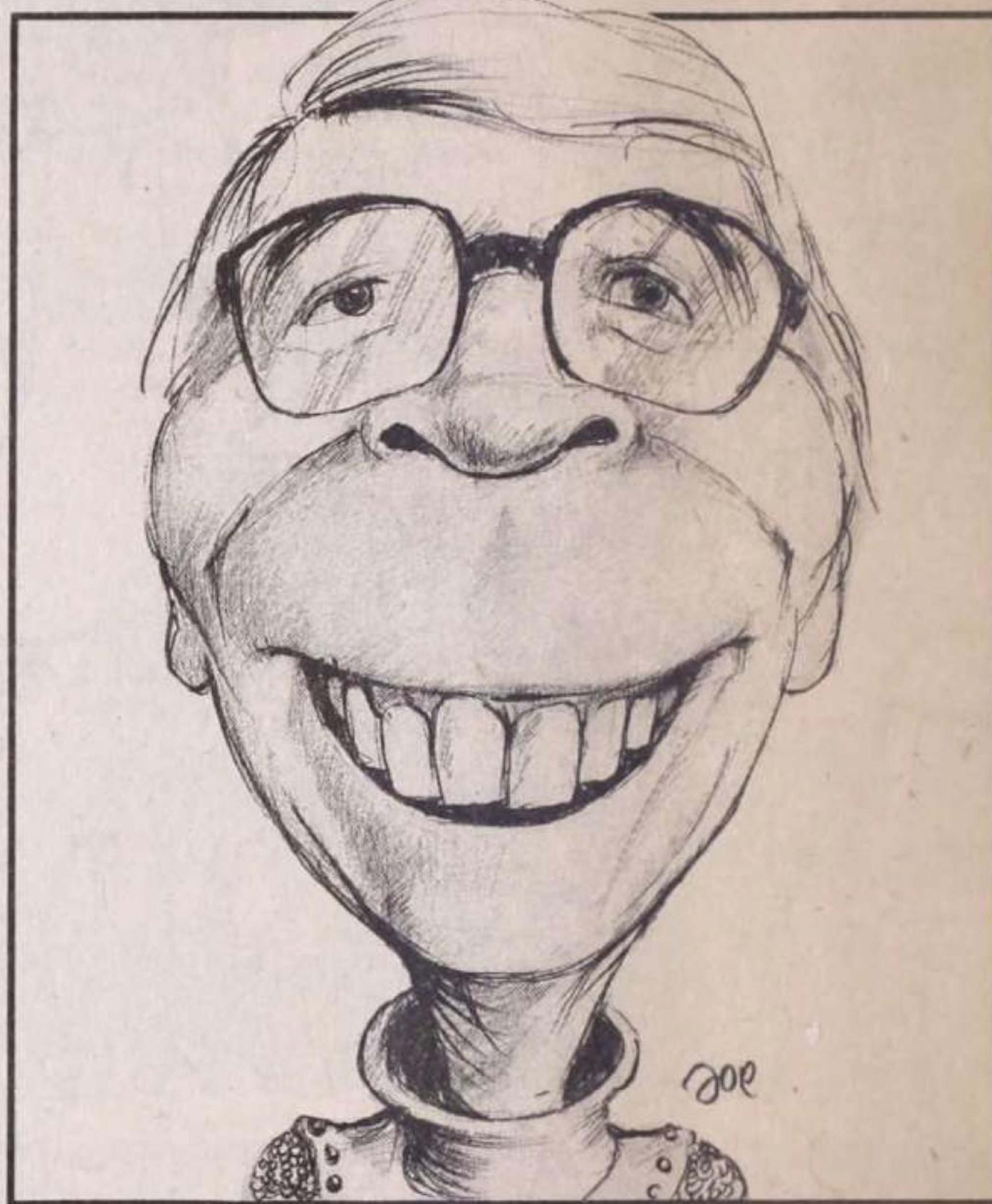
SZOMORÚ KILÁTÁS

Ezentúl nem az adókat vonjuk le a jövedelmünkből, hanem fordítva!

ELMEORVOSI SZAKVÉLEMÉNY

– Ez az ember komplett őrült!

– Node, főorvos úr! Ez még csak az ügyész!

– Nézd, megértjük, hogy szakítani akarsz a múlttal, de talán nem kellene ennyire visszamenni az alapokhoz

HIDAS NEMZET VAGYUNK

– Halló! Útinform? Hogy' lehet most átmenni Pestről Budára?

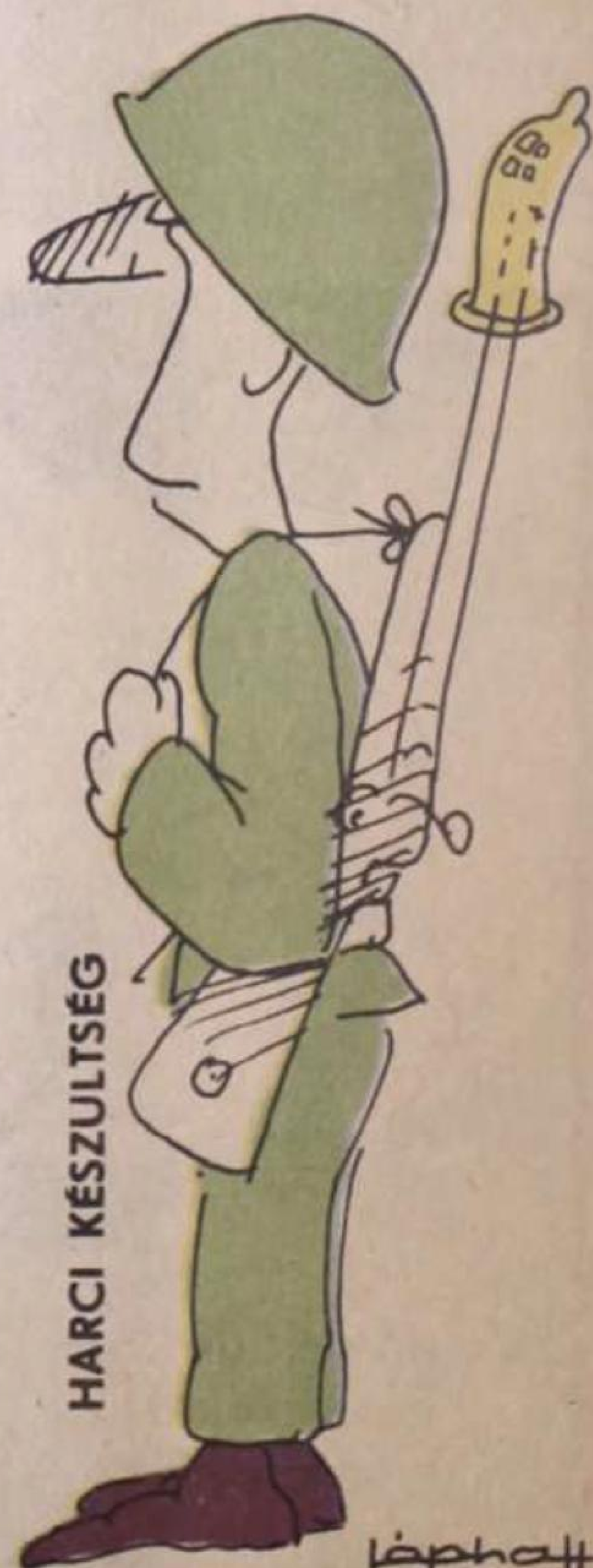
– Várjon csak, várjon ... Hogy is állunk? Az Árpád-hídon a pedagógusok fekszenek keresztbe', a Margiton az Autóklub tagjai, a Petőfin a „Petőfi népe" téesz a zetorokkal, a Szabadság-hídon meg a kamatemelés ellen tiltakoznak...

– Mit tanácsol?

– Ilyen helyzetben a legokosabb, ha elindul a Duna mellett délnek, megkerüli a Fekete-tengert, majd jön északnak visszafelé ... Hacsak ...

– Hacsak?

– Hacsak nem fekszenek már a határokon is ...

HARCI KÉSZÜLTSÉG

1

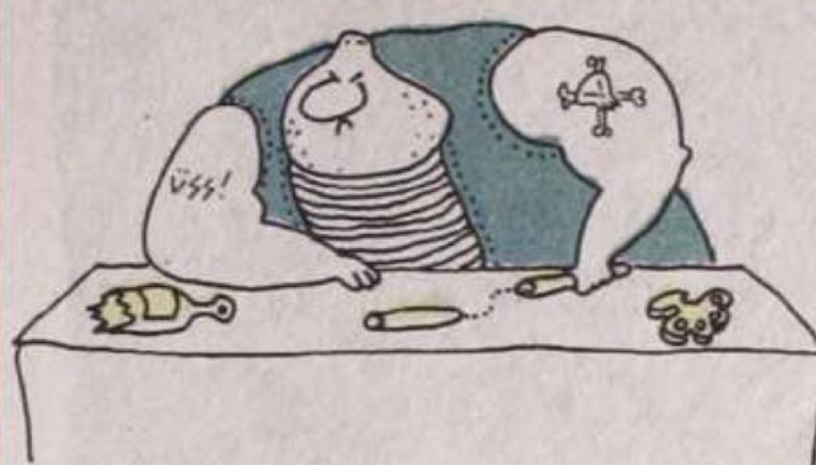
DR. ANTALL JÓZSEF
miniszterelnök

SZAK-ÉRTŐI KORMÁNYT!

A Magyar Köztársaság
új kormánylistája

2

BŐR FERÓ

belügyminiszter

3

TOPI ÚR

külügyminiszter

4

HOLAPIROS GAZSI

pénzügyminiszter

5

VÉRTESSZŐLŐSI SÁMUEL

ipari és kereskedelmi
miniszter

6

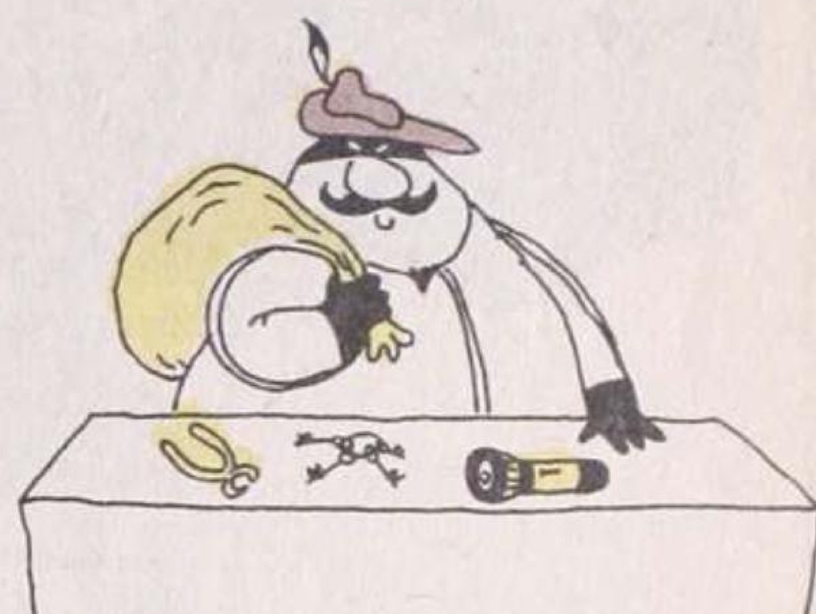
———

munkaügyi miniszter

7

ROBIN HUBERT

igazságügyi miniszter

8

GUMIZOLI

népjóléti miniszter

9

MADAM TÁTIKA

a nemzetközi
gazdasági kapcsolatok
minisztere

10

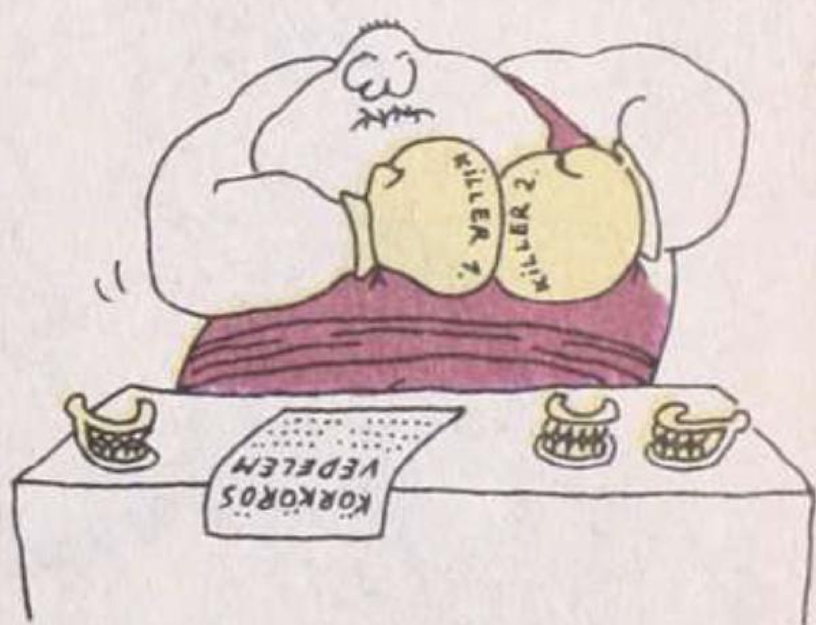
METÁL DODI

közlekedésügyi
és hírközlési
miniszter

11

BETON BENŐ

honvédelmi miniszter

12

LAKODALMAS LAJCSI

művelődésügyi
és közoktatási
miniszter

13

DÖNCIKE

földművelésügyi
miniszter

14

GUBER BÁCSI

környezetvédelmi
miniszter

15

**LAJOS BÁCSI
ÉS MARIS NÉNI**

tárca nélküli
miniszterek

MUNKAHELY-BIZTOSÍTÁS

PIACRA

A repülőtéren az üzletszerző körútról frissen érkezett, abszolút tárcanélküli miniszter orra alá mikrofont tartott egy élelmes rádióriporter.

— Válaszolna néhány kérdésemre? Mit hozott a tarsolyában?

A miniszter fennkölt hangulatban volt, ugyanis Hátsó Tasmániában, ahol átszálltak, lehajtott egy dupla fukukut és az ital utóhatására még ebben a percben is csak versben tudott beszélni.

— Eljártam a nagyvilágba', Észak-, s Dél-Amerikába', elmondhatom, nem hiába! Az eredmények végtelenül nagyok... Exportunk előtt ma fényes jövő ragyog!

— Milyen feladatokat jelent ez az érintett iparágaknak?

— Kőkemény munkával kell a célt elérni! Ölbetett kezekkel nem lehet henyélni!! Versenyben a belbecs, s a külcsín is fontos, lett légyen az üzlet dolláros, vagy fontos!

E szavaknál a feltámadó szél belesüvített a mikrofonba, a riporter meghátrált és megköszönte a beszélgetést.

Nem sokkal később egy zártajtós, totál államtitkos megbeszélésen a miniszter már sokkal kókadtabb volt.

— Uraim! Örülök, hogy hallották a repülőtéri nyilatkozatomat, be kell azonban vallanom, hogy a helyzet korántsem enynyire rózsás. Mindent egybevetve igazi áttörésről még nem beszélhetünk... Istenem! Hol vannak azok a régi, szép idők, amikor az ívni készülő exportangolnák a saját lábukon mentek át az osztrák megrendelőhöz...

— És az étolajunk? — kérdezte egy magas, csuklyás férfi. A csuklyán át, a két kerek peepshaw-nyílás mögül, vésztjósló szemek villogtak... Zárt és titkos ülés volt ez a javából!

— Jóságos Vénusz! — nyögött fel a miniszter. — Hol van már az idei étolaj! Hiszen még azt is felhasználtuk, amit a gilisztáinkból kisajtoltunk! A helyzet az, hogy mindössze néhány indián rezervátumban mutatkozott némi érdeklődés az ipafai pipagyár meggyfa pipái iránt... Ide is rendeltem a gyár igazgatóját, Pap urat, hogy személyesen tájékoztasson bennünket a termékek helyzetéről. — Megnyomott egy gombot és amikor semmi sem történt kinyitotta az ajtót és kiordított a folyosóra. — Jöjjön be, Pap úr!

Kedélyes, félgömbölyű alak tűnt fel az ajtónyílásban. Lágy zene zendült és a termet kellemes bariton töltötte be.

— „Az ipafai gyárnak exportcikk a fapipája, közismerten világmárka ez a fapipa..."

— Stop! — intette le a miniszter. — Ne strapálja magát, mert nem közvetítheti a kutyase! Hírverés helyett inkább arról tájékoztasson, van-e lehetőség a kapacitás növelésére?

— Sajnos nincs... — szomorodott el az igazgató. — A fafaragók egy része kiöregedett, más része beleunt a faszakmába. Nem a kapacitást kellene növelni, hanem vevőt kéne keresni a gyárra!

— Mit gyárra! — emelte fel a hangját a csuklyás. — Az egész hóbelevancra! Városra, megyére, or ..krhm ...mh...

— Mire gondol? — kérdezte a miniszter.

— Mire, mire...?! Tudják, jól... Utóvégre, amikor még megért egy egész fehér lovat, minimum háromszor ekkora volt...

Óriási hangzavar támadt. Voltak, akik jónak találták az ötletet, voltak, akik piszok hazakiárusítónak titulálták a csuklyást. Miután a kedélyek lecsillapultak a miniszter farkasszemet nézett a csuklyán a lyukakkal.

— Vevőt találna rá?

— Hát persze! — A csuklyás az ajtó felé indult. — Odakinn, a folyosón várakozik Veidlinger Jenő, a magyar származású multimilliomos. A dédapja innen tántorgott ki Amerikába, de ott se józanodott ki... Utána a nagyapja emigrált ugyanoda, majd az édesapja disszidált ki, s végül ő maga is a távolba szakadt. — Kiszólt a folyosóra. — Bejöhet, Veidlinger!

Elegáns úr jelent meg az ajtónyílásban és könnyedén meghajolt.

— Valóban, a világ leggazdagabb embere vagyok... — kezdte. — Érdekeltségeim végtelenül nagyok. Magam sem tudom már, miben fekszik a pénzem, mert amiben nincs, hát nincs is olyan pénznem!

Az urak összenéztek.

— Speciel erről az üzletről hogyan vélekedik?

— Áldozatot hozni nem röstellek, az ám! Úgy döntöttem, ha kell, megveszem a hazám...

— Hogyan gondolja?

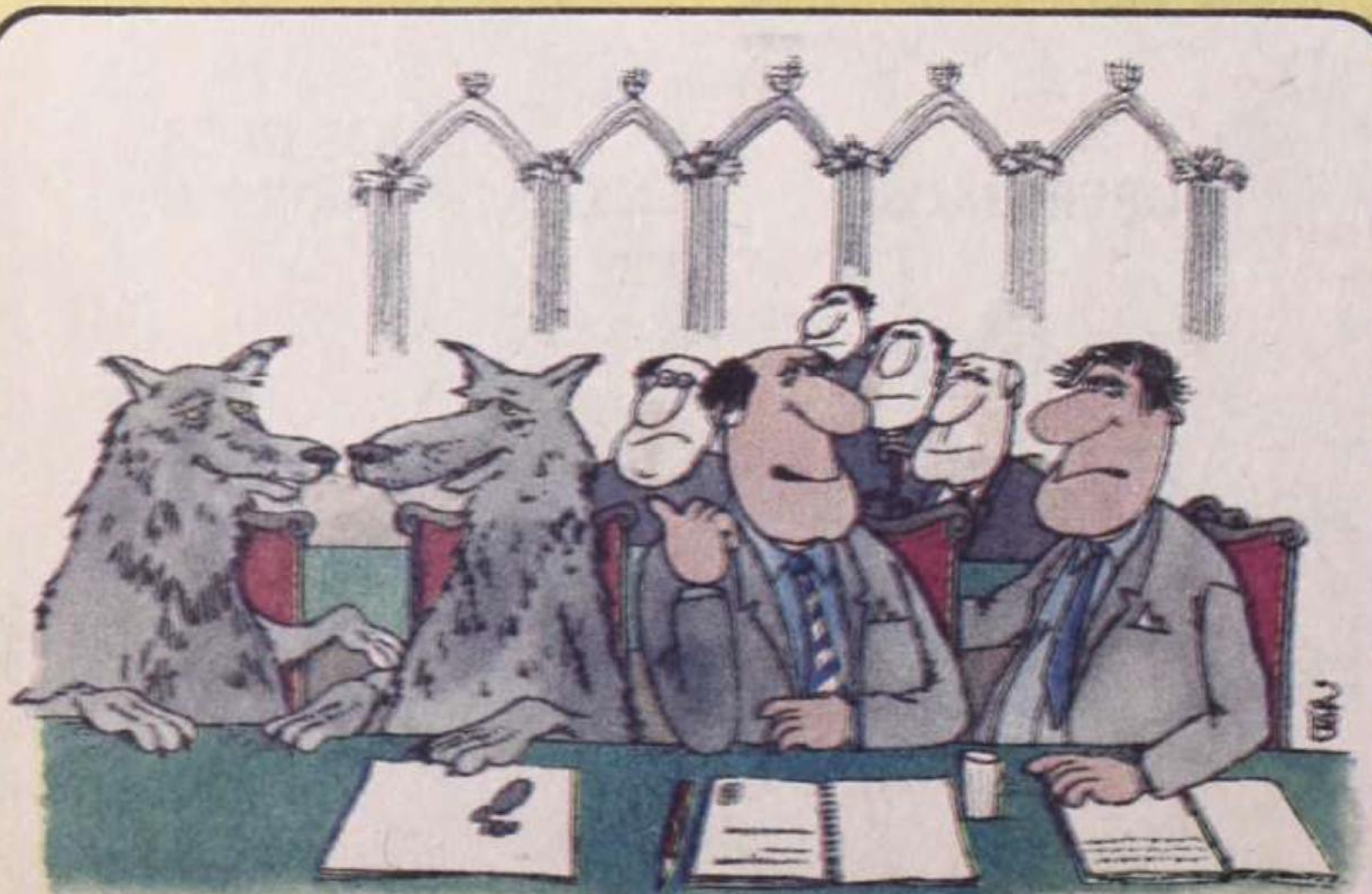
— Így... — mondta Veidlinger, miközben a belső zsebéből elővett egy csekkfüzetet. — Ezzel az elegáns mozdulattal szoktam országokat vásárolni! A minap is akkurát ugyanígy vettem meg ezt a szigetet, a neve... izé..., mi is? Megvan! Ausztrália...

SZKANDER VB BUDAPESTEN

– Szívesen indultam volna a bajnokságon, ha nem lennék táppénzen általános gyengeség miatt...

Az új piacgazdasági törvények kidolgozásában segítenek!

MAGYAR!

— Mennyit ad érte?
— Legyenek reálisak!
— Most megveszi, vagy sem?
— Megveszem, megveszem..., de előbb tisztázzunk valamit! Ezt az országot, csak az én családomból én veszem meg harmadszor. Elsőnek a dédapám vette meg a századfordulón. Beindította a kapitalizmust, de önök elrontották... Majd az apám vette meg a két világháború között, beindította a kapitalizmust és önök megint elrontották... Most, a kilencvenes években jövök én, hogy beindítsam a kapitalizmust és önök mit tesznek? Érdeklődnek... Miért nem bízzák rám? Különben is! Hogy' fest ez az ingatlan? Amit nem lepett el az államadósság, azt felverte a kamat! Azt hiszik, önök a világ legjobbmódú népe csak azért, mert a világon a legdrágább ételeket eszik? Na és a szomszédok? Erre feleljenek! Milyenek a szomszédok?

— Nemsokára átköltözünk az Európa-házba... — nyögte a miniszter elhaló hangon, de Veidlinger visszavágott.

— És mit gondol? Ha majd ott körülnéz, kiket lát?! Node nincs okuk aggodalomra! Meglátják, meg sem ismerik! Dollár, dollár hátán... Mindenbe belefektetve... Majd meglátják, mire képes a tőke, ha hagyják működni!

Ebben mindenki egyetértett. De még mielőtt egymás tenyerébe csaphattak volna Veidlinger bejelentette, hogy kedves kötelességének kell eleget tennie. Az észak-amerikai indiánok arra kérték, hozza magával a magyarokhoz írt levelüket és olvassa fel. Megköszörülte a torkát és nekikezdett:

„Testvéreink, magyar nagyfőnökök! Úgy hozzászoktunk a magyar fapipákhoz, hogy nélkülük már békét sem tudunk kötni! Éppen ezért szeretnénk lekötni az összes fapipát azzal a feltétellel, hogy kizárólag színnépnemzeti tőkéből, valódi magyar fafaragók állítsák elő, hogy hiteles lehessen! Ne hagyják, hogy a pipagyárba az idegen tőke betehesse a lábát!

Testvéri szeretettel
Vörös Indián Rezervátum
Meggyfaszár nagyfőnök"

Mindenki meghatódott, Veidlinger elsírta magát.

— Hát lehet boldog egy amerikai az indiánok nélkül?!

A miniszter a szemüvegét törölgette.

— A kérést teljesítjük. A gyár továbbra is megkapja az állami támogatást, az exporttámogatást, az adókedvezményeket és kap egy meggyfást a meggyében... Pap igazgató elv..., elvárja tőlünk, hogy átminősítsük Pap tisztelendő urrá és megkapja hozzá az ipafai nemesi előnevet. Van-e Pap igazgató úrnak még valami óhaja?

— Van... — Pap összetette a két kezét. — Hadd énekeljem el az „ipafai indulót"! — A helyeslő bólogatásokra megköszörülte a torkát és rázendített:

„Az ipafai gyárnak exportcikk
a fapipája,
közismerten világmárka ez a
fapipa...
Az ipafai gyártás ment, mint
annak rendje, s módja
pompás minden mutatója,
semmi galiba!
Míg egy szép nap megesett
a kár;
ki lett hagyva belőle a
meggyfa pipaszár...
— s azóta —
Senkinek sem kell az ipafai
finom pipa,
oda lett a jó valuta,
si-rat-hatjuk már...!!"

— ...hatjuk már?! — visszhangozták a méltatlankodó hangok. „Fel kell számolni!" „Be kell zárni!" kiáltozták.

Veidlinger erélyesen csöndet kért.

— A gyárat fenn kell tartani! — mondta. — Kerül, amibe kerül!

— Megbolondult! — fakadt ki a miniszter. — Hát már maga is kezdi? Lyukas hordóba önti a pénzét?

— Nem kell mindjárt hordózni! — intette Veidlinger. — De gondolja meg! Mementóra is szükség van... Hátha egyszer valaki megint kedvet kap a szocialista termelési módhoz? Ha a saját szemével nem látná, hogy meggy ez, nem hinné el, mint juthattak a magyarok ebben a tejjel-mézzel folyó Kánaánban mint negyven békeév alatt a teljes csődbe!

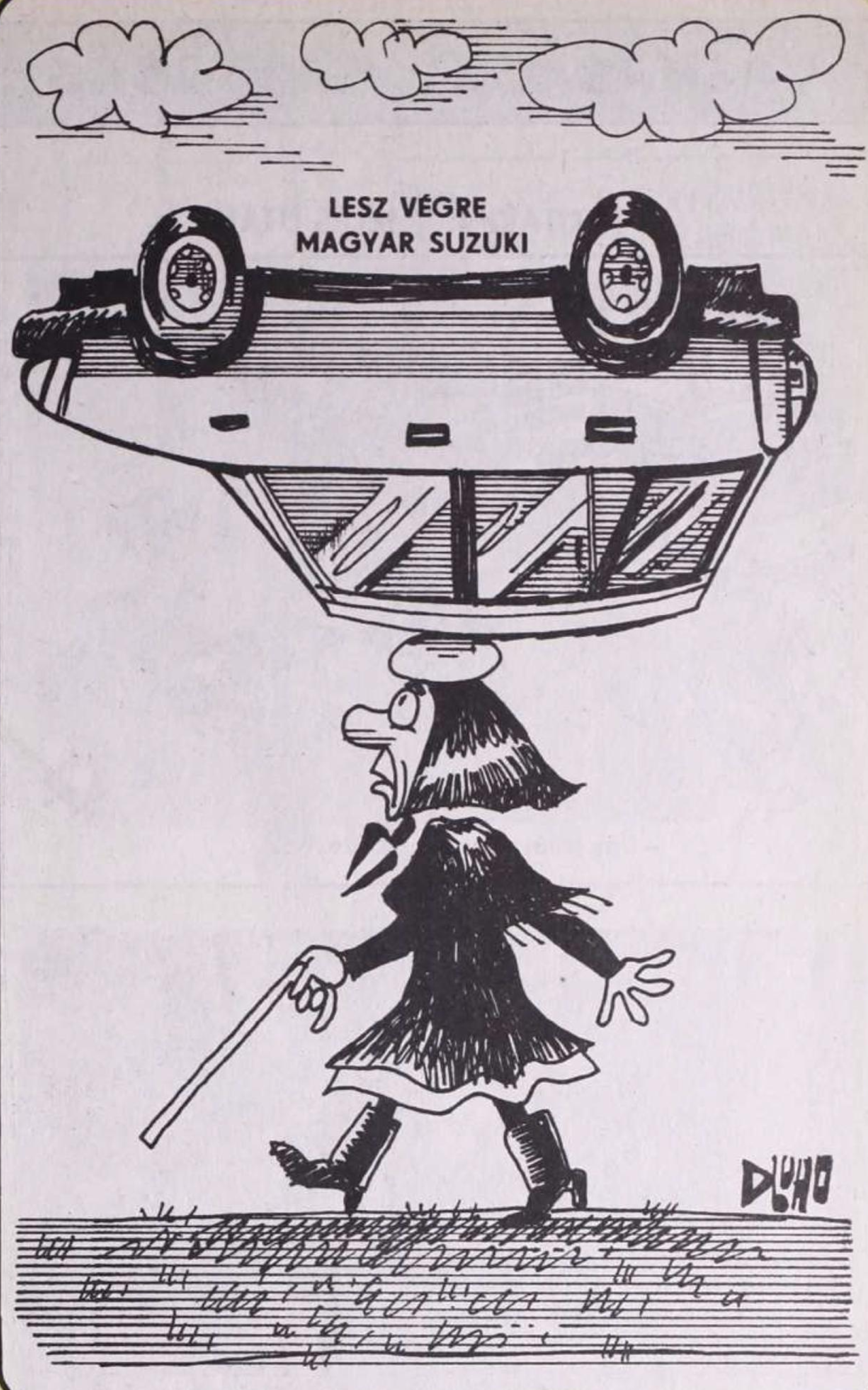
Lámpák gyulladtak ki, s a hangszóróból kellemes hang duruzsolta:

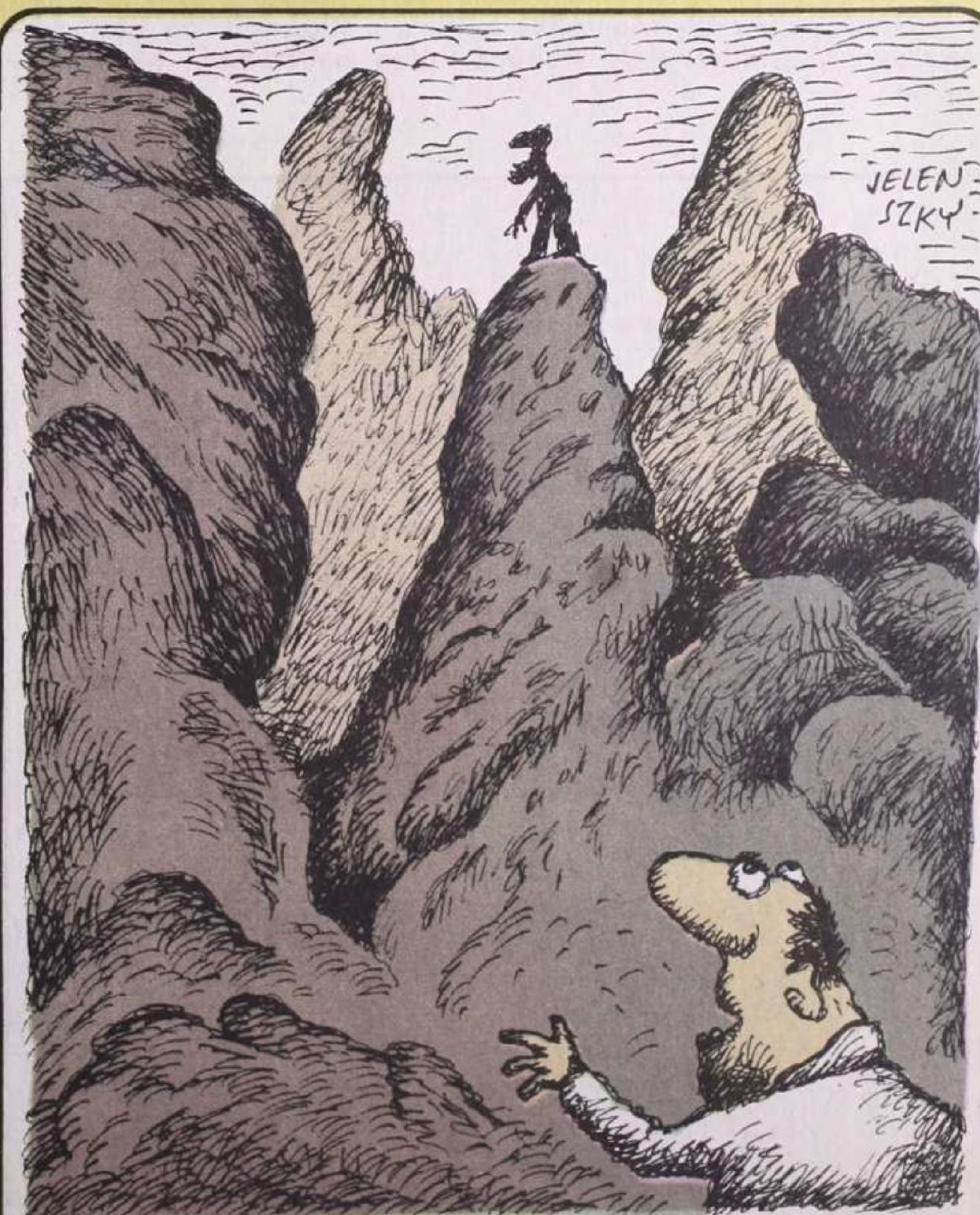
„Kérjük a biztonsági öveket bekötni!"

A miniszter felriadt, megdörzsölte a szemeit és megállapította, hogy néhány perc múlva leszállnak Ferihegy kettőn.

— Atyavilág! Mekkora hülyeségeket képes álmodni az ember egy repülőgépen! — morfondírozott magában, de örült, hogy szerencsésen megérkezett és a fukuku bódító utóhatása is teljesen kiment a fejéből.

Tibayné Pártos Judit

– Pedig a helybeliek azt állítják, hogy onnan már látszik a piacgazdaság!

... GAZDASÁG... GAZDASÁG...

A TAXITARIFA-EMELÉS UTÁN

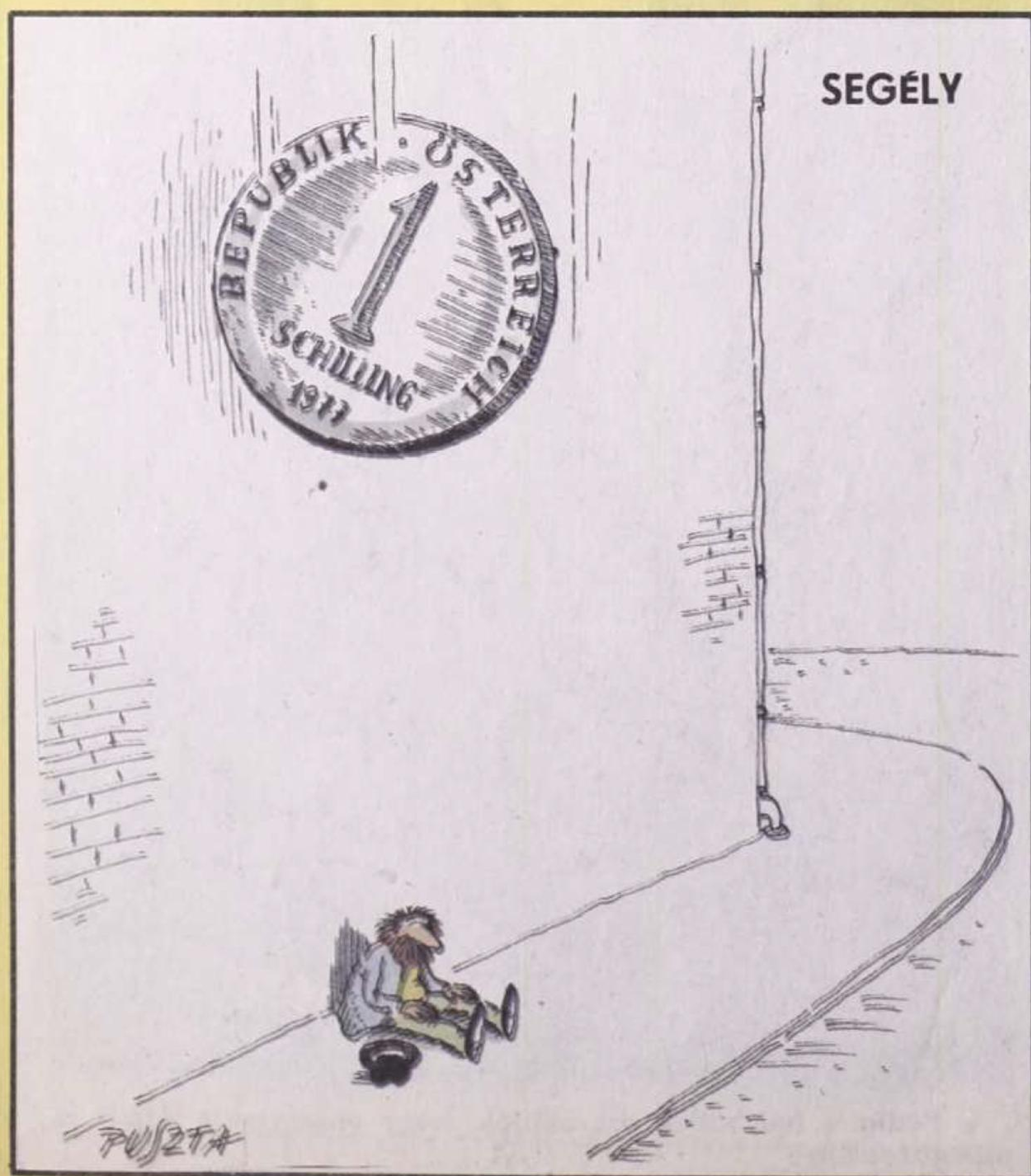

– Így talán lesz végre utasunk...

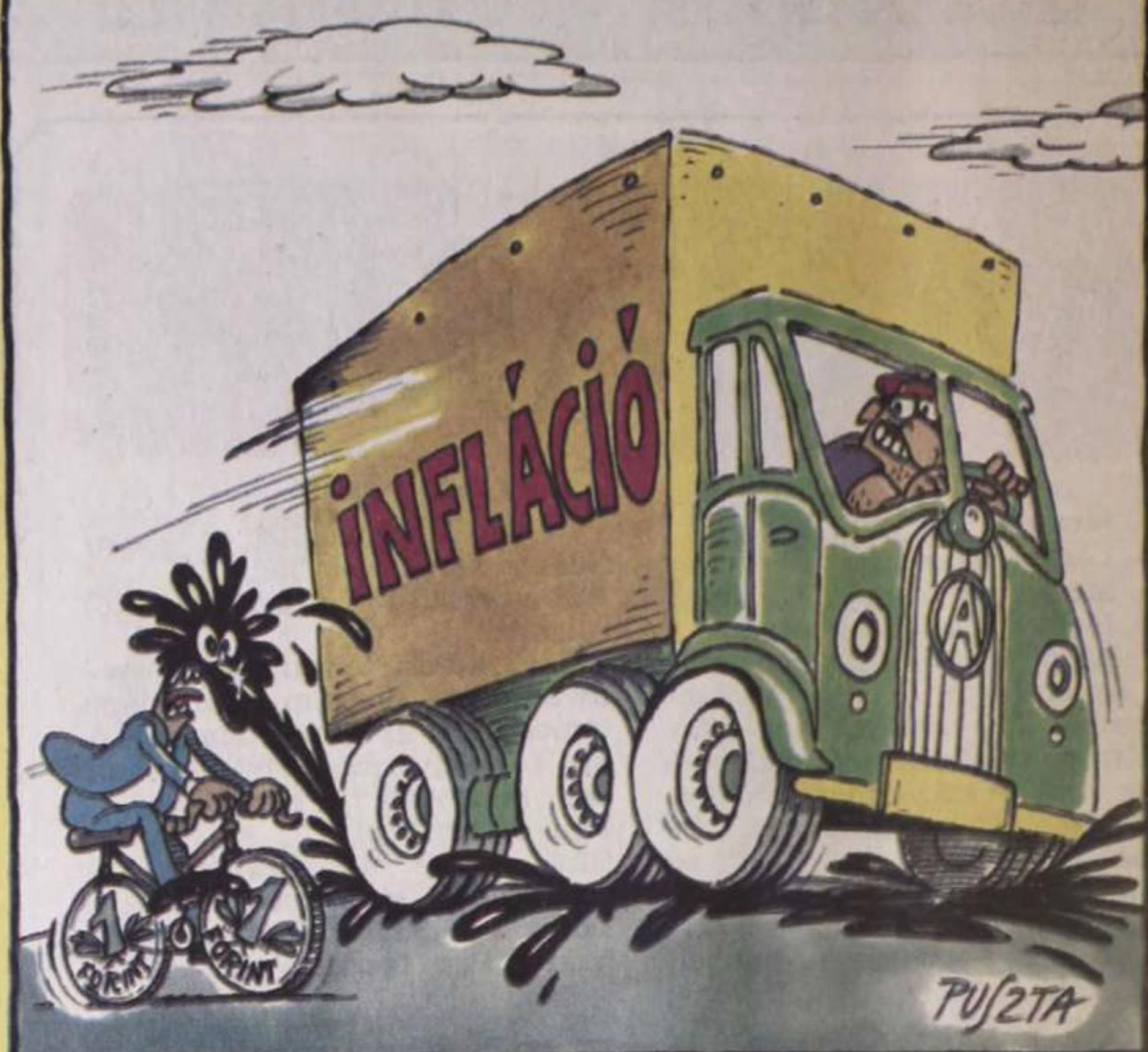

– Nézd, mi is profitorientáltak lettünk, a vadgazdaság kitenyésztette ezt az új fajtát, mely a kitűnő trófea mellett nagy húshozammal bír

SEGÉLY

VERSENYBEN

ALAPVICC

– Nem volt igaza miniszterelnök úr, amikor azt mondta, itt mindenkinek igaza van!

– Igaza van!

TESTVÉRI KÉZFOGÁS

NYÁRI EMLÉKEK LACIKÁKKAL

LACIKA I. AZAZ: LACUS

Helyszín: expresszvonat 2. osztály, idő: nyári főszezon.

Személyek: öten, akik munkájuk végett utaznak, illetve anyuci, apuci és a Lacus. Lacus „tündéri" kisfiú, anyuci húsikája, apuci szemefénye, összefoglaló néven: egyke.

Indul az expressz, indul a Lacus-show: – apuka, a bácsi miért tapogatja a nénit? – apuka, a néni harisnyáján miért fut a szem? – apuka, a szakállas bácsi mennyit keres a Mupett-show-ban? Éles fejhangon felolvassa az ülőhelyek számozását (oda-vissza hetvennégyszer), beletörli cipőcskéit a nadrágunkba, leönti a padlót és a cipőnket pepsivel („csúcs ez az érzés!"), majd – miután csokoládét kapott anyucitól – csokit permetezve kezdi szavalni az „Öreg néne őzikéjét", de ez már nekünk nem árt, ugyanis közben: KIMENEKULTUNK A FOLYOSÓRA!

LACIKA II. AZAZ: LACO

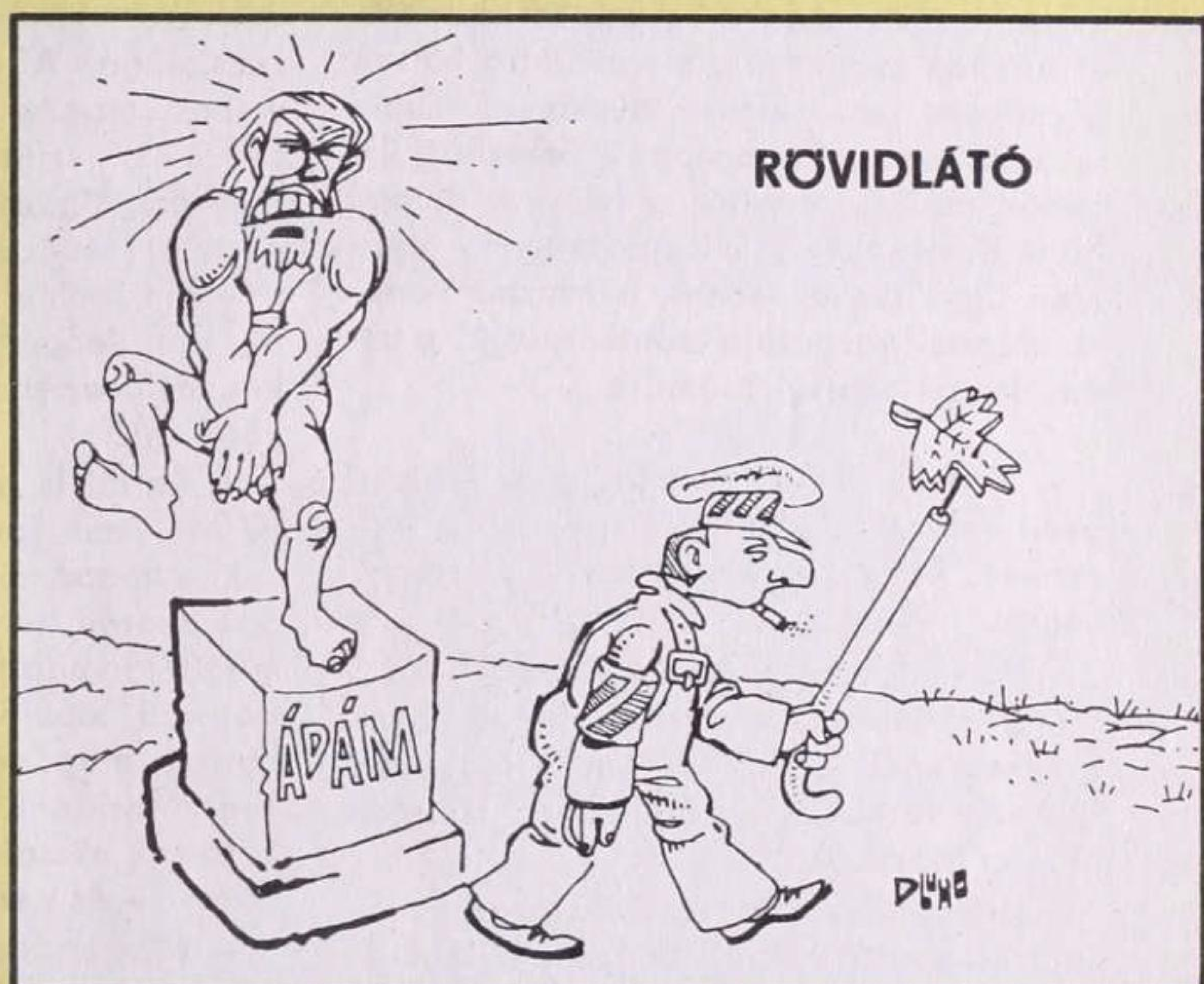
Helyszín, időpont ugyanaz, csupán a személyek mások. Lacó csak apucival utazik, s az arcára van írva, hogy az anyuci – úgymond – felügyelői jogkörrel ruházta fel. Lacó ugyanis leülteti apucit, pepsit bontat, félpercenként tölt és iszik, mivel valószínűleg szivacsot reggelizhetett. Megvizsgálja a jegyeiket, beazonosítja a térképen az úticélt és hasznos tanácsokkal látja el apucit, meg minket is arra az esetre, ha az expressz kisiklana, kigyulladna, vagy a folyóba zuhanna. Később azt magyarázza, hogy a sarokban szunyókáló szakállas fickó egy tévében látott gengszterre emlékezteti, és az őszhajú néninek már ideje lenne a lenőtt haját festenie. Amikor apucira rászól, hogy az rendesen fújja ki az orrát, azt mi már nem halljuk, ugyanis közben: KIMENEKULTUNK A FOLYOSÓRA!

LACIKA III. AZAZ: LACA

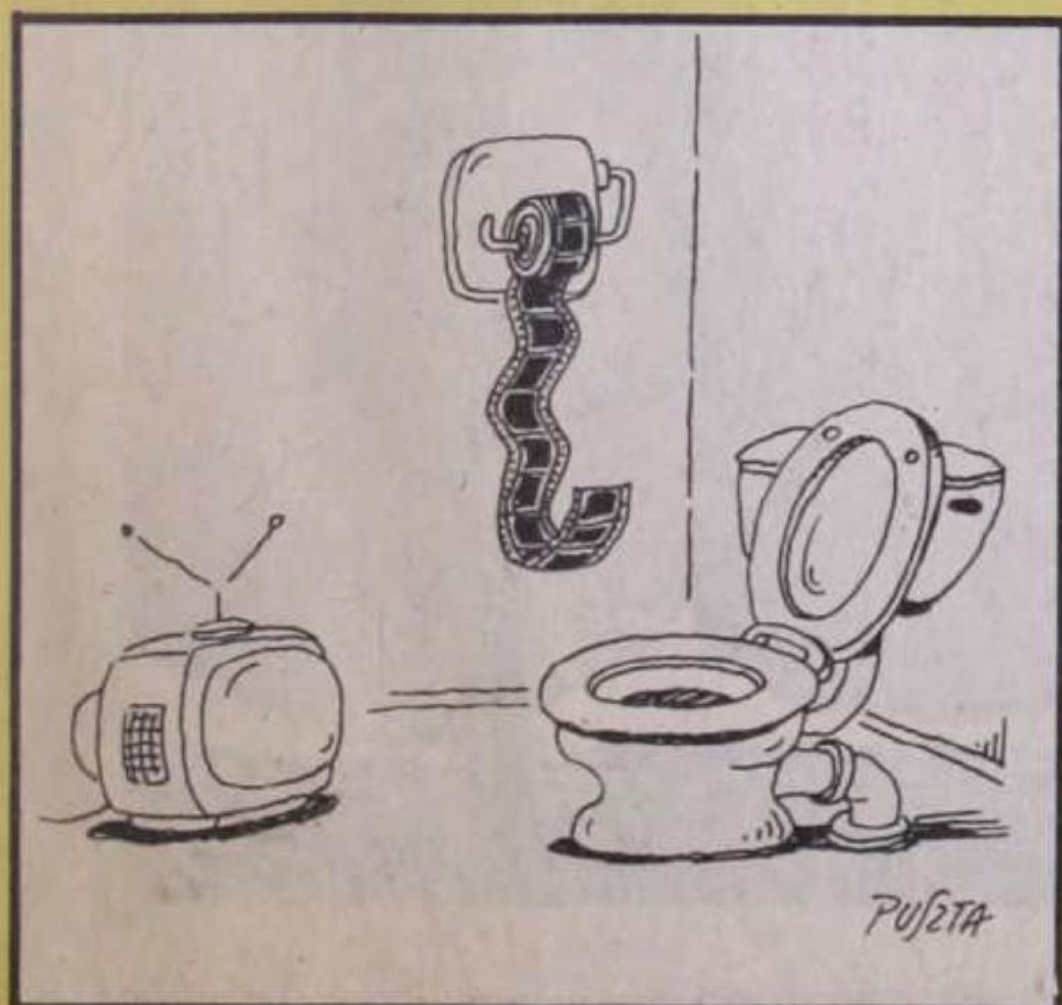
Expressz, nyár, s egy nagyon jól nevelt kisfiú: a Laca! Ez a gyermek pedig nem más, mint az ÉN kis tündibündiangyalcukorhúsifalatkám, apuci és anyuci rózsaszála, de most nem akarok dicsekedni a gyerekkel. Az azért igaz, hogy izeg-mozog és a szemközti ülést rúgdossa. Az is igaz, hogy mindig iszik és ilyenkor kacag is, szóval zuhanyszerűen fröcsköl. Az is igaz, hogy a kisdrága tucatszám mond disznó vicceket és ordenáré hangú verseket is szaval, de ezzel senkit nem zavar. A mi fülkénkből senki nem menekült ki a folyosóra. Én tanultam a Lacika I-ből és a II-ből is! Még elővételben: MEGVETTEM A FULKE MIND A NYOLC ULÉSÉRE A HELYJEGYET!

BODNÁR GYULA

BÖRTÖN-KARÁCSONY

– És a szeretet ünnepén harmadoljuk a büntetését!

– Köszi! Tavaly ilyenkor én is harmadoltam az anyósomat...

EZ A MAXIM!

(Egyszer volt, hol nem volt, valamikor régen, amikor még a lakkcipős urakat is elvtársnak szólították, megnyitotta kapuit a csöppet sem elegáns budapesti Akácfa utcában egy nagyon is elegáns éjszakai mulató, a Maxim. Hipp és hopp! Mint a mesében... Vagy mégsem egészen úgy? Barna István, a Maxim Varieté alapító-igazgatója adott interjút a Ludas Matyi olvasói számára...)

•

– Kedves Pista, a mindig jólértesült pesti verebek azt csiripelik, hogy Te hetvenéves vagy. Ugye, most az egyszer tévedtek?

– Nyugodtan hihetsz a verebeknek...

– Hát jó! Akkor viszont, Téged látva, irigykedjenek a bő tíz évvel mögötted ugráló verebek... Nehezen született meg a Maxim?

– Inkább váratlanul. A főváros az általa megrendezendő Vadászati Világkiállításra készült, s e program keretében lázasan épült az EMKE Szálló...

– Mulatóval?

– Garázzsal. Nos, e tervezett garázs a mai Maxim Varieté. Akartuk, harcoltunk érte, egyszóval „kibuliztuk". És én lettem a keresztapja is, bár jöttek a levelek és a telefonok, hogy gúnyt űzünk Maxim Gorkijból. 1972. október 24-én húztuk föl a rolót.

– Mit szólt a mulatóhoz a korabeli hatalom?

– Ki tudja? Mindenesetre tagjai közül sokan mulatták nálunk szabadidejüket. Emlékszem, egyszer fülembe jutott az akkoriban éppen miniszter Marjai József lesújtó véleménye táncoslábú lányainkról, ám később személyes élményei meggyőzték őt a meztelen igazságról.

– És a külföldi politikusok?

– Kadhafi líbiai elnök egyik helyettese volt vendégünk egy este. Természetesen a honi biztonsági embereken kívül ott ült mögötte saját gorillája is, aki a színpadnak félig háttal kigúvadt szemekkel figyelte főnökét. A műsor végén a lányok lejöttek a nézőtérre és virágokat helyeztek a vendégek asztalain levő vázácskákba. A gorilla valódi gorillaként vetette magát a vázára, holmi bombát sejtve a színes csokrocskákban. Megjegyzem, Líbiához fűződő viszonyunk nem ezen az estén romlott el...

– Elmesélnéd, ki az a titokzatos Lady M., aki leopárdjával „karöltve" éveken keresztül ejtette ámulatba a Maxim közönségét?

– Annál is inkább szívesen, mivel Lady M., azaz Tátrai Mariann a feleségem volt, s leopárdját, akivel varázslatos módon cserélt helyet egy üvegkalitkában, ő maga idomította. Hangsúlyozom: a leopárddal kizárólag a színpadon cserélt helyet, magánéletünkben soha! Egyébként Marianntól tanultam azt is, hogy a ketrecek rácsai a vadállatokat védik meg tőlünk – és nem megfordítva.

– Mostanában vonultál nyugdíjba. Névjegykártyádon viszont meglepő dolgokat olvasok...

– Jelenleg a West-Orient Kft. ügyvezető igazgatója vagyok. Ez egy német–magyar vegyesvállalat, amelynek legfőbb területe a szórakoztatóipar. Mindenekelőtt a Freiburg melletti Európa Park nevű szabadidő-centrumot látjuk el revüműsorokkal. Mellesleg táncosainkkal már évek óta együttműködünk velük. Most végleg otthagytam a Maximot, hogy tovább folytathassam ... ugyanazt. Ha úgy tetszik: „dobbantottam"... Ugye, ez a szó itt a Ludas Matyi házatáján ismerősen cseng?

– Igen. Idén tavasszal, itt is volt egy dobbantás, ám nem olyan megfontolt és nem olyan sikeres, mint a tiéd... Utolsó kérdésem következik...

– Áhá! Most kérni fogsz valami pikáns sztorit...

– Honnét tudtad? Azt rebesgetik rólad, hogy te voltál az első pesti sztriptízműsor atyja. Igaz ez?

– Természetesen! Még a hatvanas évek elején a Savoy bárban kitaláltam egy számot, amelyben a színpadon álló békebeli fényképész vakujának minden villanására a hölgyről lehullott egy-egy ruhadarab.

– Győztétek vakuval? Jobbat kérdezek: a vaku fényétől sújtva szemet hunyt-e az akkori cenzúra?

– Már a premier másnapján csörgött a telefonom. A főilletékes hölgy szerencsére nem látta a műsort, csupán azt kifogásolta, miért szerepelt külföldi művésznő a mulatóban. Elmagyaráztam neki, hogy az Eva Sorg csupán művésznév, a leányzót valójában Zergényi Évának hívják. Mire a főilletékes hölgy megnyugodott: „Akkor rendben, mehet a műsor, hiszen Évike az én kis unokahúgom."

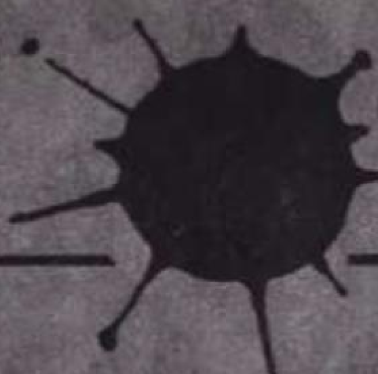
– A cenzúra diszkrét bája... Ha én ezt egyszer a Ludas-klubban elmesélem!

– Ne meséld, írd!

– Köszönöm a felhatalmazásodat, és köszönöm a beszélgetést.

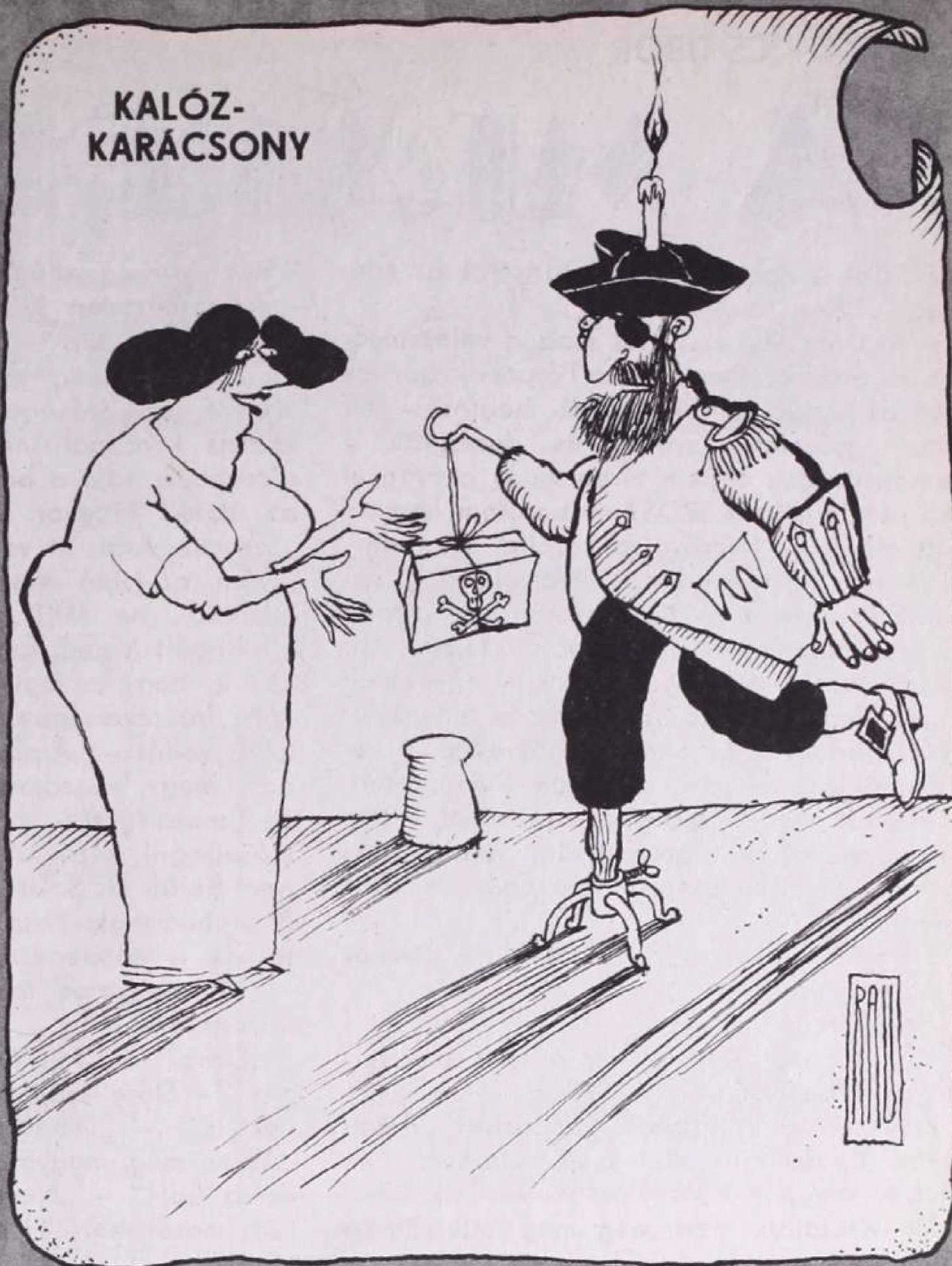
(WB)

FEKETE LDAL

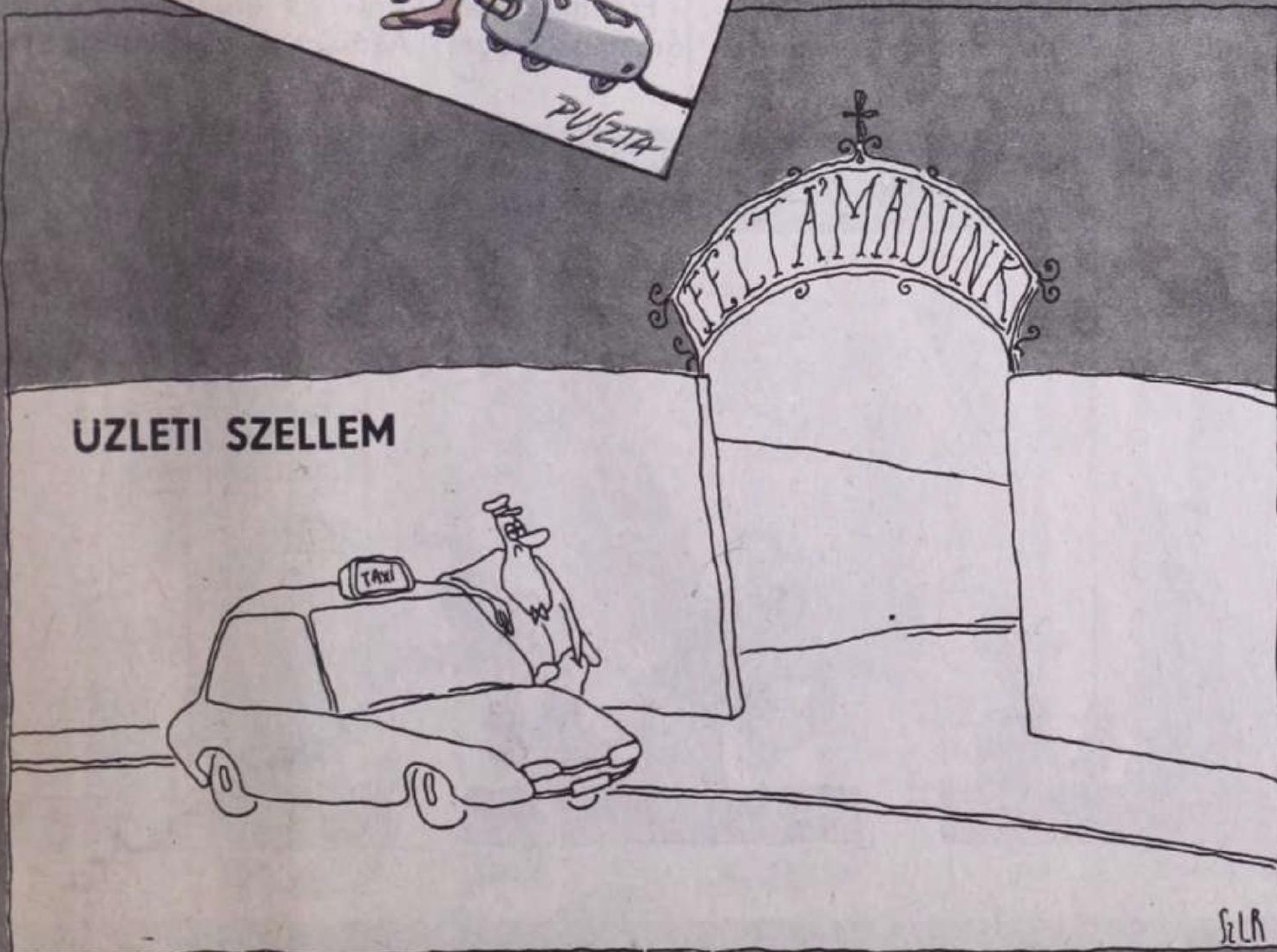
– Nem halhat meg, dolláros beteg!

Javuló megélhetés
A PÁRTOK EGYMÁS HIBÁIBÓL ÉLNEK

– Jóember! Már a negyedik hajtónkat lövi le!
– De ha egyszer őket látom a célkeresztben . . .

Mióta naponta élezem, mindig elsőre zárul

GYURKOVICS TIBOR

A MI ÁRPINK

Először is nagy csalásnak tartottuk az egészet.

Amikor az első országos szabad választásokon a Magyar Demokrata Fórum – bár az újságok valóban vonakodtak megírni – elsöprő győzelmet aratott és durrogtak a pezsgősüvegek a Bem téren, hogy a Frankel Leó utcában lakó SZDSZ-es barátom nem tudott aludni, s fejcsóválva közölte, azért enynyire nem kellene örülni; s Erdélyből jött emberek könnyesen és ügyfogyottan motyorásztak megbillent egyensúlyukban, s szent Antallunk fanyar mosollyal emelte – egyébként a győzelmet hatalmas százalékban elővarázsló, s eladdig fejét plakáton támasztó – kezét a viktória vé-jére, még nem lehetett tudni, mit tud kezdeni legfelső hatalmával, és mivel engeszteli ki hepciáskodó, sértődött és az ország működéséhez szükséges és okos ellenfeleit.

És akkor azt mondták, hogy Árpi átmegy a parlamentbe.

Hogy ideiglenesen.

Hogy visszajár azért, majd mint a kísértet, árnyék-elnök.

Előveszi a naftalinból gondosan elrakott kékes alpaka műszállal kevert öltönyét – és világgá megy.

De visszajön, mert még meg kell választani.

Két kézzel aláír – egyikkel írószövetségi, másikkal köztársasági elnökként. Ideiglenesen.

Aztán még azt is akarták, hogy a nép válasszon állami elnököt, de akkor már a nép a saját álmai közül sem akart választani.

Aztán Árpi föleskütött, meghajolt, mosolygott, integetett.

Gondoltuk – ahogy Csukás barátunk mondaná – beszoptuk a cuclit, mi, írók is, a nép is, az ellenzék is meg a fórum is.

Elegáns kezű kormányfőnket vádolták is elegen, nemcsak a hivatásos bajkeresők, ifjonti parlamenti kedvesen pimaszkodók, helyükről fölpattogó szellemi kákások és magyarharsogó politikai kukások, hanem maga a kormányzó párt is, mely az első komoly meghasonlást vetette el nemzeti magként hősiesen fölkészületlen szervezetébe.

Hogy becsaptak minket Árpival.

Árpi ezalatt végigbóklászott a magyar katonák sorfala előtt, csaknem szalutálásra emelte meztelen fejéhez a kezét, mintha ő tenne jelentést a tiszturaknak. Kiszaladt, mint egy boldog gyermek a csöpp tömeg szélére, akik rázogatták a kezét, mint egy kedves korcsmárosnak, aki majd valamivel olcsóbban adja a bort a bitang betyároknak az útszéli Magyar Tsárdában, bekiabáltak: „Szevasz, Árpi, itt vagyunk a faluból!", „Arpikám, az Isten éltessen!" „Majd küldünk a hazaiból, ne félj!", „Árpád! Üdvözlünk a börtönből! Veled vagyunk!" – talán ki sem derült, hogy a régi vagy a mai börtönből

Az Írószövetségben meghatottan veregették a vállát – „Árpikám... Legfeljebb – ha nem megy, visszajössz... Itt se rossz." Árpád mosolygott – s lassan az egész ország mosolyogni kezdett. Hogy rajta vagy vele, nem derült ki. Sokan Árpi apónak titulálták, Pósa bácsinak, Posa márkinak, Grimm doktornak – mindenesetre mesebeli figurának.

„Túl magyaros feje van" – hallottam a Közértben.

„Öreg." – „Mit öreg?" Fiatal!" – „Öreges." – Előre nyújt kezet még az utcaseprőnek is." – „Lehetne nagyobb bajsza." – „Akkor még magyarabb lenne az arca." – És az baj?" – „Nem nagy előny a nemzetközi mezőnyben. Hátha a tőke elfordul tőlünk!"

Árpádunk rohant – a parlamentben még II. Árpádnak is elvicceltek kedvesen –, aláírt, szinte lobogott a haja („na, például, az sincs neki – kajánkodtak –, Vaclavnak több a haja!"), nyilatkozott, hallgatott, utazott („Most magyarul beszéljek vagy angolul?"), gyereket simogatott, hazaszaladt, ebédelt, fogadott... és lassan nőni kezdett.

Nem mintha emberbelsejében erre szükség lett volna, de tudjuk, hogy a szerep is csinálja az embert. Ahogy ő mondá legnagyobb bölcsességgel ötvenhatról: „Nem mi csináltuk a forradalmat, a forradalom csinált minket."

Isten látja lelkemet, nem szívesen mondok jót senkiről, de Árpád végre az a politikus(sá vált ember), aki nemes magyar nyelven meg tudja fogalmazni a gondolatait. Akinek a szemében tisztaság van. A kezdeti riadt barna gomb átalakul kedves emberi figyelemmé. Az ide-oda ugráló tekintet – jaj, mit is kell csinálnom? – mozgása lelassult és kitágult – nem ő akarja csupán befogadni a világot, a világ is befogadja őt. A föltorlódott sok múlt – a fiatalkori politizálás, az egyetemek, a Bibó-titkárság, a börtön, a nyelvek, a műfordítás, az írás lassan köréje rendeződött, a sérelmek érvei tapasztalati aurává sűrűsödtek.

Kormányzó politikusaink – szegények – állhatatosan ismételgetik a szakadék szélén: mosolyogjunk! „Kérek egy mosolyt!" – mondá Bethlen gróf is mint közgazdasági fotográfus, de azt hiszem, ő is a fekete kendő alá bújik elkattintani a gép(ezet)et. És akkor ide lett nekünk egy államelnökünk, aki nemcsak falból mosolyog, hanem belsőleg. Derűből. Nem taktikából és recsegve, mint egy dühödt politikai álarc, hanem mert ilyen a lénye. Ilyenné szerepesült, „fölárpádosult". Gondolom, csak azért, mert olyan alázat él benne, amely kibírja az idők fonákját.

Az egymást hajszoló politika (és újságírás) azonban nem áll meg. Alig, hogy Árpádunk bemosolyogta magát egy ország szívébe, már rebesgetik a hevenykedők sokszálú taktikáikon a sunyi alagútjaikon – persze utólag –, hogy – a szintén hevenykedő – Tölgyessy Péter egyik legnagyobb vétsége volt a paktummal Árpádot a köztársasági elnöki székbe bejuttatni –, s a fiatalos Németh Miklóst, vagy a most szabaddá vált Pozsgay Imrét elütni az országlás lehetőségétől. Na. Puff neki.

Érdemes politizálni? És érdemes, egyáltalán, mosolyogni? Akár csak ideiglenesen is?

JÖVŐKÉP

Riport

SZÓRAKOZTATÓ HETILAP

HÁMORI TIBOR, 1990

MICHU:

– Én vagyok a világ legkisebb embere, hacsak a riport nem talál nálam kisebbeket!

RAB A SZERKESZTŐSÉGBEN

– Főszerkesztő úr, hadd bilincseljem meg!

– Megőrült, mit akar az irodámban?

– Letartóztatom. Tudja, rab vagyok, kaptam három nap szabadságot, és bejöttem magáért!

– Csak nem akar bevinni a börtönbe?

– Dehogynem.

– Miért?

– Soha nem követett el semmit?

– De... csak az régen volt... és megúsztam... most mi a fenét akar tőlem?

– Nézze, szeretném megrövidíteni a büntetésemet. Tíz évet kaptam, mert arzént tettem az anyósom lecsójába, de ez ugye sok, ennyit nem lehet bent elviselni.

– És?

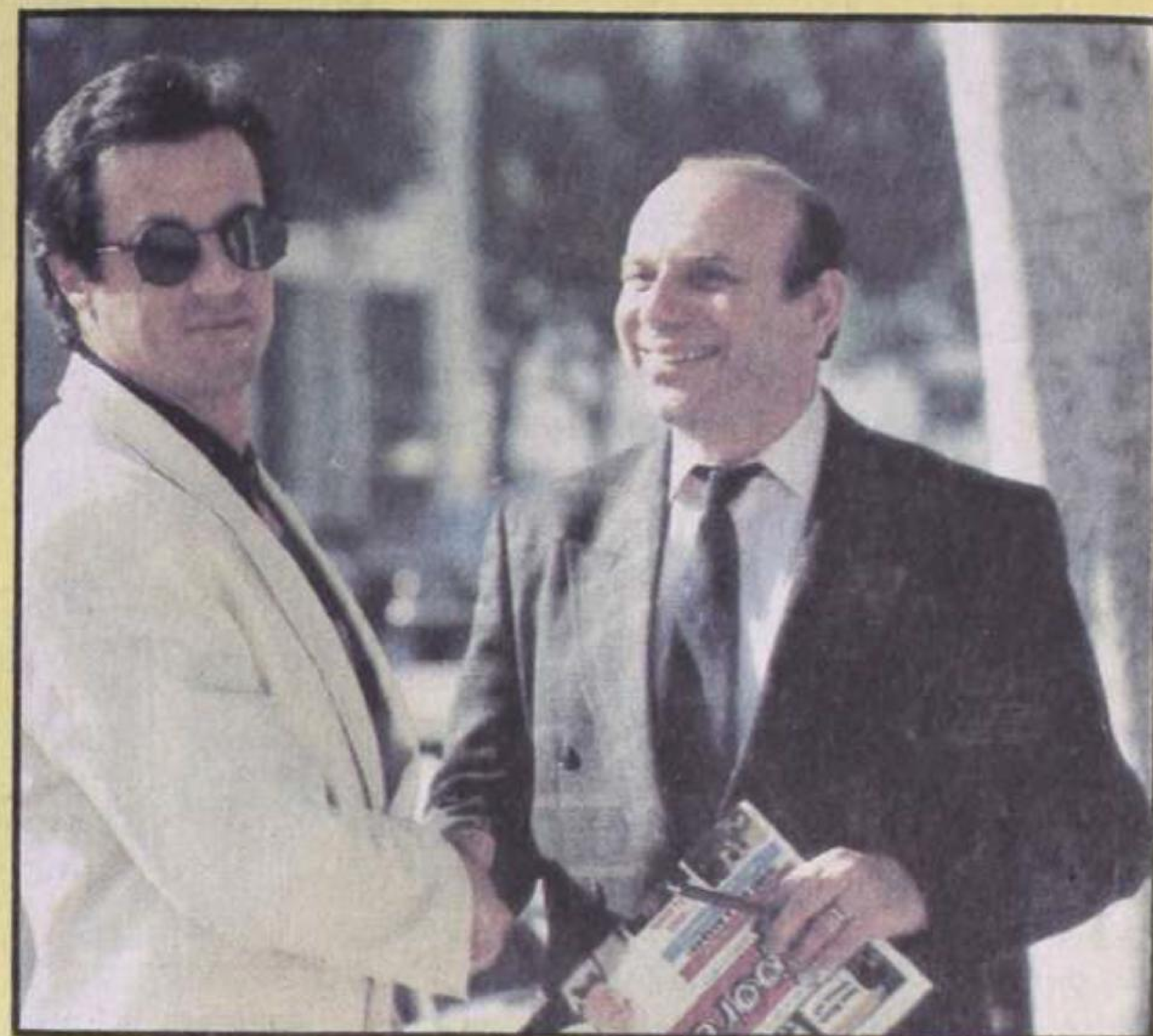
– Ha csinálok valami hasznosat a társadalomnak, elengednek a büntetésemből. Szerintem, ma a legnagyobb tett egy főszerkesztőt kivonni a forgalomból, az újságok összevissza írnak. Ne húzzuk az időt, jöjjön, van hely a cellámban.

– Ember, nem csuknak le semmiért!

– Majd azt mondjuk, nyilaspártot szervez és én lepleztem le! Értse meg, unom a börtönkosztot!

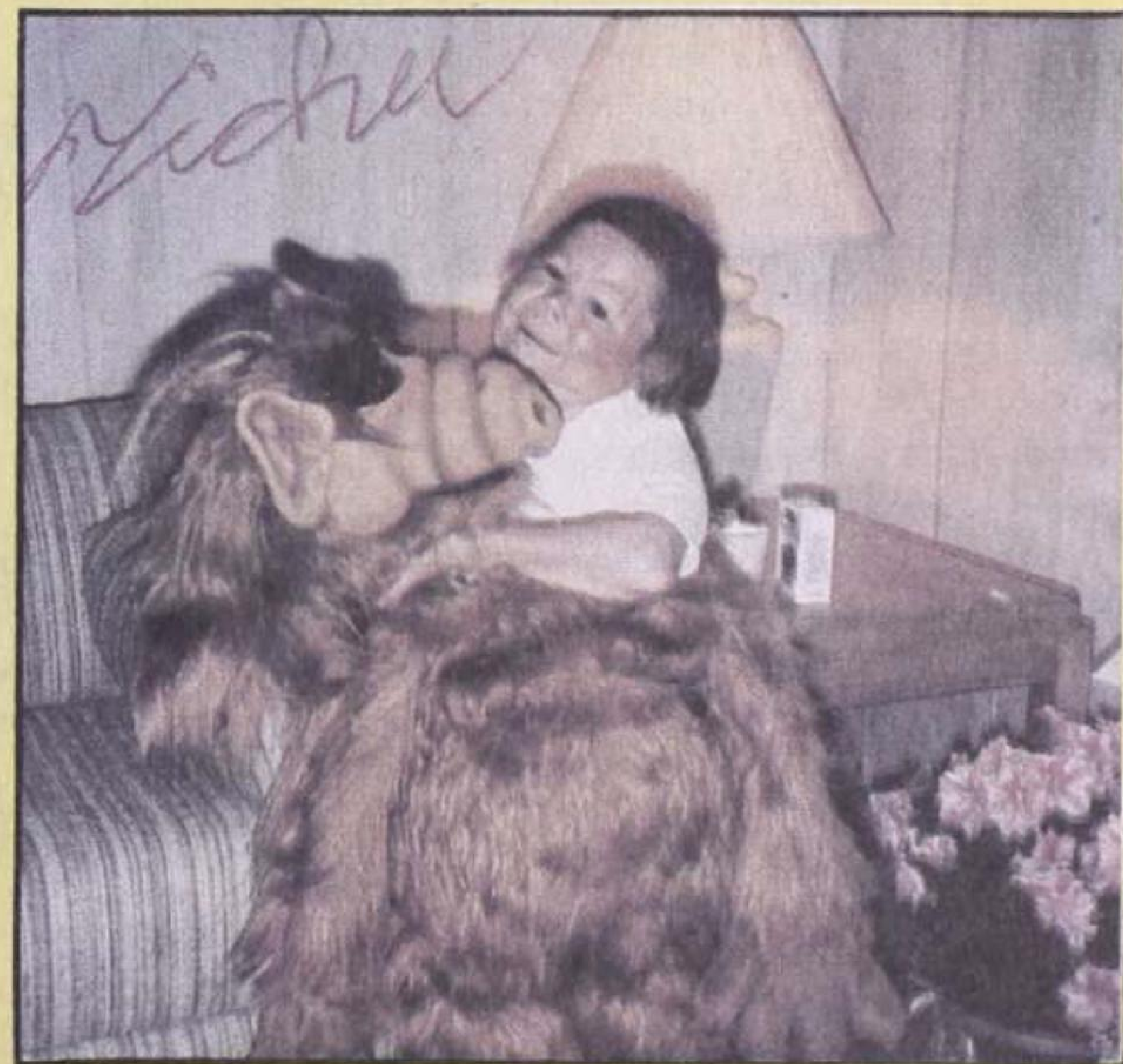
– Jó, de ez nem indok. Elég volt nekik a hordóügyből, örülnek, ha nem kell ilyen témával foglalkozni. Nem... újságírót nem csuknak le, legfeljebb, ha betör a Parlamentbe...

– Rendben, hoztam szerszámot, mehetünk! Elkapom, amikor hozza ki a jegyzőkönyveket. Néhányat dugjon el, a börtönben sokszorosítva eladjuk. A rabok imádják a krokikat...

SYLVESTER STALLONE:

– Tibor! Mondd a magyar lányoknak, hogy szegény és csúnya vagyok!

MICHU, A VILÁGHÍRŰ ALF BŐRÉBEN...

GÁBOR ZSAZSA:

– Hámori? Megírta az összes botrányomat!

Számtan

Ilyenkor karácsony és újév táján elárasztanak bennünket az üdvözlő lapok, melyekből játszi könnyedséggel elkészíthető az üdvözletlépcső.

Az üdvözletlépcső éppen olyan, mint régen a szamárlétra volt, csak egészen más. A szamárlétra annak idején pontosan mutatta, hogy ki, meddig kapaszkodott fel, és ebből meglehetett állapitani, hogy ki melyik fizetési osztályban leledzett, s mennyi lehetett a jövedelme. Ez ma már nem használható, mert a fizetések egyáltalán nem azonosak a jövedelemmel és főleg a beosztásokkal. Ma egy miniszternek kevesebb a jövedelme mint egy igazgatónak, és egy üzletkötőnek több mint egy részvénytársasági elnöknek. Viszont az üdvözletlépcső – saját szabadalmam – mutatja a jövedelmeket és a társadalmi hierarchiát.

Az üdvözletlépcső lényege: ilyenkor év végén megszámolandó ki hány üdvözlő lapot kap és abból mennyi a hivatalos és mennyi a baráti üdvözlet. Ezen belül érdekes az is, hogy az üdvözletekből mennyi a belföldi és mennyi a külföldi, a külföldiekből mennyi a nyugati, és a volt szocialista, mert a volt szocinak ma már nincs jelentősége. (Csak megszokásból küldik.) Ha az üdvözletek számát ismerjük, abból következtethetünk az illető jövedelmére, stabilitására, és ez meghatározhatja vele szemben jövőbeni magatartásunkat. Íme néhány példa:

Összesen hat üdvözlet, ebből egy hivatalos (a szakszervezettől) és öt baráti. Aki kapja: segédiktató, nincs nagy jövője, legközelebb még barátit se küldjünk neki.

Összesen húsz üdvözlet, ebből tíz hivatalos, tíz baráti. Aki kapja: előadó, mit lehessen tudni, jövőre küldjünk neki egy hivatalosat.

Összesen harminc üdvözlet, ebből egy hivatalos (nyugdíjazása alkalmából) és huszonkilenc baráti. Aki kapja: állami igazgató, csődeljárás után, azonnal elfelejteni, nem üdvözölni.

Összesen ötszáz üdvözlet, ebből száz hivatalos, négyszáz baráti. Aki kapja: részvénytársasági elnök, aki volt állami vállalatát saját magának privatizálta. Tehetséges ember, még mindig nagy összeköttetésekkel. Jövőre feltétlen üdvözöljük, mert lehet, hogy rá leszünk szorulva.

Összesen ezer üdvözlet, ebből ötszáz hivatalos, ötszáz baráti. Aki kapja: miniszter, tehát befolyásos ember, jövőre is küldjünk neki, őszinte nagyrabecsüléssel.

Összesen három üdvözlet, de csak baráti. Aki kapja: ugyanaz a miniszter, a leváltása után. Még a telefonszámát is töröljük a regiszterünkből.

És végül egy baráti és négy sajtóper. Aki kapja: humorista, jövőre se küldjünk neki semmit. Ott fog majd sírni, ahol senki se látja...

Miklósi Ottó

JÖN A KARÁCSONYI BEIGLI!

– De papa, mama! Már megint kirakós?!

AJÁNDÉKOZNI JÓ

– A mama örült a plasztikbombának?
– Naná! Majd' elrepült...

UDVÖZLŐLAP KELET-EURÓPÁBÓL

KARÁCSONY

Ilyenkor jön össze a család, már akivel még szóba állunk. Kéz a kézben, meghatottan énekeljük a „Mennyből az angyalt", mindent és mindenkit, még a Szeretet Ünnepét is szeretjük.

Az utolsó percben veszem meg a fát egy utcai árusnál, aki rendszerint éppen akkor akarja otthagyni az egészet a járdán, de aztán úgy megörül a nem várt üzletnek, hogy még össze is kötözi. A spárga a következő sarkon kibomlik, s mire a metróhoz érek, összekaristolja az arcomat, a kezemet, még a fülem is ragad a gyantától, nem csoda, hogy leszállítanak, mondván, aki ilyen undort keltő állapotba kerül, az utazzon taxin.

Otthon apu körbeforgatja a fát, megállapítja, hogy aránytalan, majd nekiáll, átfazonírozza és belefaragja az állványba. Az állványt soha nem találjuk meg, vagy ha igen, akkor hiányzik belőle a csavar. Apu elővesz a húsbavágó kést és a tenyérbemászó fúrót – ahogy szokta –, én kikészítem a kötszereket –, ahogy szoktam. Régebben, a sógor kedvéért, aki zöld és biokertész, gyökeres fát vettünk, míg egy szokatlanul virgonc példány gyökeret nem vert a kisasztalba.

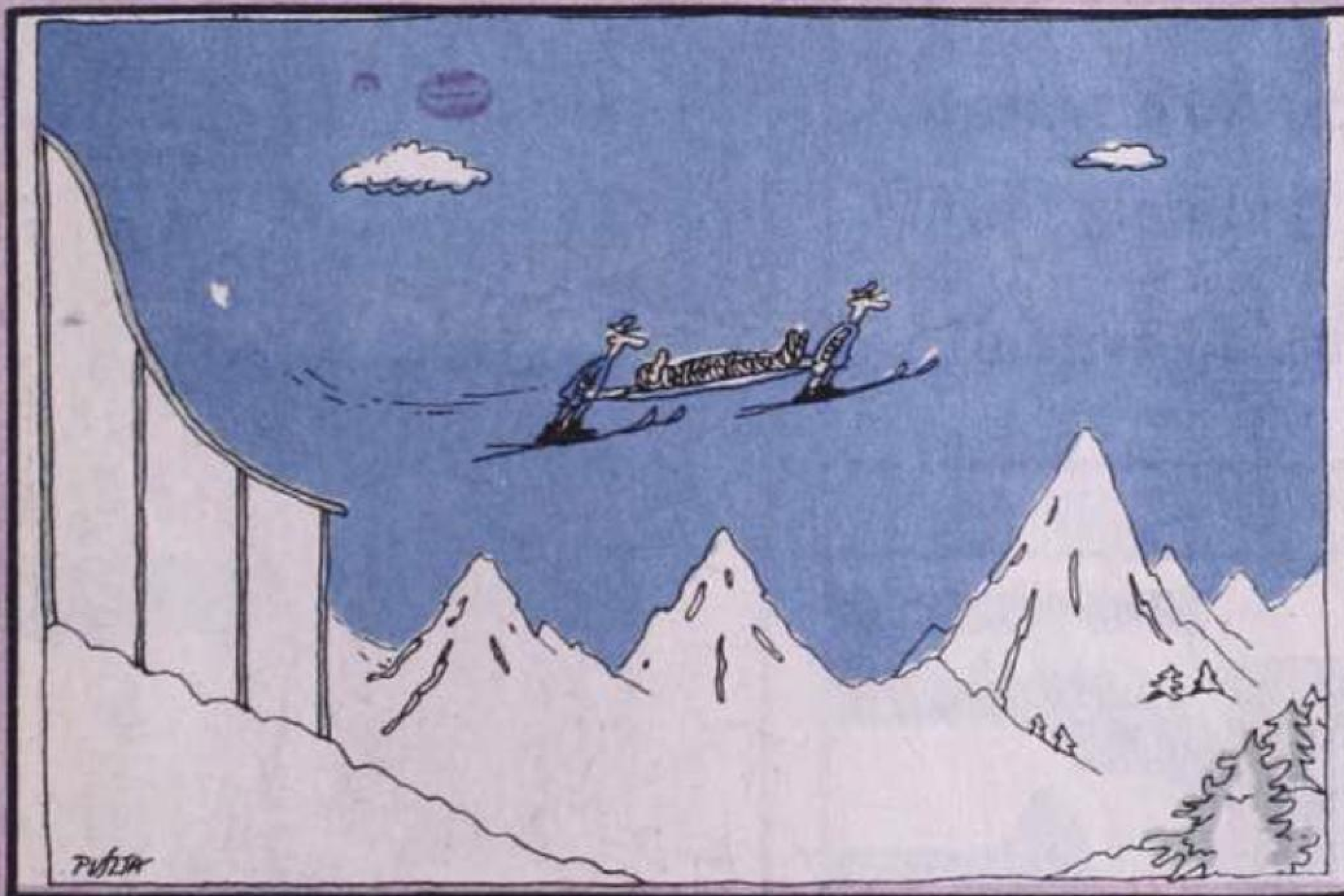
A csálén kornyadozó fát a sarokba állítjuk és jó szorosan a redőnyhúzó gurtnihoz erősítjük, nehogy hanyatessen, mint tavaly, amikor felmászott rá a macska. Igaz, most valahányszor lehúzzuk a redőnyt, a fa felpattan a plafonra, de ez még mindig jobb, mint együtt ünnepelni az állatorvossal. Lassan rákerülnek a díszek – (itt lenne az ideje pótolni őket) –, a cukor, a lamé, a világítás – (most a tizenkilencedik izzó volt zárlatos!) –, felrobban a próbacsillagszóró, a fa megrázza magát és ott áll csupaszon.

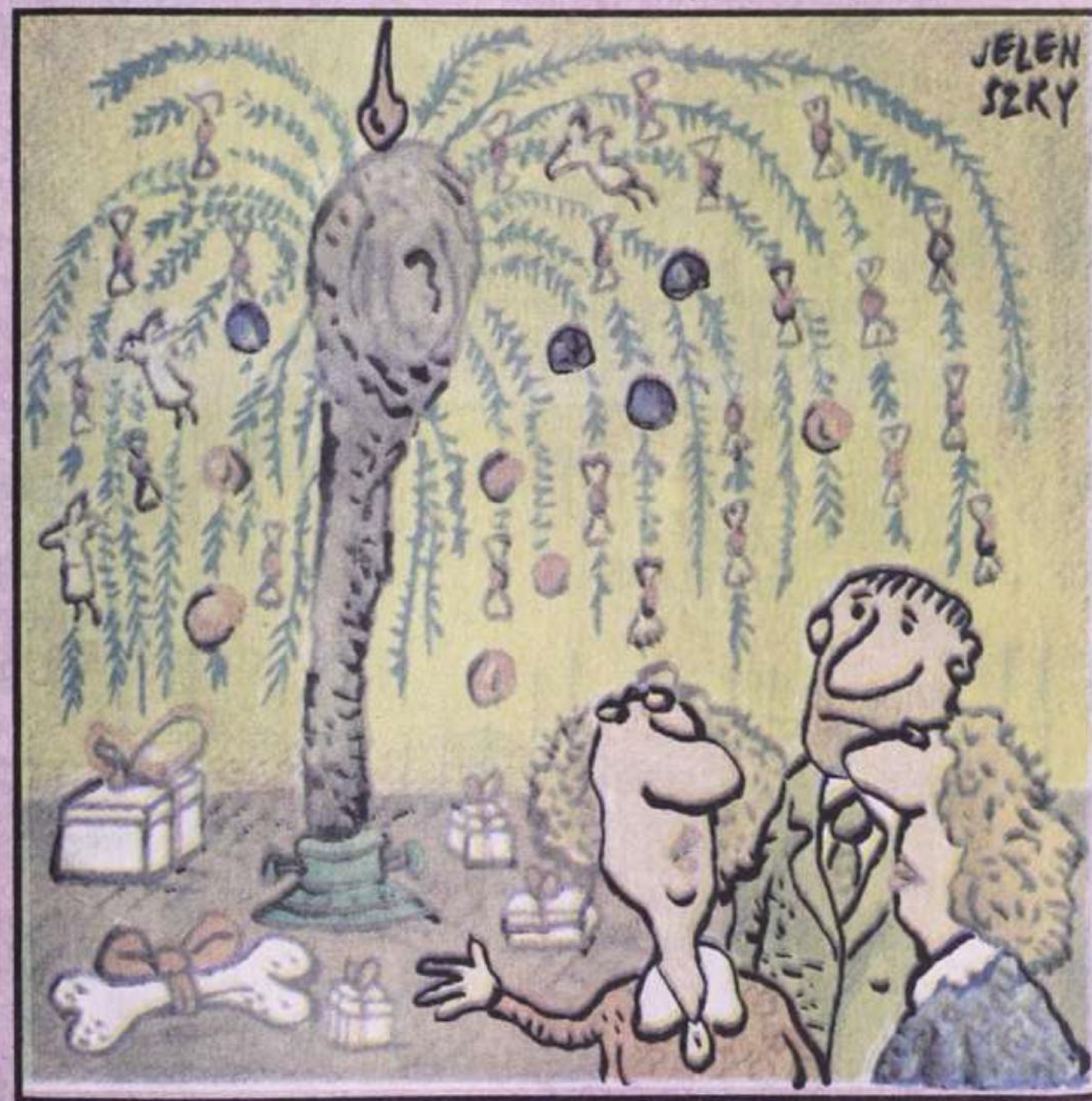
Amióta a gyerekek nagyobbak, már nem olyan izgalmasak a szentesték, nem lépnek üvegdíszekbe, nem nyelnek sztaniolt, nem lobban a tenyerükbe a gyufásdoboz. A lakást is inkább az alattunk lakók gyújtják föl, de már ott is cseperednek az apróságok. Ha egyikmásik ajándék játék nem verné ki a biztosítékokat – a jobbikja mindjárt az oszlopon – kimondottan unatkoznánk.

Gyertyagyújtáskor a háziasszonynak sem illik a takarítás, főzés, bevásárlás és ajándék beszerzés nehéz óráira gondolni! Egy ízben, amikor hullafáradtan ott rogyadoztam a fa mellett, indiai vendégünk megkérdezte: „Ez önöknél a szeretet ünnepe?" Bólintottam. „Képzelem, ha nem az lenne!" – mondta, pedig neki nem is meséltem Vicáról, aki karácsonykor ment férjhez, de újévkor már be is adta a válópert, mert angyalhaj került a lepedőre.

(TPJ)

Idén csak erre a szomorúfűzre futotta

– Na ugye, hogy fel tudtam tenni?

Régi élet

Szilveszter előtt az SZTK-rendelő folyosóján Pláne Jenő barátom elővette új, 1991. évi zsebnaptárát, és az újév napjához egy nagy É betűt írt be.

– Látom, hogy január elsején te is új életet akarsz kezdeni – mondtam mosolyogva.

– Nem kezdek új életet, mert nem vált be. Többször megpróbáltam, de rájöttem, hogy nem érdemes.

– Mert nem tudsz új életet kezdeni.

– Sajnos tudok, mert ötvenöt éves elmúltam, és tíz éve már, hogy minden évben új életet kezdek. Egyre újabbat, de nekem ebből elegem van. Most, az új évben végre régi életet szeretnék kezdeni, mert az újat, amelyet tíz éve kezdtem el, már nagyon unom. Az első évben a fűszeres ételekről mondtam le, a másodikban a cigarettáról, a harmadikban Mancikáról, a negyedikben az alkoholról és így tovább. Fél órával ezelőtt a cukortól tiltott el az orvos, jövőre cukor nélkül ihatom csak a szimplámat.

– Állandó orvosi felügyelet alatt állsz?

– Sajnos igen, mert itt fáj, ott szúr, amott ég, emitt zsibbad. A régi életemben erről szó sem volt. Éhgyomorra hideg töltött káposztát ettem, két csomag cigarettát szívtam, annyit ittam, amennyi jól esett, és Mancika is jól érezte magát mellettem. Mi van ma helyettük? Labdacsok. Reggeli előtt két zöld, utána három rózsaszín, délelőtt egy fehér és egy sárga, ebéd után újra három rózsaszín, vacsora után ugyanaz zöldben és lefekvés előtt három piros pöttyös. Hát ezért fogok én január 1-jétől régi életet kezdeni – mondta Pláne Jenő – és felállt, mert gyomorröntgenre szólították.

Tudtam, hogy nem mond igazat, és nemsokára meg is győződhettem róla. Újév reggelén, tök józanul cukor nélkül itta a hosszú szimpláját a Hungária kávéházban.

– Te vagy az egyetlen ember, aki új életet kezdesz Pesten – mondtam neki. – Se konyak, se szendvics, se semmi.

– Kénytelen vagyok, mert nagyon felment, nagyon magas...

– A vércukrod, vagy a vérnyomásod?

Szomorúan legyintett:
– Fenét! Az infláció.

(Mottó)

– Rekordidő! Idén karácsonykor egy perc huszonöt másodpercig tartott a látogatásuk!

FENYŐFAVÁSÁR?

– Egy plafonig érőt? Díszíteni?

– Ugyan... Akasztani!

A SZERETET ÜNNEPÉN

– Nem tudom megtenni! Rakott krumpli lesz...

Kezdő, ez volt az első bevetése!

– Még tavaly tettem be!

– Ha még egyszer megtudom, hogy örömet szerzel valakinek, úgy elverlek, hogy arról koldulsz!

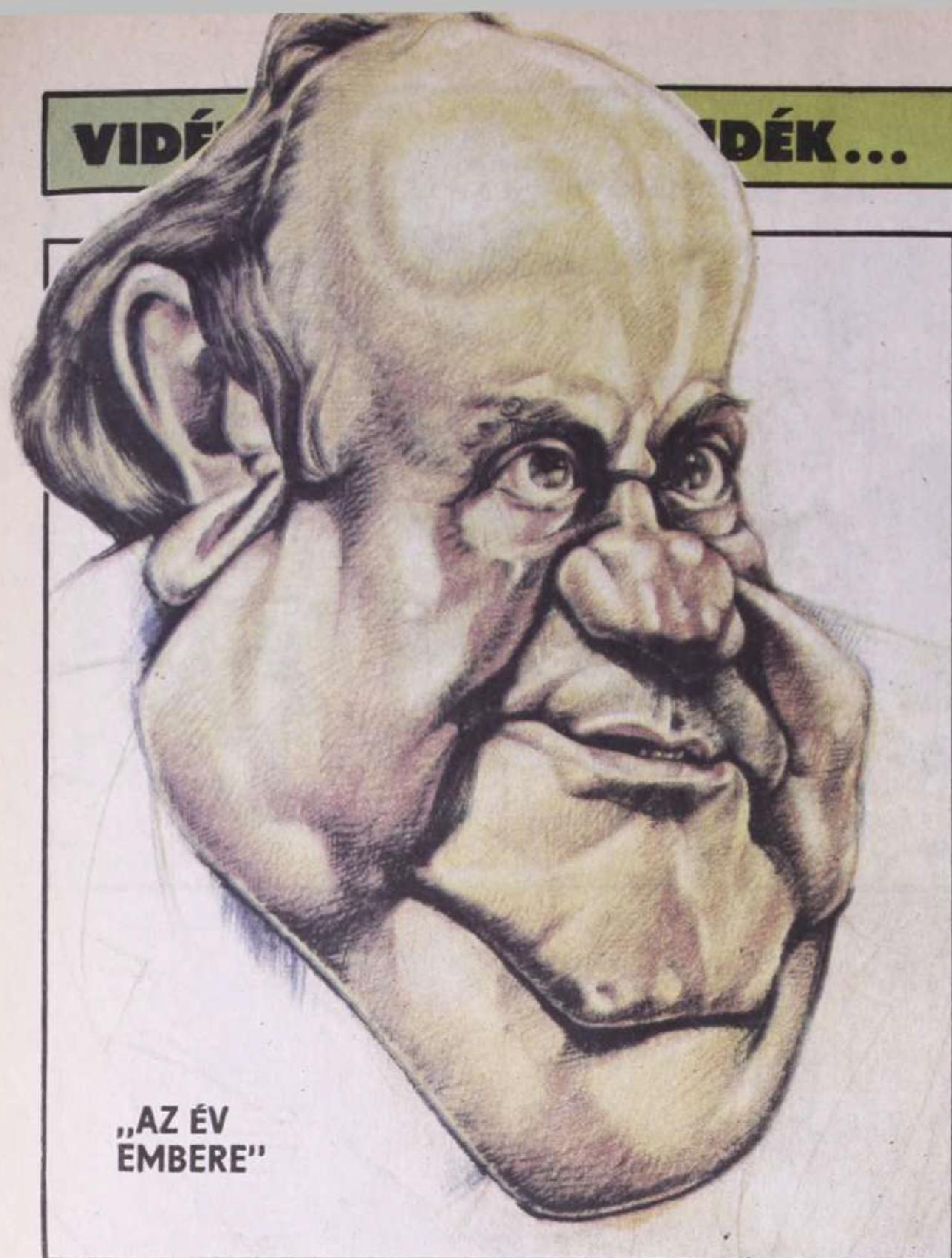
ÉV VÉGI APRÓ

UTAZZON velünk az új évben is! Munkábajáráshoz, kiránduláshoz – szolgáltatásaink változatlan színvonalon tartásával – továbbra is rendelkezésre állunk! Ötven és száz kilométer közötti út esetében díjtalanul OTP-hitelügyintézünk! Száz kilométernél nagyobb távolságra szóló jegy váltásakor világbanki hitel igényléséhez űrlapot adunk! Tartson velünk! Szeretettel várja „mindenki barátja", a MÁV.

MEGSZABADÍTJUK a lapjával járó gondoktól! Ha továbbra is ránk bízza a terjesztését, önnek nem kell egy lépést sem tennie! Mi világszínvonalon – szinte emberi kéz érintése nélkül – terítünk! (terjesztőink egy ujjal sem nyúlnak a lapjához!) Garanciával vállaljuk, hogy lapjait hiánytalanul és gyűrődésmentesen kapja vissza! Ha említett ajánlatunkat elfogadja, nemcsak gondjai és a lapja, hanem a minket érő „molesztálás" is megszűnik! Ne hívjon, mi úgyis ott vagyunk minden postavagonban! „Remitenda" kft.

DIVATBAN is kövesse mindig az újat! Ha gondjai vannak akár a saját, akár családja öltöztetésével, jöjjön el legközelebbi szegénység elleni hétvégénkre! Itt mindent megtalálhat, kivéve azokat, akik miatt idejutott. Ragadja meg az alkalmat és az első kezeügyébe eső ruhadarabot! Ha teheti, vigasztalódjon azzal, hogy manapság a pucér fenék már nem szégyen, hanem erotika! Várja Önt a „TOPLESS"-ről „TOPI LESZ"-re átkeresztelkedett (hiú)reménység szolgálat.

(Bégyé)

– Nekem meg a páromnak ez is elég, a többi meg nem éri meg

BODRI
KUTYAKOMÉDIA

Szabálysértési eljárás van folyamatban a községházán. A résztvevők tudják, hogy a szabályt néha muszáj megsérteni, s bár Miska bácsi, a hivatal képviselője, helybéli lévén igen csak együtt érez a beidézettekkel, mégis rezzenéstelen arccal olvassa a hivatalos papírt.

„— ... miért is felek a szabálysértés ügyében megidéztettek. A bizonyítási eljárás során fölvett tényállási jegyzőkönyv szerint Tandari Gergely házőrző kutyája hajnali három óra tájban, panaszos Biczók Illést megtámadta, ruházatát megtépte, s rajta nyolc napon belül gyógyuló harapási sérülést okozott.

A támadás elől a panaszos a terhelt tanyája sarkán álló eperfára menekült. Ezen szorongatott helyzetéből maga a terhelt hozta ki oly módon, hogy a segélykiáltásokra és a haragos ugatásra felriadva kiment, és a kutyát elkergette..."

— Biczók Illést kérdezem, van-e észrevétele?

— Mihöz?

— A tényálláshoz?

— A tényálláshoz? Ahhoz nincsen...

Miska bácsi most a kutya gazdájához fordul.

— Tandari Gergely! Maga az eljárás során azt állította, hogy az eb nem a maga kutyája, hanem valami kóbor jószág. Ezért elrendelem az azonosság megállapítását! Vezesse be!

Tandari kimegy, és az előtérből kötélen hozza a kutyát. A kutya csúnyán morog Biczókra. Miska bácsi kajánul figyeli a berzenkedő ebet.

— Panaszos! Mondja meg nekünk, azonos-e ez az eb a panasz tárgyát képező ebbel?

Biczók meghőköl.

— Én ebből egy szót sem értek!

— Ez a kutya harapta meg?!

— Ez ..., hogy nyúvadna meg azzal a terhelt gazdájával együtt!

Miska bácsi újfent nekirugaszkodik a témának.

— Terhelt nyilatkozzék! Fenntartja a kutya tulajdonát illető tagadását? Vagyis, azt kérdezem, kié ez a kutya?

— Ki a fenéé lehetne másé, mint az enyim?!

— Na, ezen is túl volnánk! — könnyebbül meg Miska bácsi.

— Kinek van észrevétele?

Tandarinak.

— Csak az iránt tudakozódnék, ha már így összejöttünk, hogy mi keresnivalója volt a panaszosnak az én tanyámon?!

— Munkába mentem... — vonogatja vállát Biczók.

— Munkába? Te?! Pirkadatkor? Ha egyéni volnál, akkor se! Ha ingadoztál, akkor se!! De így, hogy a téesz mellett maradtál meg, végképp' se!! Miért nem azt mondod, nem tudtad, hogy elmarad az éjszakai sikta?! Nem tudtál róla, hogy ellopták az előző éjszaka a dinnyét, nem köll mán őrizni, és én otthon alszom?

— Hogy fordulnál fel!

Tandari Biczók arcába hajol:

— Majd fordulok én feléd a vasvellával, csak tekeregj máskor az én tanyám felé!

— Sértő kijelentésektől tartózkodjunk! — veri az asztalt Miska bácsi. — Csönd legyen, a rohadt úréletbe, mert kiürítem a szobát!! Nna... Menjünk tovább...! Panaszos kárigényének igazolását kérte, melyek: orvosi kezelés, veszettség elleni ojtás, tetanusz elleni ojtás, orvosság, összesen ezerötszázharminc forintokért. Egy darab új nadrág kétezer-hétszáz forintért, egy darab új gatya kétszázhúsz forintért...

— Nocsak! Még a gatya is új volt?! — rikkant elismerően Tandari.

— Az volt...

— Ahhoz a kora reggeli munkához ölég parádésan ki voltál rittyentve, hallod! Kezdem azt hinni, hogy a Fa-sprédtől vadult meg a kutyám...

— Egyszer mindenki vehet magának egy új gatyát, nem? Egyszer mindenki használhat dezodor elleni sprét, nem?

Miska bácsi csak olvas tovább, rendületlenül:

— ... továbbá az elmaradt munkaegységekért kétszer-ötszázhetven forint, azaz összesen hétezerhúsz forint, amihöz jönnek az eljárás költségei.

Tandari elvörösödik.

— De a jóistenit, Miska bácsi! Tán csak nem köll ezek után is fizetnem?

Miska bácsi elkomorodik.

— Tandari! Magát nem először idézzük be, hogy a harapós kutyáját nem tartja láncon! Ennélfogva maga visszaeső, s mint ilyent háromezer forint bírsággal sújtom!

— Én ez ellen ezennel föllebbezek! — háborog Tandari.

— Nekem ez mán így is túl sokba van...

— Ez mán magára tartozik! — elégeli meg Miska bácsi. — Végeztünk! Mindenki elmehet a dolgára!

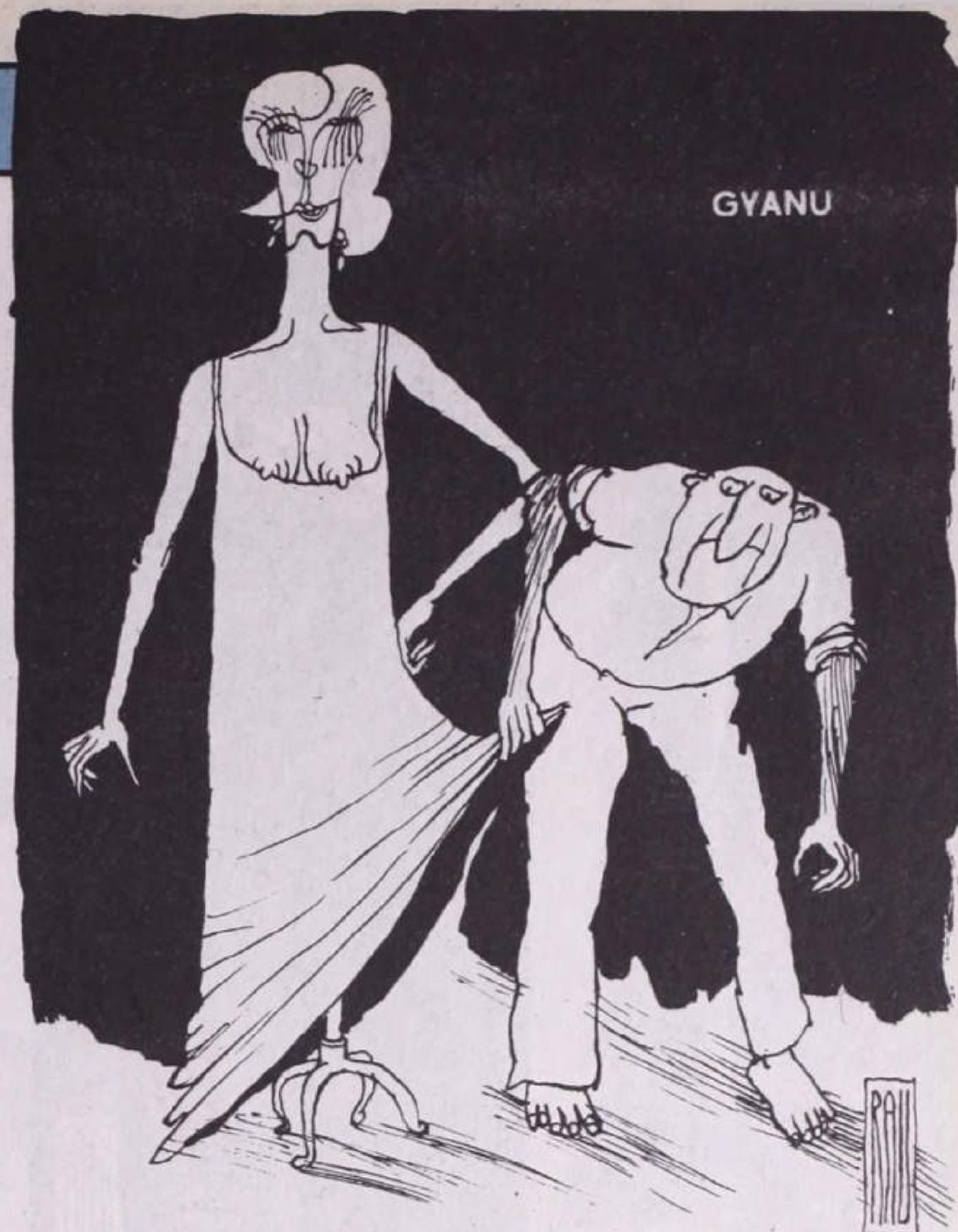
Az emberek indulnak kifelé. „Isten..., Isten..." — hallatszik, csupán Tandari vakargatja a fejebúbját:

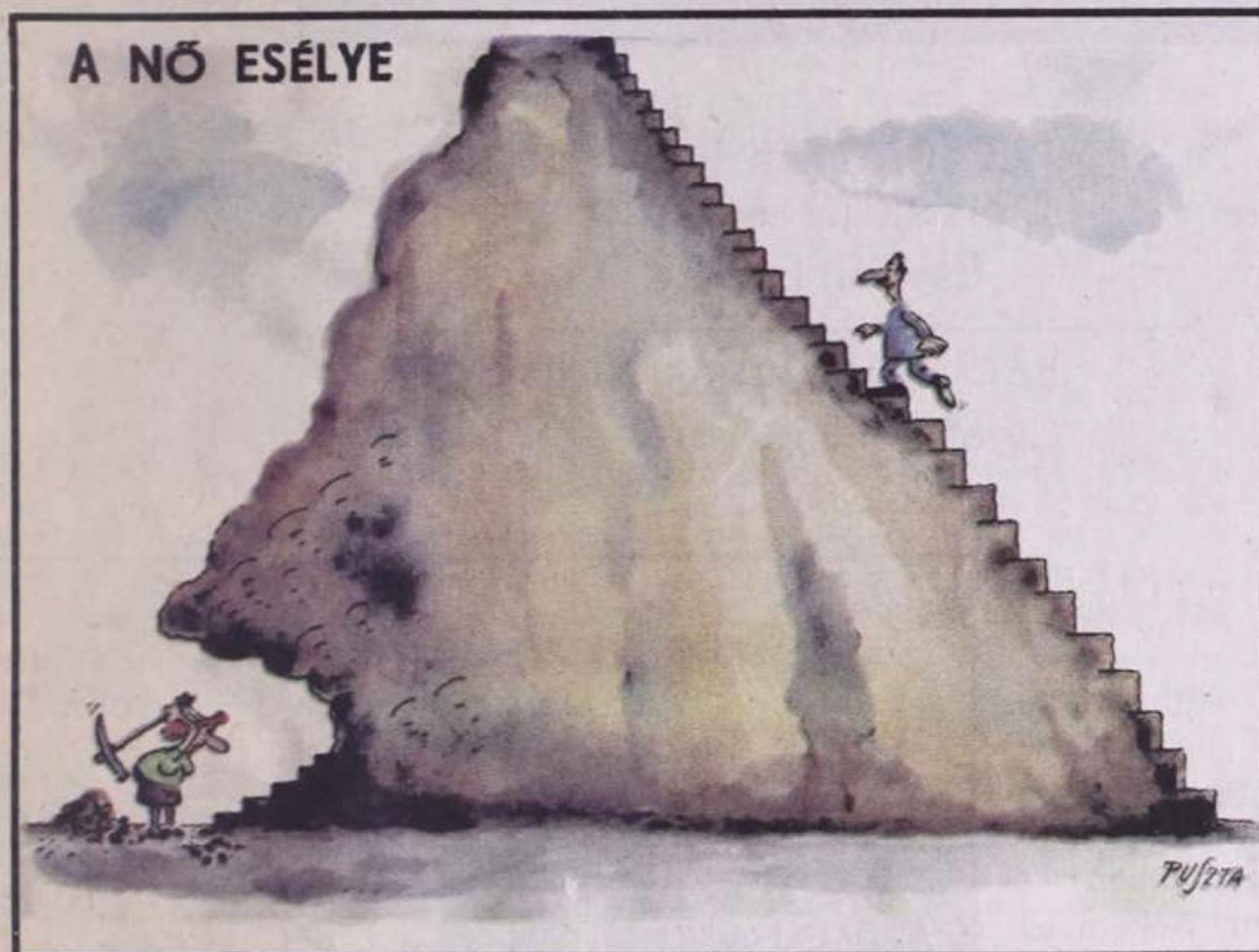
— Nem értem, Miska bátyám, sehogyan sem értem... Mert az nagyon is rendben volna, hogy azt a nyamvadt Biczókot megharapta az éccaka a Bodri... De ki a fene harapta meg az én csélcsap nejemet, a Veront?!

Pártos

– Minden mást meg lehet unni, csak a magyar aktnaptárakat nem!

MIT ÜZEN A SZERKESZTŐ?

— Kedves asszonyom! Valóban jól hallotta annak idején a kormány azon ígéretét, hogy mindenkor „takargatás nélkül" fogja tájékoztatni a közvéleményt az ország gazdasági helyzetéről. Ennek ellenére ne essen tévedésbe! Az a rengeteg — pucér feneket és más egyebet bemutató — magazin egyike sem kormánylap!

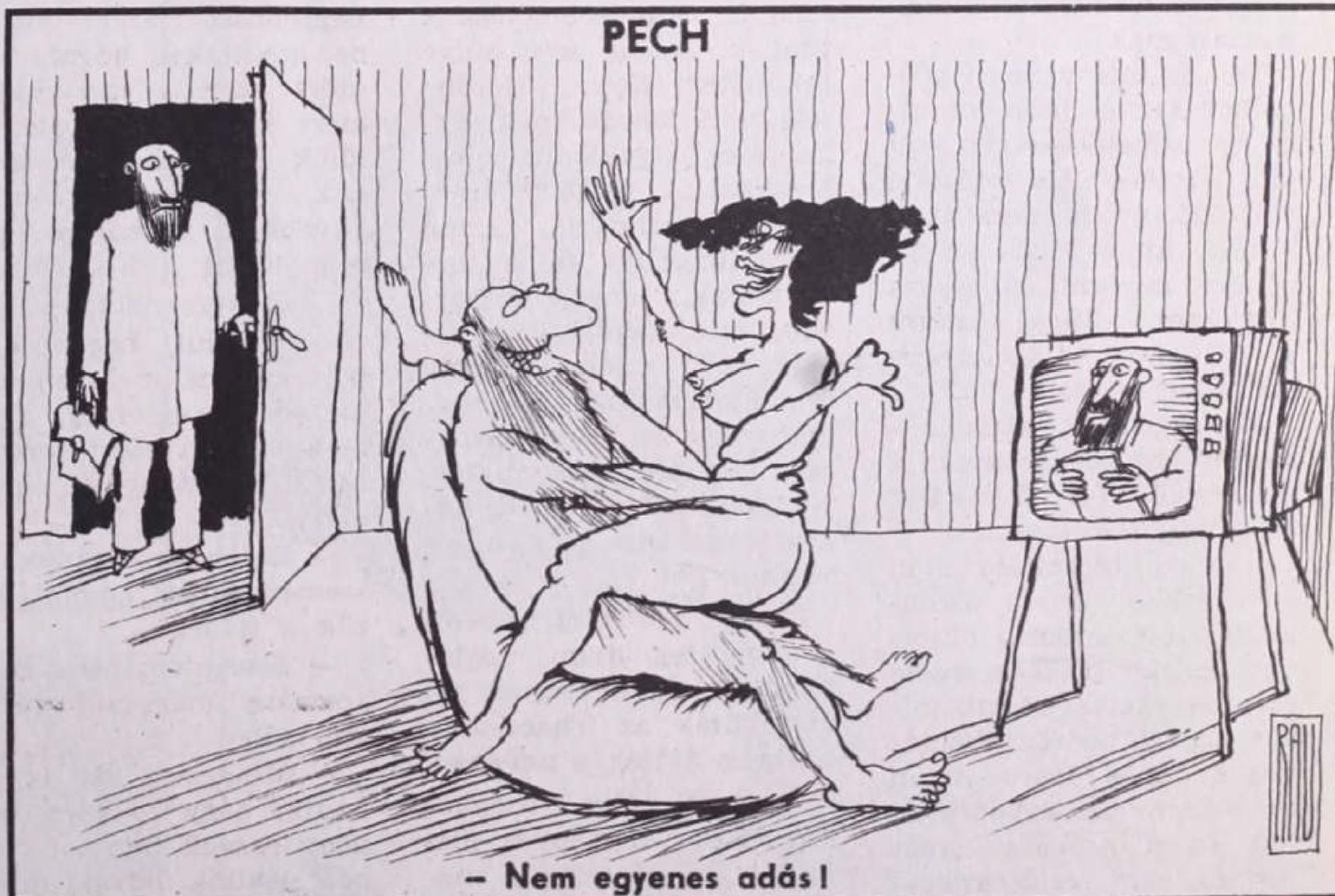
— Nem uram, ön nem egy második Gorbacsov! Ha egy kicsivel több önkritikával fordulna önmaga felé, rögtön rájönne a kettejük közti különbségre. Nevezetesen arra, hogy Gorbacsovnak a fején van a folt, önnek viszont a múltján!

— Drága költő barátom! Örülök kijelentésednek, miszerint igazat adsz nekem abban, hogy népben és nemzetben kell gondolkodni. Abban viszont én adok neked igazat, hogy gondolkodni népben és nemzetben roppant felemelő, de ezt fűtetlen szobában végezni rendkívül lehangoló!

— Gazduram! Ön félrehallotta a rádióban elhangzott nevet. Máskor jobban hangosítsa fel készülékét, ha almozni, vagy etetni megy az istállóba. Annak a hölgynek a családneve — aki türelmünket kérte a „gazdasági spanyolcsizma" elviselésére — valóban Botos, de a keresztneve nem Ispán, hanem Katalin!

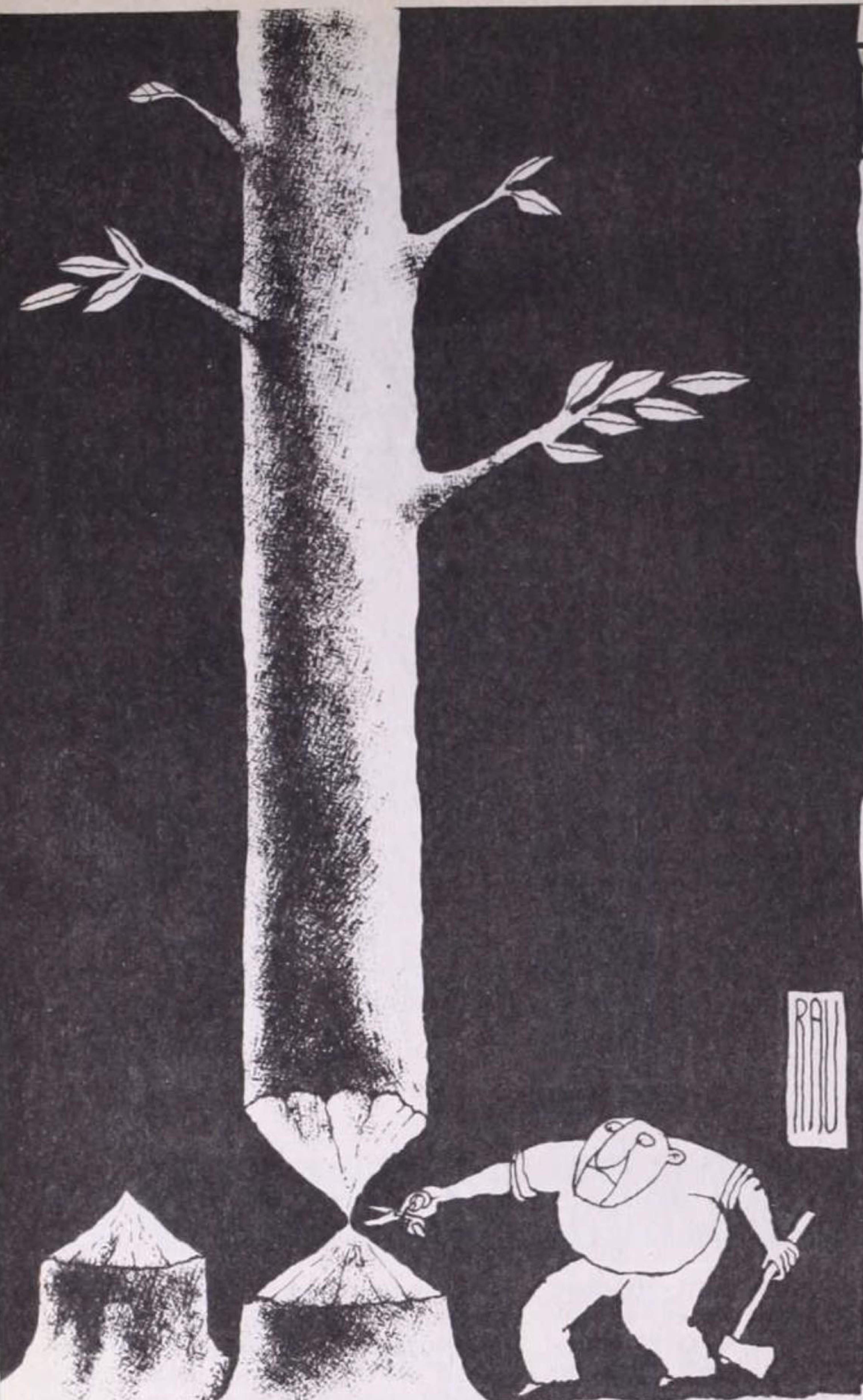
(B. Gy.)

– Nem egyenes adás!

„A bősi helyzetre tekintettel hupikék törperőművek épülnek a zöldeknek"

TÜKÖRKÉP

MIT CSINÁLTAK BRÜSSZELBEN A MAGYAR DELEGÁCIÓ TAGJAI?
Csupán bóloGATTak . . .

JÁRMŰALKATRÉSZ-ÁRUSÍTÁS
Cipőfűzőt, cipővasat tessék! . . .

REHABILITÁLJÁK

TÉL TÁBORNOKOT!

Drága Népnemzeti Fivérim! Ugye mindenki emlékszik még Tél Tábornok évenként megújuló támadásaira? A támadásokra, melyek pénzben megfizethetetlen, és megadózhatatlan károkat okoztak a népgazdaságnak.

Tél úr intervenciós próbálkozásairól több tanulmány született már; volt idő, mikor lezsidózták, volt idő, mikor nem átallották imperialista ügynöknek nevezni, sőt, egyes torgyánok állítása szerint a Tábornok világéletében kommunista volt.

Az évtizedek alatt felmerült kérdésekre maga a főszereplő, Tél Tábornok adja meg a választ.

A világ teremtése után nem sokkal éppen sorkatonai szolgálatomat töltöttem, és kopaszként estem át a fagykeresztségen, mikor az Úr hóözönt bocsátott a bűnös népre. Aztán maradtam az egyenruhánál, és nemsokára már hadnagyként vezettem egységemet, mikor hóval borítottuk be Pompeit.

— Bocsásson meg, úgy tudom, hogy a nevezett várost koromfekete hamu takarta be.

— A fenéket! Csak sok volt nálunk a vendégmunkás.

— Aztán következett a középkor.

— Méghozzá a sötét. Ahhoz képest egy vödör szén is atomrobbanásnak tűnt... Az a sok hülye inkvizítor! Egész Európa tele volt lobogó máglyákkal meg kigyulladt kolostorokkal... Néhány százéves konszolidáció, aztán sorra lángoltak fel a forradalmak, szabadságharcok, míg végül jött az 1812. év, mikor komoly feladatot kaptam. Én kergettem vissza Oroszországból Napóleon csapatait. Nem számoltam a következményekkel... hülye voltam, na!

Mikor Törökország volt a nagybeteg állam, meglátogattam őket. Rögtön fel is találták az irhabundát, azóta is áldják a nevemet.

— Önről nálunk roppant ellentétes vélemények alakultak ki. Mesélne a magyarországi hadműveleteiről?

— Hát volt egy pár!

— Akkor szűkítsük le a kört. Beszéljen az utóbbi negyvenöt évről!

— Kérem! Nem én vagyok a hibás.

— Attól függ, miben.

— Semmiben. Nekem ez alatt az idő alatt végig a Nagy Szibériai Tél mondta meg, mit csináljak. Legtöbbször azért fúttam be az utakat hóval, meg azért volt olyan hideg, mert százalékot kaptam a tőlük bejövő hóekék, sítalpak, télikabátok után. Egyébként is, engem most rehabilitált a kormány.

— Milyen indoklással?

— Például, hogy jelen sem voltam az ötvenhatos eseményeknél, meg, hogy nem vettem részt semmiben hatvannyolc nyarán...

— De hisz ezeknek az eseményeknek semmi közük a télhez!

— Szerintem sem, de a kormány már csak tudja, mit csinál.

— Mindezek azt is jelentik, hogy az idén már nem lesznek fagyok? Nem hoz nekünk havat, mínuszokat? Idén nem lesz tél?

— Nem... Legalábbis demokratikusab lesz, mint eddig.

Szűcs József

KÖRNYEZETVÉDELMI BÍRSÁG

INTERJÚ A KETRECBEN

— Nem ilyen fogadtatást vártam az önök részéről — jelentette ki keserűen Mongol Farkas, akit ideiglenes szálláshelyén kerestem fel, és elsőnek hogyléte, közérzete felől érdeklődtem. — Azok után, ahogyan Petőfi írt rólunk a Farkasok dalában. Azok után, hogy Magyarországon milyen gyakori családnév a Farkas. Azok után, hogy milyen jól érezte itt magát anno dacumál a mi nagy fejedelmünk, Batu kán...

Testi épségem kockáztatásával félbeszakítottam.

— Térjünk talán a konkrétumokra.

Engedékenyen rám vicsorgott.

— Térjünk. Kilencvenedmagammal indultunk erre a társasutazásra távoli őshazánkból. Hangsúlyoznom kell, hogy nem kérdeztek meg bennünket, amikor bevagoníroztak. Nagynehezen megérkeztünk, és itt mit kell hallanunk, az újságokban miről kell olvasnunk?! Hogy mi illegális bevándorlók vagyunk. Hogy vissza kell bennünket zsuppolni. Vagy egyszerűen eltenni láb alól. Helyeselhető mindez humanitárius szempontból? Vagy akár kereskedelmi megfontolás alapján? Hiszen bármelyikünkért boldogan adna egy Mercedes autót bármelyik nyugati állatkert. Megáll az ember esze!

— Önnek tökéletesen igaza van — feleltem. — De tetszik tudni, mi benne vagyunk egy nemzetközi egyezményben, miszerint idegen állampolgárságú, eredetileg nem honos...

Legyintett mind a négy lábával.

— Lári-fári. Annak az egyezménynek a megkötésénél sem kérdezték meg az érintetteket, bennünket, állatokat. Nem, itt sötét politikai erők húzódnak meg a háttérben.

— Mire tetszik gondolni?

— A demagógiára. A felelősség áthárítására. Azt pusmogják a népek, hogy azért drágulnak az élelmiszerek, mert mi rengeteget fogyasztunk, lévén farkasétvágyunk. Azért lesz farkasordító hideg, mert mi nem eszszük meg a telet, hogy némely politikusra mi hozunk farkasvakságot, ilyen butaságokat.

— Hogyan védekeznek e vádak ellen?

— Nem tudunk védekezni. Nem kapunk nyilvánosságot. Bezzeg, ha szabadon fejthetnénk ki a véleményünket... Már csak két dologban reménykedünk. Először is abban, hogyha visszaállították önöknél a cserkészetet, talán feléled a farkaskölyök-mozgalom is, és a gyerekek mellénk állnak.

— A másik remény?

A ketrec egyik zugából írást kapart elő.

— Levél a Belügynek. Névmagyarosítást szeretnék. Feladná? Pillanatnyilag nincs apróm bélyegre, borítékra.

— Természetesen. Én az ön oldalán állok. Elárulná, hogy mi szeretne lenni?

— Magyar Toportyán. Pannon Ordas. Esetleg Hun Csikasz. Így talán szalonképessé válok.

Kürti András

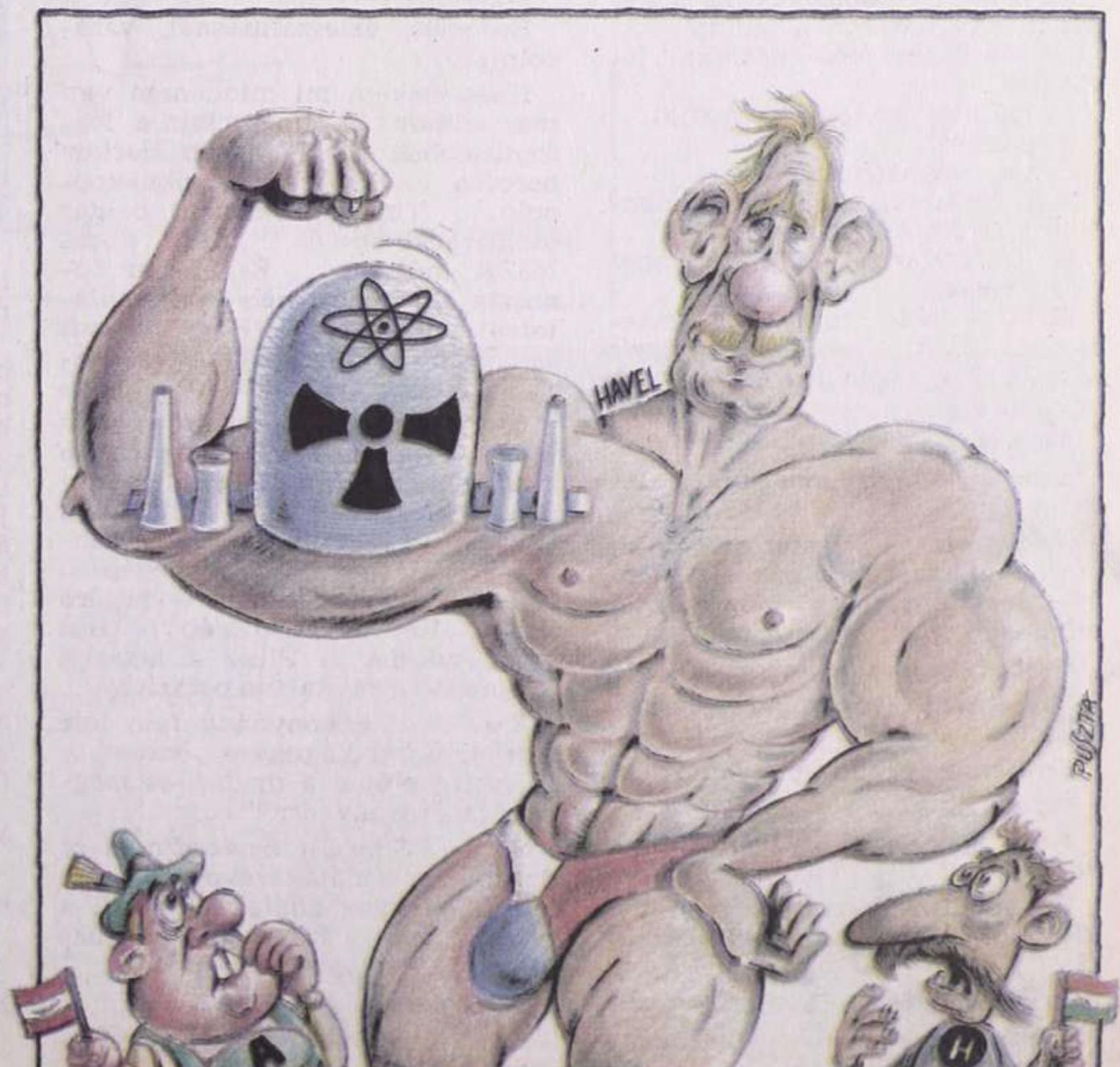
ERŐS DOHÁNYOS

Tovább hullámzik a tejtenger
AKKOR MÁR CSAK VAJAT KELL SZEREZNÜNK...
Belebetegszünk a támogatáscsökkentésbe?
UGYAN... ÚJABB ÉRVÁGÁSSAL GYÓGYÍTJUK!

HOMO LUDENS

KÉSZUL AZ ÚJ CSEHSZLOVÁK ATOMERŐMŰ

Kormányátalakítás után
NA, AZÉRT ÍGY MÁR MINDJÁRT (FELE)MÁS!

Sok százmillió literes tejfelesleg
HURRÁ! VÉGRE BEFÜRÖDHETÜNK!

30-40%-OS ŐRÜLT

Nem értem az embereket...

Folyton panaszkodnak!...

Egyrészt azért, mert minden drága...

Másrészt azért, mert semmi sem olcsó!...

Én nagyon jól tudom, hogy a fixből nem lehet megváltani a világot, de ha egy kicsit odafigyelünk, meg lehet fogni a pénzt!...

Csak figyelni kell az újságok hirdetéseire!...

Igaz, a sajtóra költeni kell, de megtérül!...

30—40%-os kedvezmények, árleszállítások, féláron kapható naptárak, őszi és téli vásárok!... Bő a választék!...

Szombat—vasárnap 90 forintért ehetünk háromfogásos ebédet a négycsillagos Royalban!...

És miközben vásárolok, játszhatok is!...

Én a Centrumban pecsételni járok...

Ugyanis kivágom és összegyűjtöm a csillagképeket az újságokból, s ezzel akár autót is nyerhetek!...

Már az összes csillagképet kivágtam!...

Még a Pravdából is!...

Legjobban a Corvin játékát szeretem.

Ha náluk veszek motorkerékpárt, akkor... na,... mit nyerhetek?...

Úgy van: motorkerékpárt!...

Hát nem jó, hm?...

Adva volt a motor, hozzá a kerék, és így megvan a pár is!...

Egyikkel megyek, másikkal jövök!...

És így csak a felét fogyasztja!...

Gyerekek!...

Lehet takarékoskodni!...

Még karácsonykor is!... Elmondom a trükköt...

Én karácsonyfát csak december 26-án veszek!... Fillérekért!...

Mi 27—28-án tartjuk a karácsonyt!... A gyerekeknek úgyis mindegy — szünet van a suliban!...

Mi több!...

Ezentúl ennyit sem költök fenyőre!...

Megvárom a Vízkeresztet, január 6-át, kiállok a ház elé, s ingyen lesz fenyőm!... Még díszítenem sem kell!...

Rajta lesz a szaloncukor is!...

Vízkereszt, vagy amit akartok!...

Én nem kapkodok el semmit!...

Gyerekek...

Nem igaz, hogy drágán jutunk édességhez!...

Én áprilisban szinte ingyen veszek szép, zöld színű csoki Mikulást!...

És micsoda Mikulás!...

Élethű!... Mozog!... Van benne valami... érdekesség!...

Kész horgászcsemege!...

Az Ofotértnál is kapható mint iránytű: amerről a Mikulás zöld, arról van észak!...

Gyerekek!...

Én minden kedvezményt megragadok...

Mióta VÁM-kedvezményt kapnak a fiatal házasok, én évente nősülök!...

És a nászút is kedvezményes!...

Decemberben a Balaton melletti szállodákban pár forintért, nyaralhatunk"!... Nem mondom, vízisízni éppen nem lehet..., de nincs lökdösődés a partfürdőn!... Végig egyszínű fehér, mint a tükör!...

Van egy ilyen nyári balatoni történet is...

Kimentenek egy fuldoklót, s egy önkéntes elsősegélynyújtó rögtön ráveti magát, hogy mesterséges lélegeztetéssel életre keltse...

Az egyik üdülővendég odaszól: „Hagyja abba, jóember!... Korcsolya van a lábán!..."

Gyerekek!...

Érdemes árleszállításnál vásárolni!...

Hogy nekem mi mindenem van már otthon!... Íme, csak a legfontosabbak: nyolc darab Harkov borotva... Hét francia zoknistoppoló... Tizenkét karton bolgár őszibarackbefőtt... Két tucat NSZK műlazac... És három Junoszty televízió, mely akkumulátorral működik!... (Hogy mi mit szenvedtünk, mire fölcibáltuk hozzá a lakásba a kocsit!...)

30—40%-os kedvezménnyel vettem a következőket is: négy darab zászlórúd... Két NDK fogászati gép... Negyven darab önélezős ekevas... Egy tucat iskolacsengő... Három kovászológép... Nyolc — akácból készült — faltörő kos... Két árokásó gép... Hat gyári sziréna... Plusz a lakásba telepítettem öt Rakéta porszívót...

Ezenkívül a konyhánk fala tele van szovjet kakukkos órával... Időnként előjön a madár, és megkérdezi: „Hány óra?"...

Sőt!... Sikerült beszereznem öt darab energiatakarékos román kuktát, melybe elég kell főzni a levest, amíg ezt nem halljuk: „Pszt!..."

Gyerekek!

Továbbmegyek!... Mert érdemes továbbmenni!...

A téli vásár idején csak az új reklámszakembert figyeltem... A Szilágyi Jánost... Ő mindig tudta, hogy az országban mit és hol érdemes vásárolni!... „Halló, itt vagyok!... Halló, ott vagyok!..."

Így aztán végigjártam az áruházak Kék túra vonalát.

Először Győrbe mentem, ahol 800 helyett 500-ért volt női csizma... Vettem négy párat, s máris utazom Körmendre, ahol potom pénzért vettem tíz pár hócsizmát és nyolc anorákot... Ezzel a készlettel leugrottam Pécsre... Húsz flaneling, nyolc pulcsi, tíz kardigán, kilenc síléc, öt hátizsák, irány Szeged!... Hetven kötött sapka, negyven sál, hat sínadrág, tíz pelerin, ötven póló... Nyomás Kecskemétre!... Tehertaxival!... 400 flanelpizsama, nyolcvan csizmanadrág, ötven műanyag roller, 300 '85-ös zsebnaptár... Irány Szolnok!... 70 turistabakancs, 40 hálóing, nyolcvan kismamacipő és száz szájkosár... A tehertaxiból átpakoltunk egy kamionba, s a következő állomás Debrecen!... 200 bordásfal, négy kétkarú emelő, hatvan „Kaktusz" heverő, tíz mozgólépcső és négy mezőgazdasági repülőgép!!!... Leárazva!!!...

Hazafelé összesítettem: elköltöttem 642 ezer forintot, viszont megtakarítottam 245 ezret!...

Hazaérkezve ki sem pakoltunk a kamionból, azonnal átköltöztünk a Közraktár utcába... Harmadnapra kész lett a kirakodás...

Az új lakás nagyon jó, csak egy baj van: napok óta nem találjuk a nagymamát!... Néha halljuk elhaló hangját, amint engem hívogat: „Flóóóóórián!...", aztán az őszibarackbefőttek elnyelik a hangját... Valahol ott lehet hátul az árokásó és a szájkosarak között... Biztos, hogy életben van!... Ezt a megrágott újságpapírokból és cipőtalpakból tudjuk...

Gyerekek!...

Azt hiszem, túlvásároltam magam... Zsúfolt a raktáram... Tele van ezzel a sok sza... bálytalanul összezsúfolt holmival...

Na nézzük csak: mit tesz ilyenkor az állam?

Vagy kigyullad véletlenül egy raktár, vagy kiárusít...

Én az utóbbit választom.

Vásároljon nálam! Játékban vehet részt.

A játék lényege a következő:

Válasszon ki tetszés szerinti méretben három magyar bankjegyet, melynek címlete nem lehet kisebb ezer forintnál!...

Ezekkel keresse föl a lakásom raktárát!...

Érkezéskor a bejáratnál szerencsesorsjegyet kap, mellyel még vásárlás előtt keresse föl a kerületi MÉH-lerakatot, és sorsjegyét pecsételtesse le!...

A megbélyegzett sorsjegyet dobja a Dunába a budai oldalon!...

Ha az Ön sorsjegye még a Petőfi híd előtt ér partot és a pesti oldalon, akkor Ön sorsoláson vesz részt, melyen az Ön testsúlyának megfelelő mennyiségű sorsjegyet nyerhet...

A sorsjegyeket vigye be a Márka-központba, ahol minden sorsjegyért egy darab Márka-kupakot kap...

A kupakra rajzolja rá az Ön csillagképét, majd vigye be a Corvinba, és pecsételtesse le minden szinten!...

A hétpecsétes kupakkal keresse föl az IKV-t, ahol minden hetedik kupak után egy darab dúcolóoszlopot adnak, melyen már rajta van az Ön csillagképe... Az IKV ezzel támogatja játékunkat...

A dúcokkal menjen az Állatkórházba, ahol hat dúcért egy macskát kap cserébe!...

A macskák farkát vágja le, és dobja be az Önhöz legközelebb eső egérlyukba, a macskát pedig őrizze meg mint ellenőrző szelvényt!...

Ezután vágja ki bármelyik lapból a macska csillagképét, azt vigye be a Márka-központba, s ott pecsételtesse le a macska kupakjait!... A kupakot dobja be egy gyűjtőládába, a macskákkal pedig menjen vissza a Corvinba, ahol ötven Márka-kupak fejében megkapja a macskák farkát lepecsételve...

Ennek birtokában Ön sorsoláson vesz részt, melyen kupakolt macskát, lepecsételt gyűjtőládát vagy aládúcolt csillagképet nyerhet...

És ha még mindig van kedve vásárolni, jöjjön nyugodtan, én várom!...

Én már itt ülök megpecsételve egy gyűjtőládában a csillagképemmel együtt a Lipótmezőn...

És ez még mind semmi!...

Már megint számolgatok...

Az új táppénzrendelet értelmében..., ha harminc napig maradok bent, akkor csak a fizetésem 75%-át kapom meg...

Viszont a 31. naptól kezdve már 80%-ot kaphatok!...

Sőt!... Három hónap után már 85-öt!...

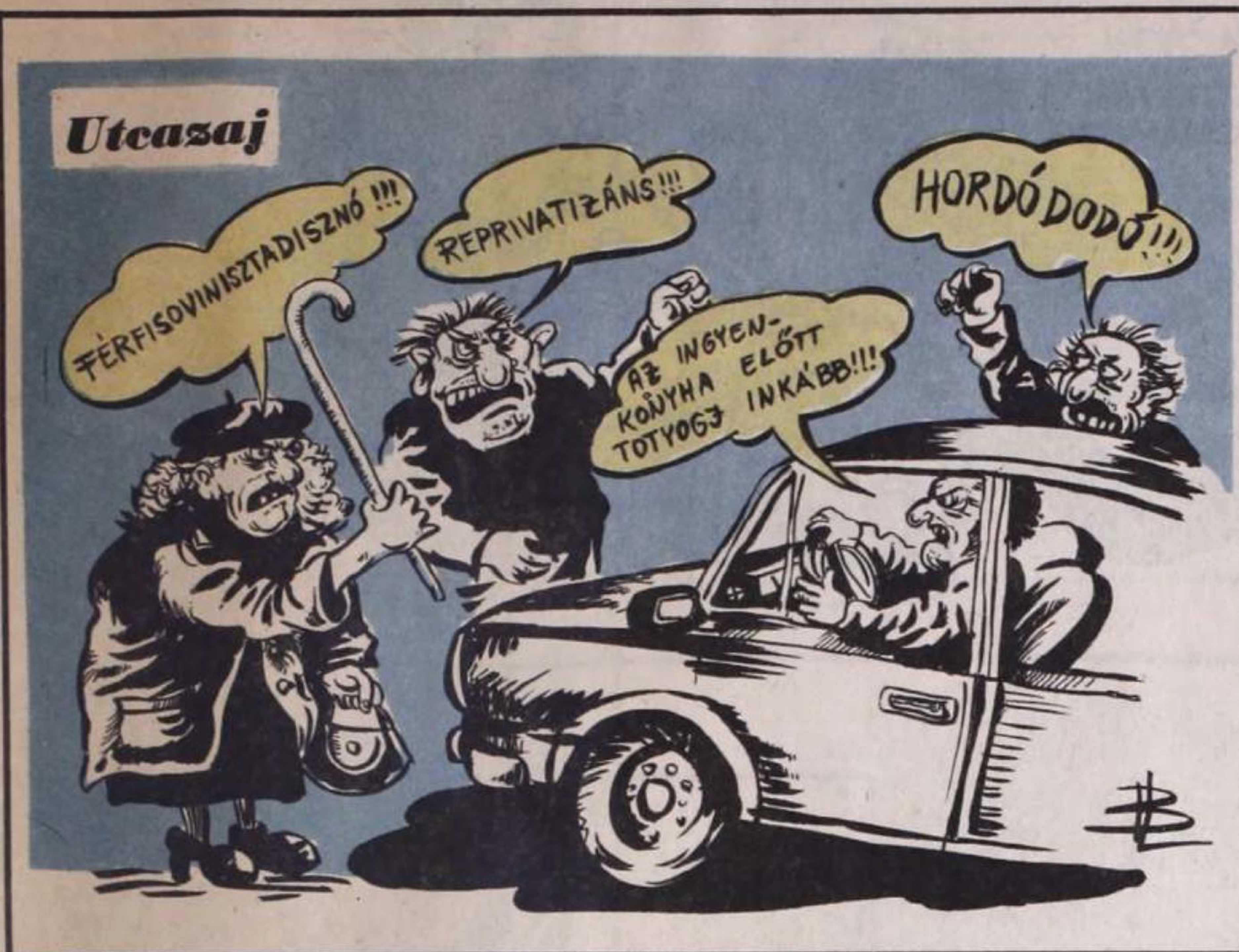
Istenem!...

Csak sikerülne egy évig bent maradnom!...

Ahogy kimegyek épp kezdődik a téli vásár!...

Nagy Bandó András

MIÉNK ITT A TÉR... MIÉNK ITT A

NULLADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁS

– Szóval megint azért késik 40 percet az órád, mert ufókkal futottál össze!?

"CIKI"

MAGYARRA FORDÍTVA

Stúdióbeszélgetés a tévében. Az ifjú riporter folyamatosan fordítja magyarra magyarul beszélő vendége szavait.

Vendég: A varjú — rendszerint fekete madár. És...

Riporter: Magyarra fordítva ez azt jelenti, hogy a színét tekintve fekete ez a madár. Mert a fekete, az egy szín.

Vendég: És...

Riporter: És az, hogy rendszerint fekete, úgy fogható fel, hogy az esetek többségében, általában fekete. De nem mindig. Nem mindenhol. Tehát magyarra fordítva tulajdonképpen arról van szó, hogy adva van egy repülő állat, amelynek zömmel fekete a színe, de ha helyesen értelmezem, akkor ez nem jelent kizárólagosságot, egyetemlegességet. Jól gondolom?

Vendég: Jól. És...

Riporter: Sajnos, az időnk lejárt. De ha csak annyit sikerült kedves hallgatóink tudatába beletáplálni, hogy a legtöbb varjú — fekete, akkor már volt értelme ennek a madártani csevegésnek. Magyarra fordítva — ornitológiai traccsnak. Köszönöm.

A NÉP HANGJA

Helyszíni riport a pusztán. Fűszálak kiegyenesítve, birkák megfésülve, juhász hímzett ümögben, pörgekalapban, görbe gamóval, vellás bajusszal, talpig tájszólásban.

Riporter: Hát akkor belevágunk, Pali bátyám, jó? Ha felvillan a piros lámpácska, indul a gép. Tehát csak ízesen, egyszerűen, mintha egy kályhacsőbe beszélne.

Juhász: Bízza csak rám, mordizomadta instállom. Tudom a fifikáját.

Riporter: Most!

Juhász: Ha a kondíciók azonosak, a rideg állattartás alternatív megközelítésére ad módot. Ökonomikus oldalról egyrészt, technikai-strukturális oldalról másrészt. Ez utóbbi esetben a probléma levezénylése úgy realizálható, hogy a vállalkozói érdekek mentén pluralista módszereket alkalmazunk, következetesen exportra orientálódva... Hííí, a kirelejzumát, mitül kergűnek ezek a birkák?!

REKLÁM — KIS TÚLZÁSSAL

Szahara, homokvihar, burnuszba öltözött barbár berberek, tétova tevék, távolban — oázis. Leila hastáncot jár. Gepárd nézi.

Egy hang: Gépészeti összekötő csavarokat és egyéb rögzítő elemeket készpénzért is vehet a Gépészeti Gyár gépészeti üzleteiben.

(— ti —)

– Azt hiszem, drágám, a fater megtalálta a svédcseppeidet...

Vitray is intendáns lett
CSAK ÜLÖK, ÉS REMÉLEK...

Polgármesteri felismerés
MIÉNK ITT A TÉL...

Vajon mit hoz az új év?
JÓ KÉRDÉS! MIT VISZ?

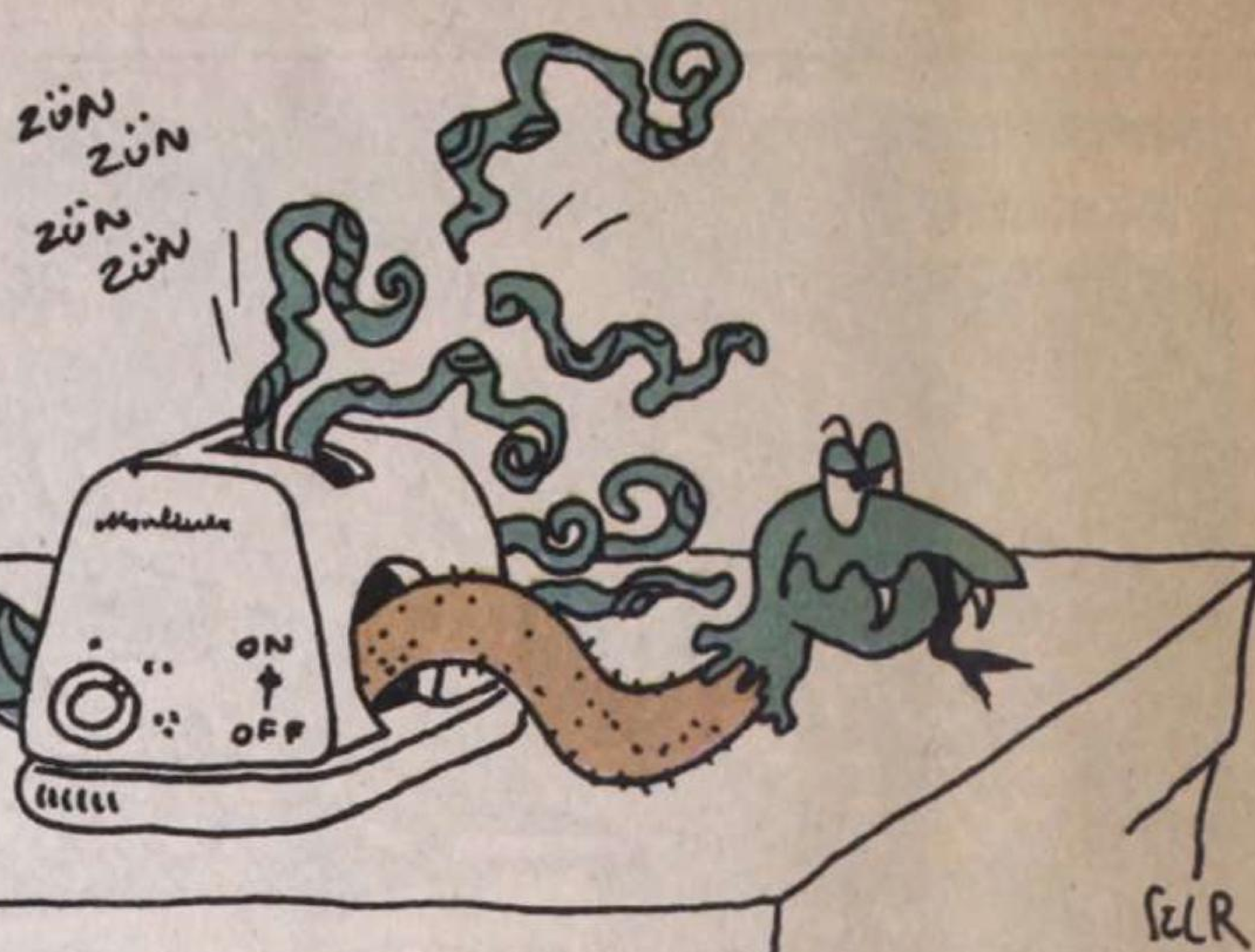
MIÉNK ITT A TÉR

– Megverekedhetünk érte! Nálatok ki a bandafőnök?

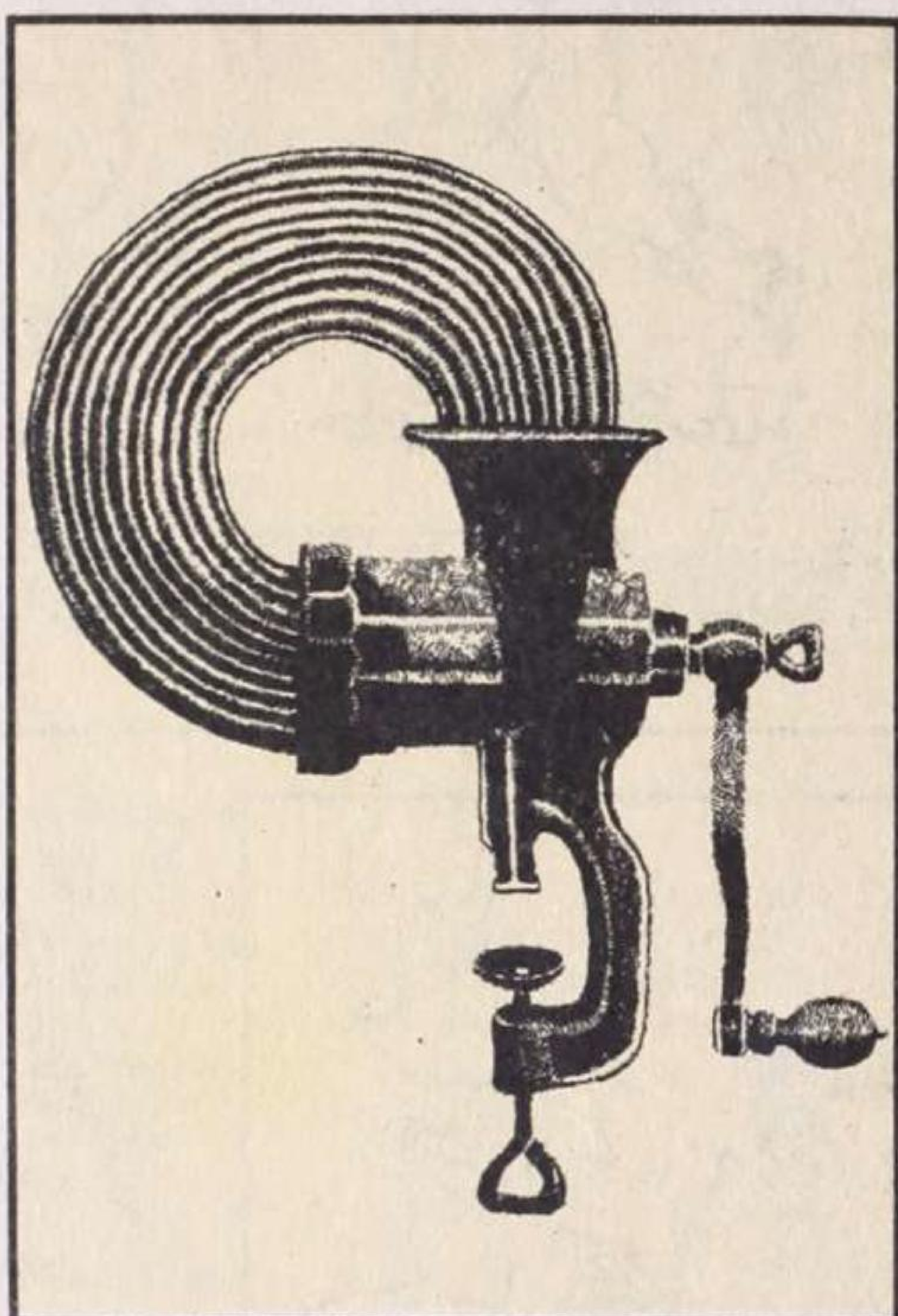
Karácsonyi ajándékaink

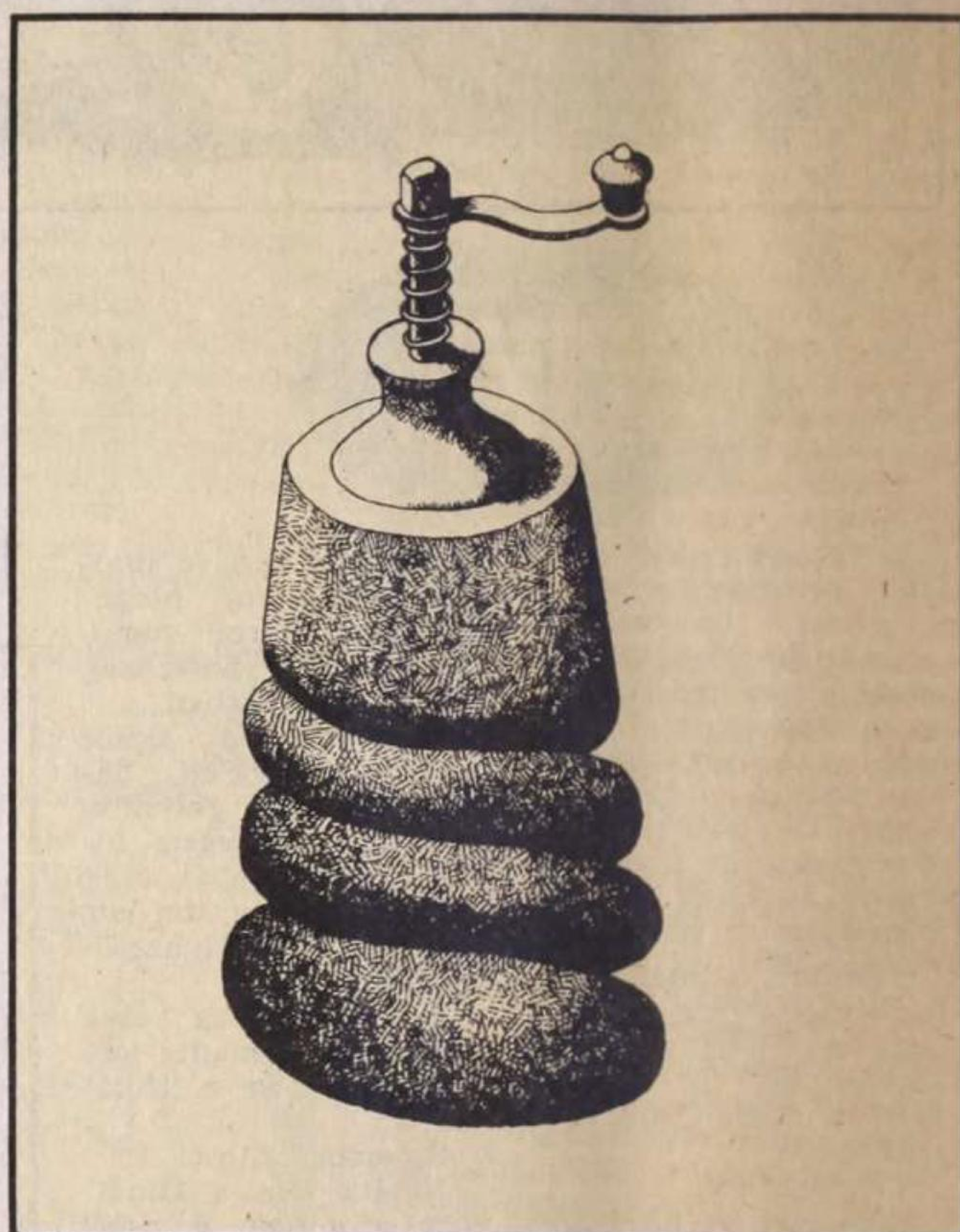
A LUDAS MATYI CSOMAGKÜLDŐ SZOLGÁLATA ..

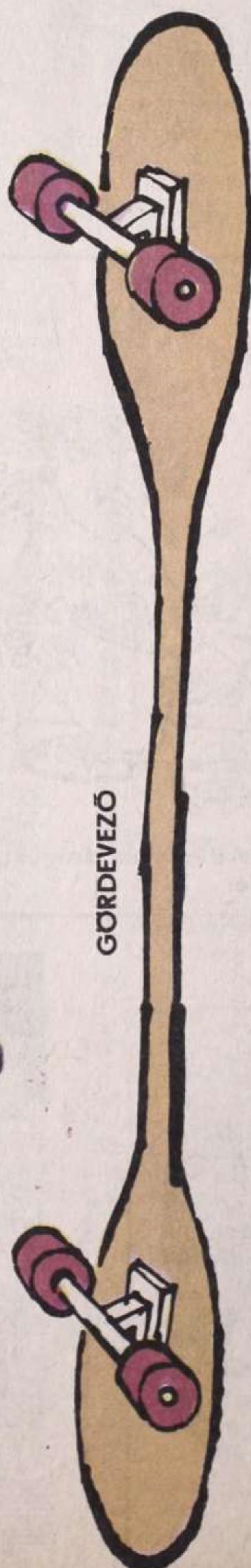

HÁZTARTÁSI KÍGYÓHÁMOZÓ

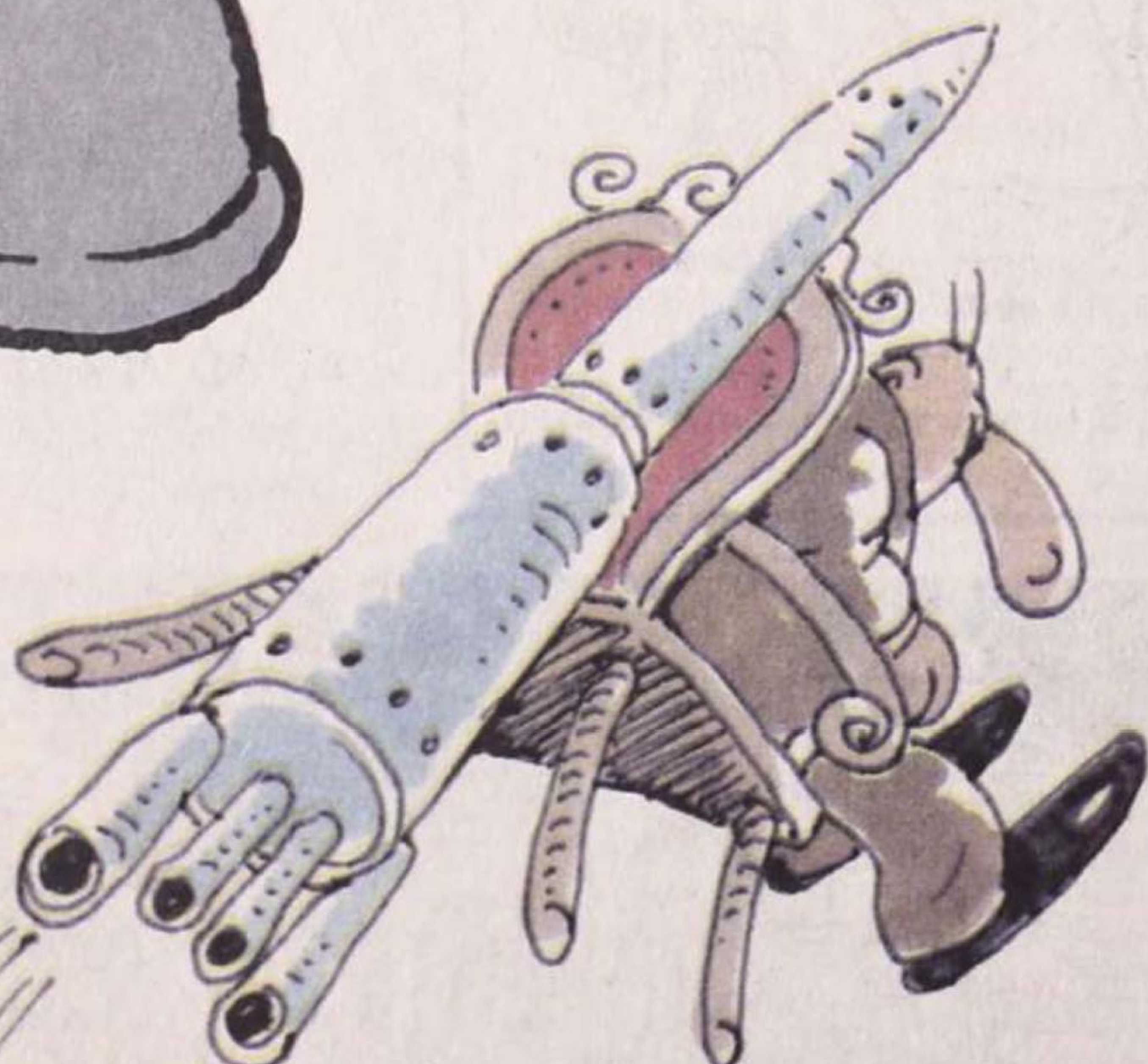
FŐZŐPUMPA

GÖRDEVEZŐ

„AGYŐ"
MINISZTERI BÁRSONYSZÉK INTERKONTINENTÁLIS RAKÉTÁVAL

Szenzációs találmány! Ezentúl nem probléma, ha valaki beleragad a székébe. Egy gombnyomás és a nem kívánt illető repül!

„MINI"
KARÁCSONYFA

Mikroszkóppal együtt használandó. Előnye: kevesebb ajándékot kell alatta elhelyezni és díszítése is egyszerűbb

Ajándékot adni – mint tudjuk – öröm... A megújult, megfiatalodott Ludas Matyi szerkesztőségének tagjai összes szívük minden melegével küldenek szeretettel

GÖNCZ ÁRPÁD köztársasági elnöknek egy többsebességes BMX-kerékpárt, hogy régi szenvedélyének hódolva ura lehessen a rendkívül rögös honi politikai terepnek.

ANTALL JÓZSEF miniszterelnöknek egy bemutatóra szóló mosolycsekket, amelyet nyugodt erővel beválthat a Világbank bármelyik fiókirodájában.

TORGYÁN JÓZSEF frakcióvezetőnek Orbán Viktorka iskolai intőkönyveit, hogy végre folyamatában láthassa fiatal képviselőtársa pályaívét.

ORBÁN VIKTOR frakcióvezetőnek pontosan 47 dekagramm, Torgyán József farmjáról származó búsmagyar narancsot, utánvéttel.

BOTOS KATALIN pénzügyi államtitkárnak a magyar Burda féléves előfizetését, az általa oly szívesen viselt csábosan puritán ruhakölteményék szabásmintáiért cserébe.

POZSGAY IMRE pártonkívülinek Budapest–Lakitelek útvonalra szóló menettérti szabadjegyet, amelyet igénybevétel hiánya esetén visszaváltunk.

PETRASOVITS ANNA többszörösen újrakezdő asszonynak a politikai küzdőtérről a napokban visszavonult Mrs. Thatcher legszebbik retiküljét. (Azt a kis fehér kopottat.)

HORN GYULÁNAK, a külügyi bizottság vezetőjének a néhai berlini fal egyetlen tégláját, amely nem része Németh Miklós legendás téglagyűjteményének.

NÉMETH MIKLÓS volt miniszterelnöknek hangkazettán az ún. „Horn-legendát", a főszereplő tolmácsolásában. (Magyar hangja: Helmut Kohl.)

BÉKE KATA művelődési államtitkárnak a Humánszakos Takarítók Ligájának bérszalagokkal ékesített érdemrendjét.

KIS JÁNOS pártelnök filozófusnak Mécs Imre: Ki az első mozgató című ontopathológiai alapvetését, gyékénykötésben.

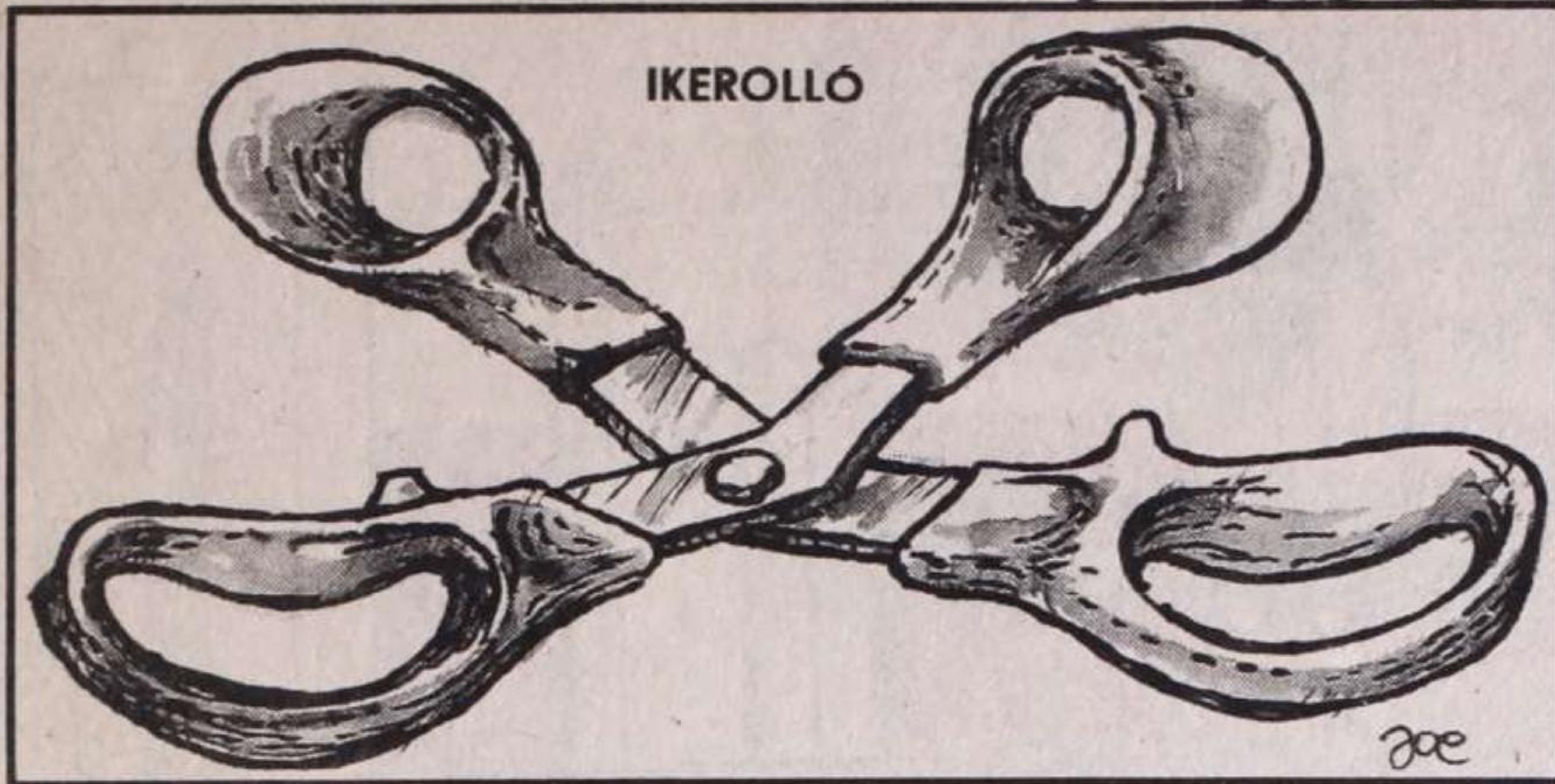
DEMSZKY GÁBOR főpolgármesternek egy belvárosi parkolási engedélyt, amely már viszszavonása előtt is érvénytelen.

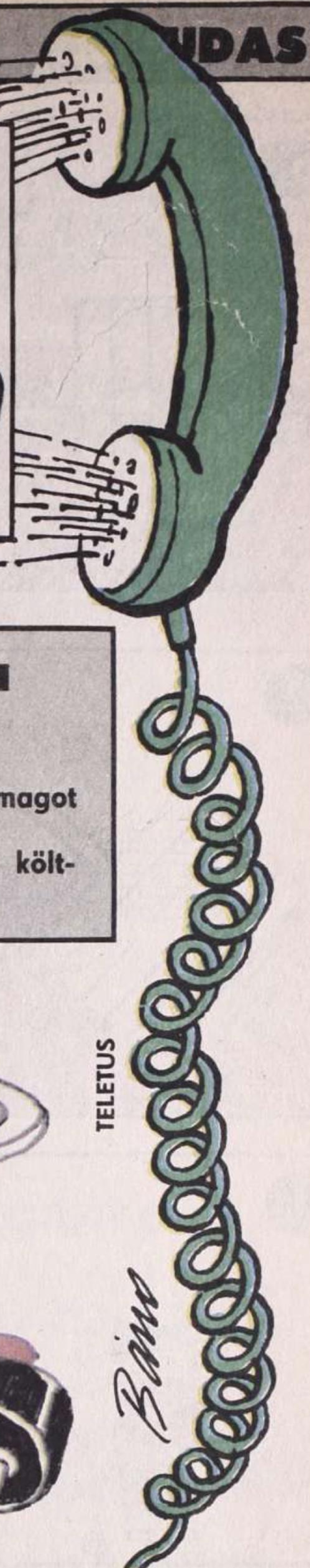
VÉGVÁRI JÓZSEF őrnagynak – egykori főnökeinek lehallgatólagos jóváhagyásával – két flakon HIFI-minőségű, III/III-as mintájú poloskairtót. (Használat előtt lerázandó!)

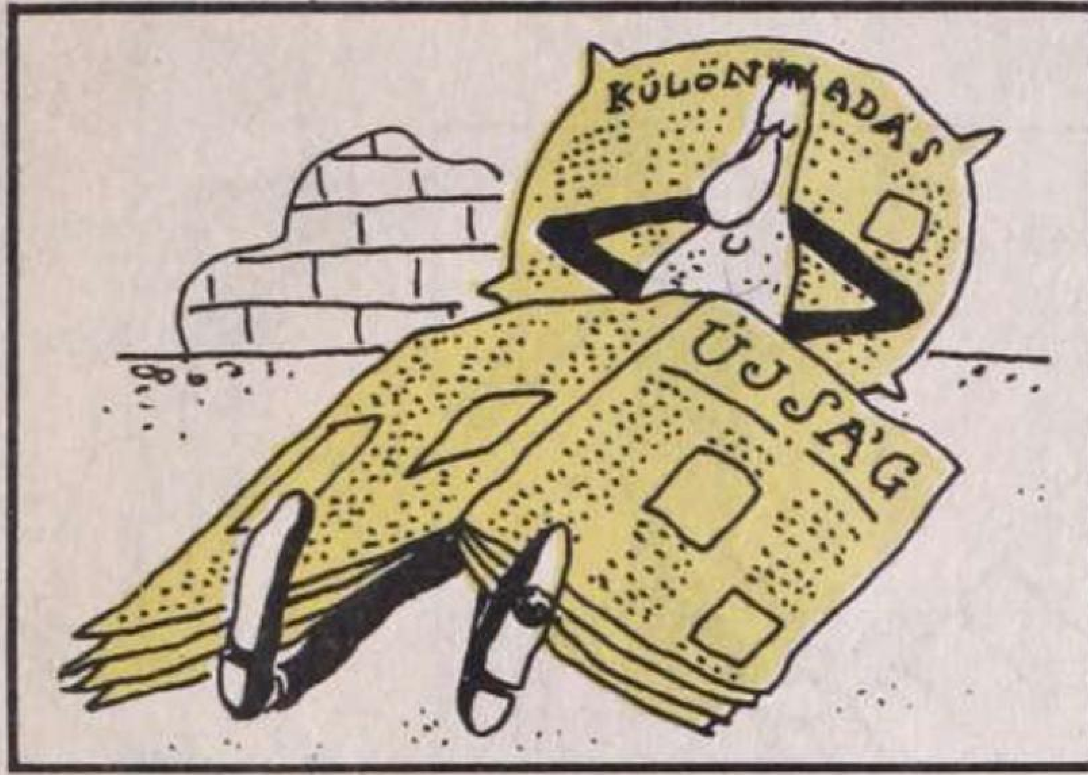
ZALATNAY SAROLTA író-táncdalénekesnőnek az erősebbik nem körében végzett karitatív tevékenység elismeréseképpen kalkuttai Teréz nővér áldását.

És végül Önnek, azaz minden Kedves Olvasónknak inflációcsökkentő csodabalzsamot, hogy azzal kenegessék fájó(an üres) zsebeiket...

(Csomagolta: WÉBÉ)

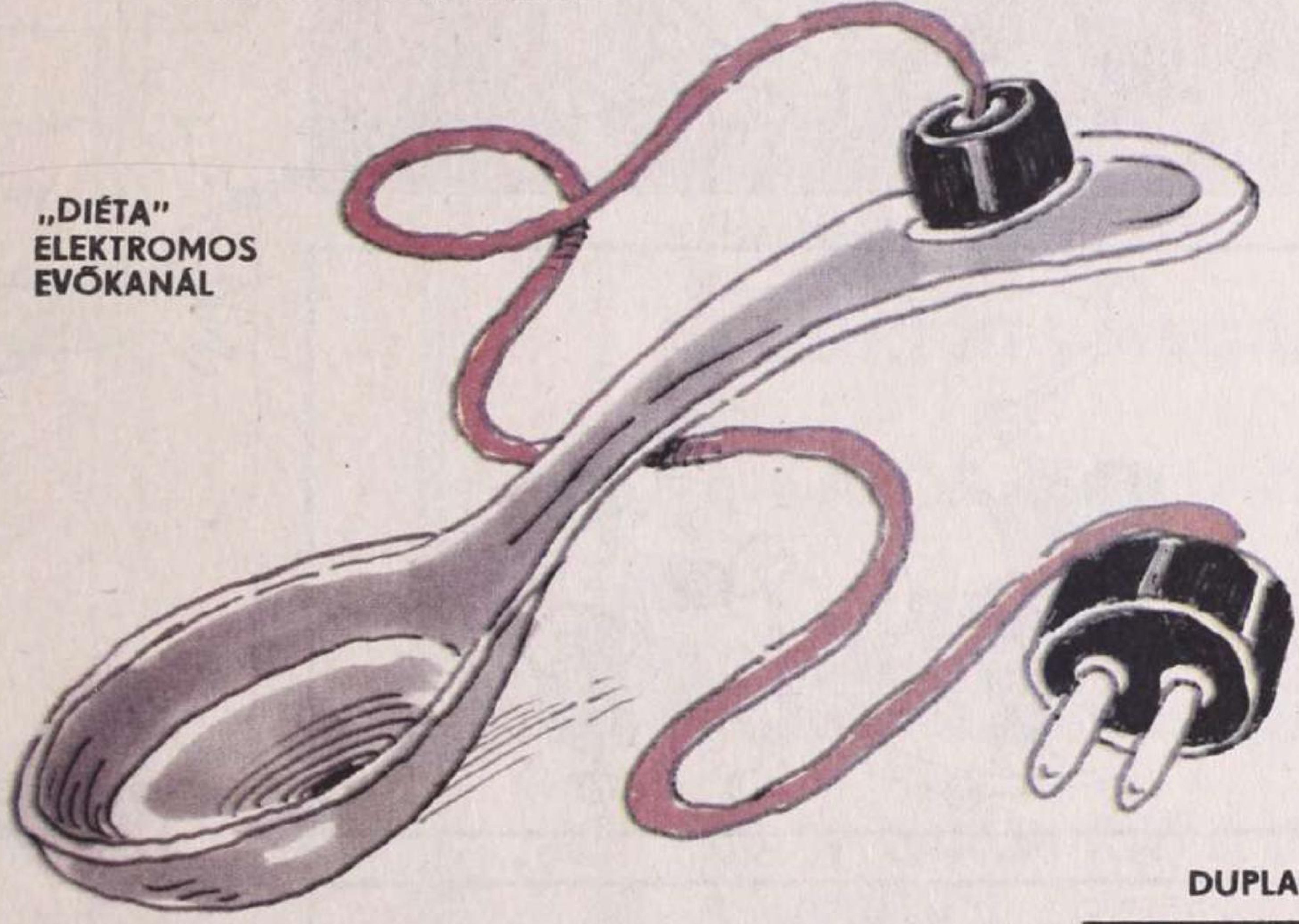

A takaró formájú napilapok

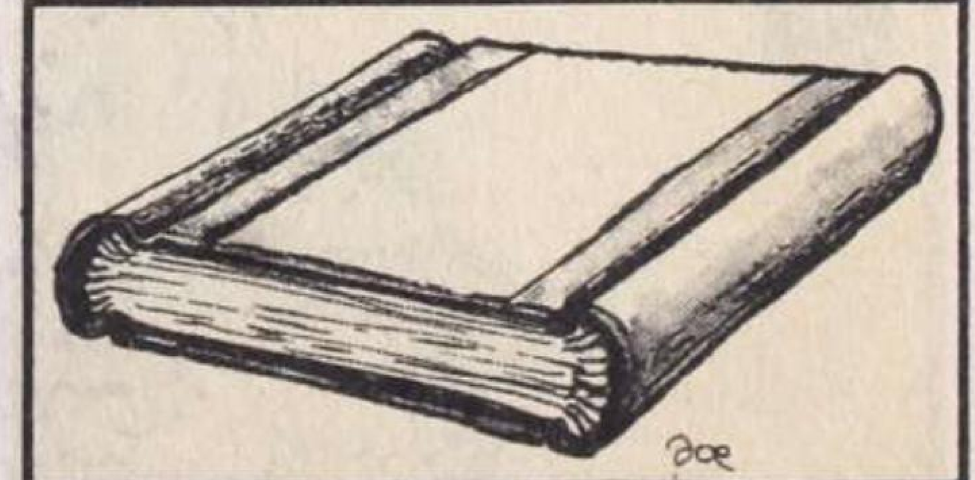
KARÁCSONYI AJÁNDÉK

– Milyen csomagot kaptál?
– Sajna csak költségvetésit...

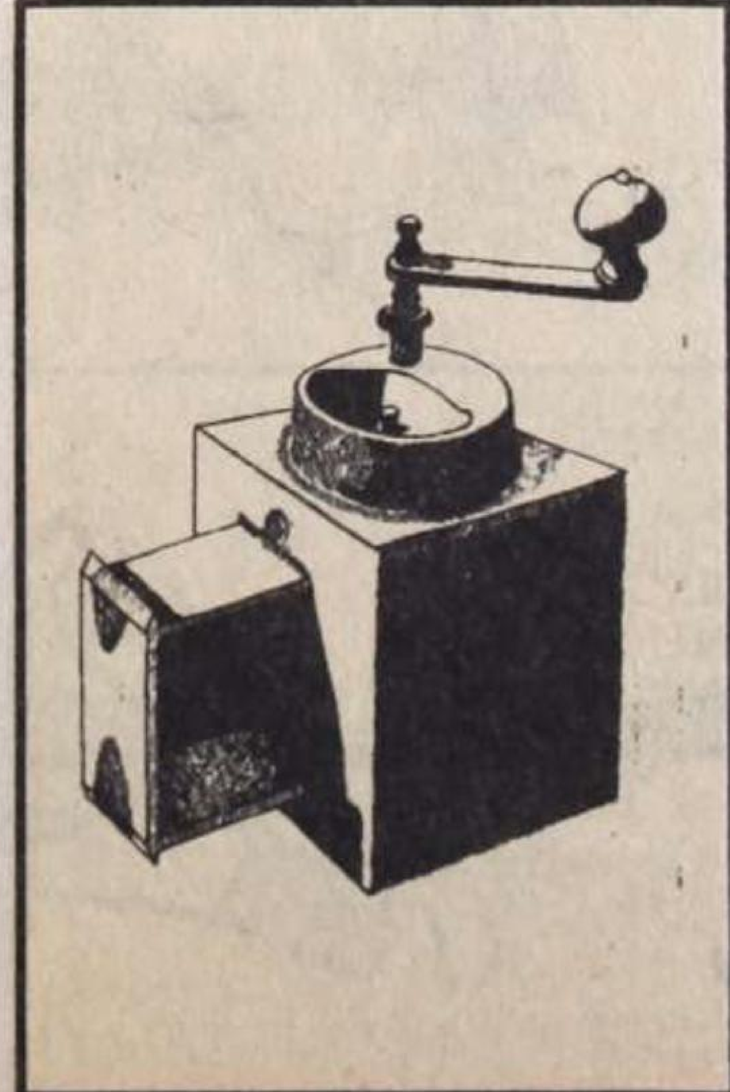

Várhatóan a jövő év slágere. Ha bekapcsolják, kevesebbet eszik az ember

DUPLAGERINCŰ KÖNYV

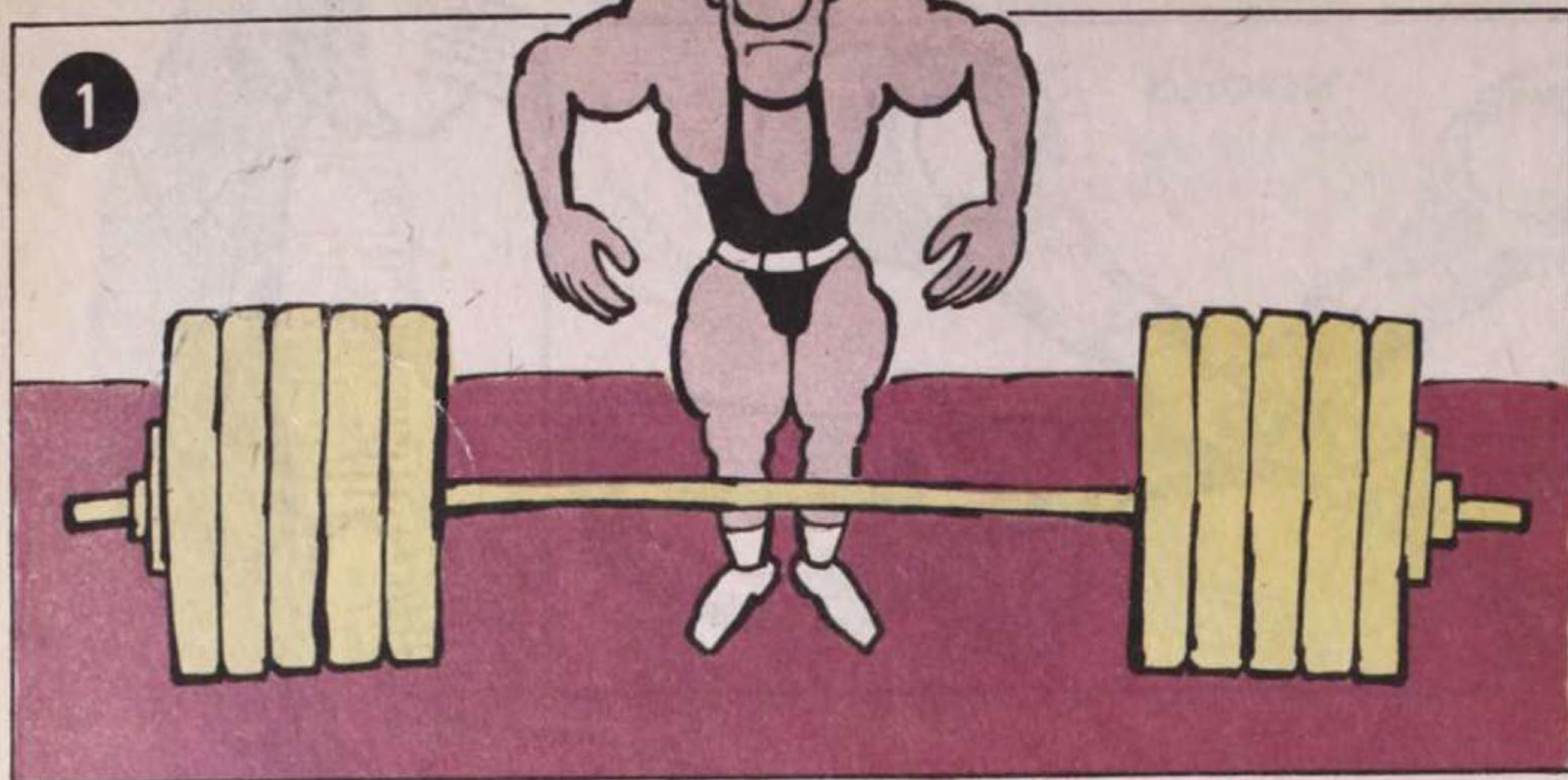

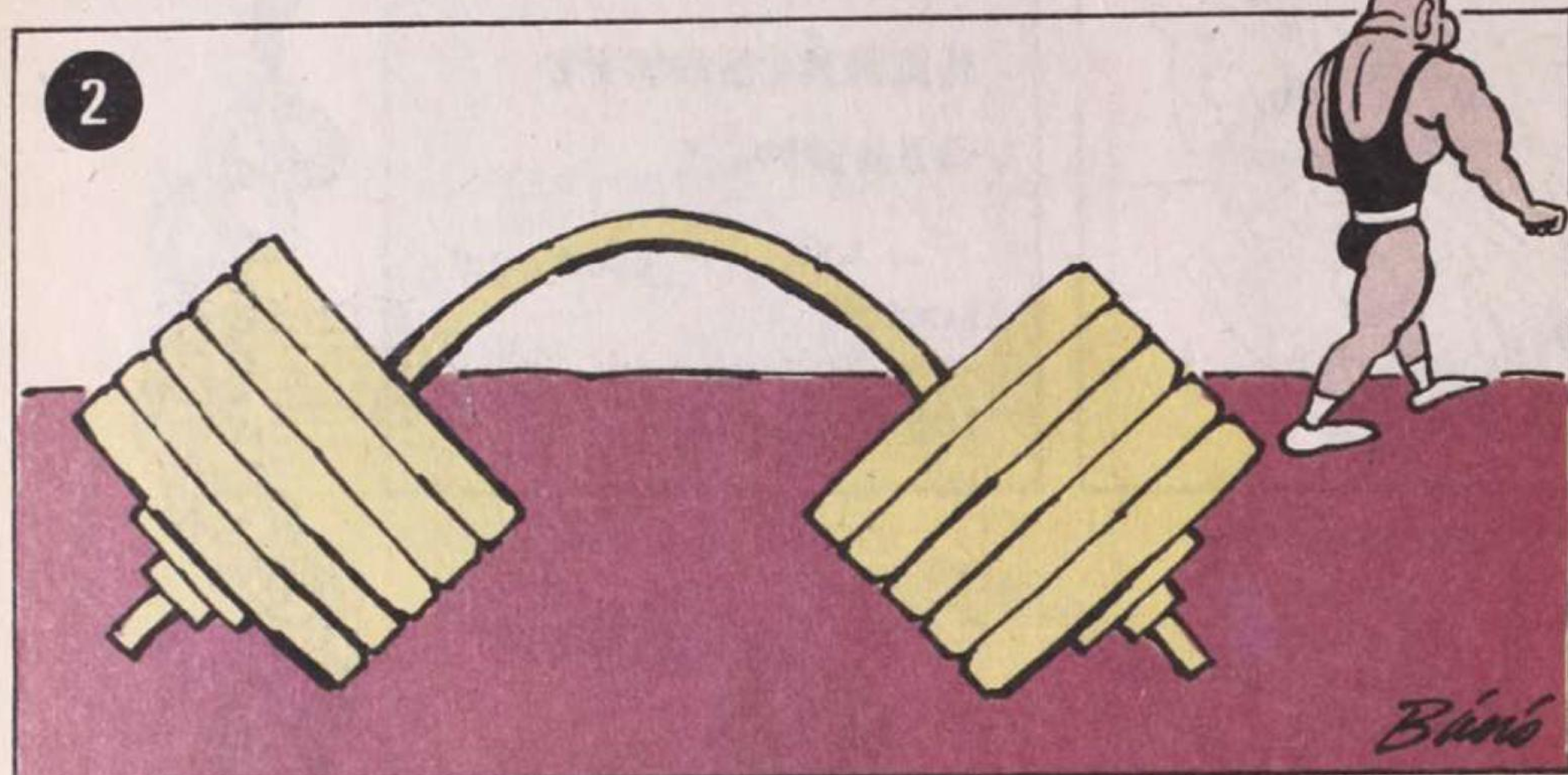

„MORÁL" ÓVSZER LYUKKAL

Megóv az örömszerzéstől, ugyanakkor gyermekáldásra kiválóan alkalmas

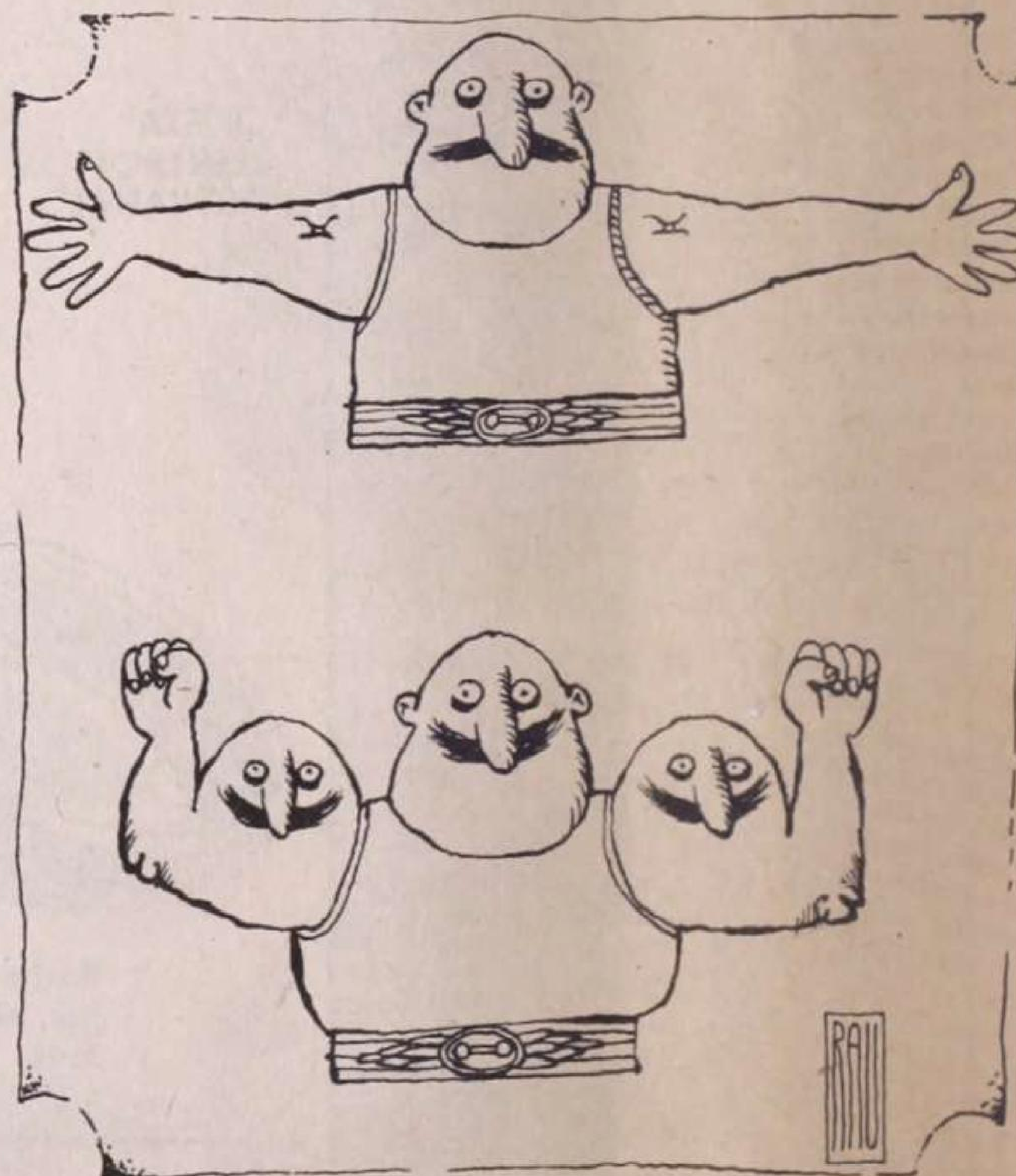

SPORTSZENVEDÉLY

MI AZ ŐSZI BÁGYADTSÁG ÉS A TÉLI ALUSZÉKONYSÁG A TAVASZI FÁRADTSÁGHOZ KÉPEST!

SZÉDÍT A Karrier

– Na, fiam, bedobunk a mélyvízbe – szusszantott egy szilvóriumillatút Dészabó, a Tömegsport című napilap rovatvezetője. – Holnap egy valódi focimeccsről tudósíthatsz, fél flekkben . . .

E szavak hallatára Pentelének az izgalomtól összekoccantak a térdei, pedig meglehetős karikalábai voltak. Ugyanis ő mindeddig csak kis színeseket szállított a lapnak a Klauzál téri snóblibajnokságról. S most egyből egy tétmérkőzésről írhat! Tudniillik holnap, az Alsópiszke–Bőrszatytyán meccsen dől el az NB IV-ben a 13. hely sorsa . . .

Másnap délelőtt Pentele háttéranyagokat gyűjtött az alsópiszkei kocsmában és a plébánián, de a mérkőzés előtt negyedórával már a helybeli téesz lelkes pártolótagjainak segédkezett elhessegetni a focipályáról a teheneket.

A meccs kezdetét jelző sípszó azonban nemcsak a teheneket zavarta meg, hanem a Tömegsport ifjú tudósitóját is, mivel a fütty után a játékosok úgy elkezdtek ide-oda rohangálni, hogy Pentele képtelen volt megszámolni őket. Mentségére legyen mondva, hogy élete első focimeccsére készülve, izgalmában a labdarúgás helyett véletlenül a lengőteke szabálykönyvét hozta magával, így hiányzott a megbízható szakirodalom.

Amikor a játékosok zuhanyozni indultak a közeli gémeskúthoz, Pentele megkérdezte a végeredményt a bírótól, majd blokkfüzetébe kanyarított néhány kerekded mondatot az időjárásról és a pályagondnok kutyájáról.

– Elsőre nem is rossz . . . – szusszantott kivételesen egy vegyesgyümölcs illatút a rovatvezető, a féloldalnyi tudósitásra bandzsítva.

– Lenne egy kérésem, főnök – bátorodott fel mértéktartóan Pentele. – Szeretnék kérni három nap szabadságot, azalatt megírnék egy focikönyvet . . .

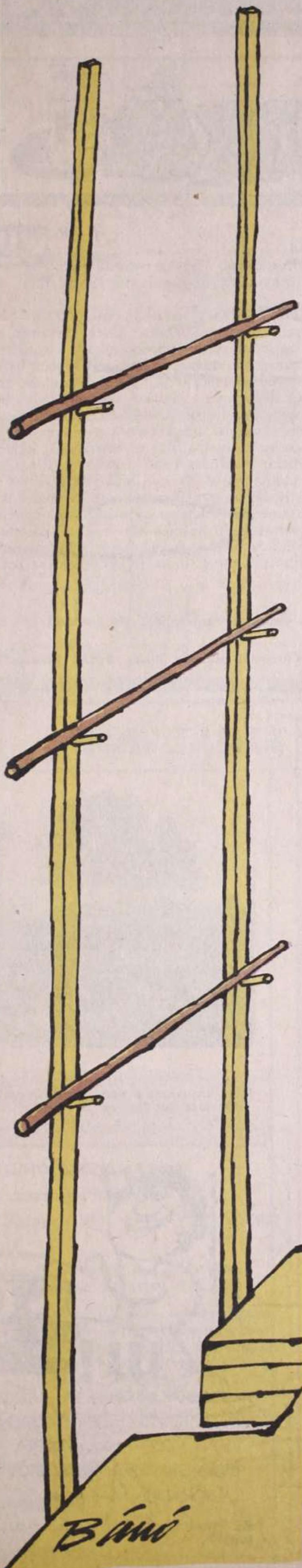
A kétszázezer példányt órák alatt szétkapkodták, hiszen Pentele Datolya II-ről írta könyvét, a harmincas évek legendás platinacsapatának sztárjáról, Horthy Miklós jobbszélsője voltam címmel.

Azóta megjelent a bővített második kiadás is, amelynek függelékében már szóhoz juthattak Datolya II. egykori barátai is, mind a tizenhétezren, valamint egyetlen ellensége: Winston Churchill.

Természetesen Pentele nem pihent friss babérjain. Gyors egymásutánban könyveket írt a Klauzál téri lányokról, a snóblikirályról, és egy rockegyüttesről: a bőrszattyáni Mokaszinról. Hetente megjelenő művei terjesztésére saját aluljárót fúratott a Klauzál téren, s ezekben a percekben éppen emlékiratain dolgozik. A páros heteken tagja az Írószövetségnek, a páratlanokon viszont rendre kilép onnan.

S még valamit: azt a bizonyos meccset egyébként az Alsópiszke nyerte kettő-egyre . . .

Walter Béla

Bosszankodunk, tehát vagyunk

Bolhapiac

Keresnek: használható táskaírógépet, férfiöltönyt, nadrágot, 34—35-ös fiúcipőt, fiúnadrágot, pulóvert, fekete-fehér filmek előhívásával és nagyításával kapcsolatos könyveket, John Knittel: Therese, Amadeus, Áron kapitány, Abd-el Kader, Lőrincz L. László: Hosszú az út Lhasszáig, A nagy kupola szégyene, A hosszú szafári, A föld alatti piramis.

Kínálnak: használható fekete-fehér tv-t, Grundig ZK—145-ös orsós magnót, gyermek társasjátékokat, diafilmeket, NSZK és Svéd szex- és pornómagazinokat, nyugati képesmagazinokat, L. Bulver: Pompeji utolsó napjai, Chaplin: Életem, Hemingway: A folyón át a fák közé, Julius Lips: A dolgok eredete, Stanislav Lem: Kiberiáda, Stephen King: Ragyogás, A holt sáv, E. Zola: A patkányfogó, Berkesi András: Szerelem három tételben, Pisztrángok és nagy halak, Siratófal, Mezei András: Éva, sok-sok Ádám, és . . . , Szilvási Lajos: Hozomány, Kamaszok könyveket.

Cserélnek: 4 db különböző méretű ékszerteknőst akváriummal és felszereléssel videókazettára.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9—12 óra között a 118-8411-es telefonszámon, a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Turkál

Kurir

1990. október 6., Arad
Ezrek érkeztek a határon túlról, Magyarországról ezen
emlékezzenek. A város nyugodtnak, csendesnek látszik, de ...
sok a rendőr.
A szálloda előtt állunk meg, ahova tavaly december 23-án behúzód-
tunk néhány pillanatra. A bárban nyugodtan ülnek, kávéznak, iszoga-
nak a vendégek. Gyalog indulunk a Szamoson túlra, a vár melletti em-
lékhelyhez. Nem kell kérdezni, merre, virágokkal a kézben halkan be-
szélgetve, ünnepélyesen nagy csoportokban mennek az emberek. A vá-
rat ma is katonák őrzik. Elhagyjuk a várárkot. Az emlékhely obeliszk-
mára beszorult a kemping és a futballpálya közé. Emberek mindenütt.
Megkondulnak a város harangjai, megérkeznek a díszvendégek, a k-
végzett tábornokok leszármazottjai, a Magyar Köztársaság küldöttség-
Katona Tamás államtitkár és Rudas Ernő nagykövet. Elkezdődik
ökumenikus istentisztelet, hogy 141 év után egyházi végtisztességet a-
jon a kivégzetteknek. Imák, megemlékezések sora. A koszorúk, cso-
...ok, virágok gyűlnek, szinte már ellepik a szabadsághősök emlékműv-
dulunk vissza a városba. A Szamos-híd mellett kopjafa áll
dmezővásárhelyi Tóth Sándor gépkocsivezető emlékére, aki tava-
cember 22-én éjszaka itt halt meg. Friss virágok. Emlékezzünk.
SZALAY ZOLTÁN ripor

A Maros helyére a Szamost varázsolták. Ezt nevezik helycserés támadásnak?

(A Kurir-ból ollózta: Rosta Beáta, Zalaegerszeg)

A járőrök észlelésüket azonnal jelentették az ügyeletre, s gépkocsizó járőr segítségét kérték. Valamint azt is, hogy értékesítsék a nagylaki határátkelő állomás tisztjeit, hogy tartóztassák fel a Mercédest. Jól tették, mert csak a nagylaki FET-en érték utól a már említett rendszámú gépkocsit.

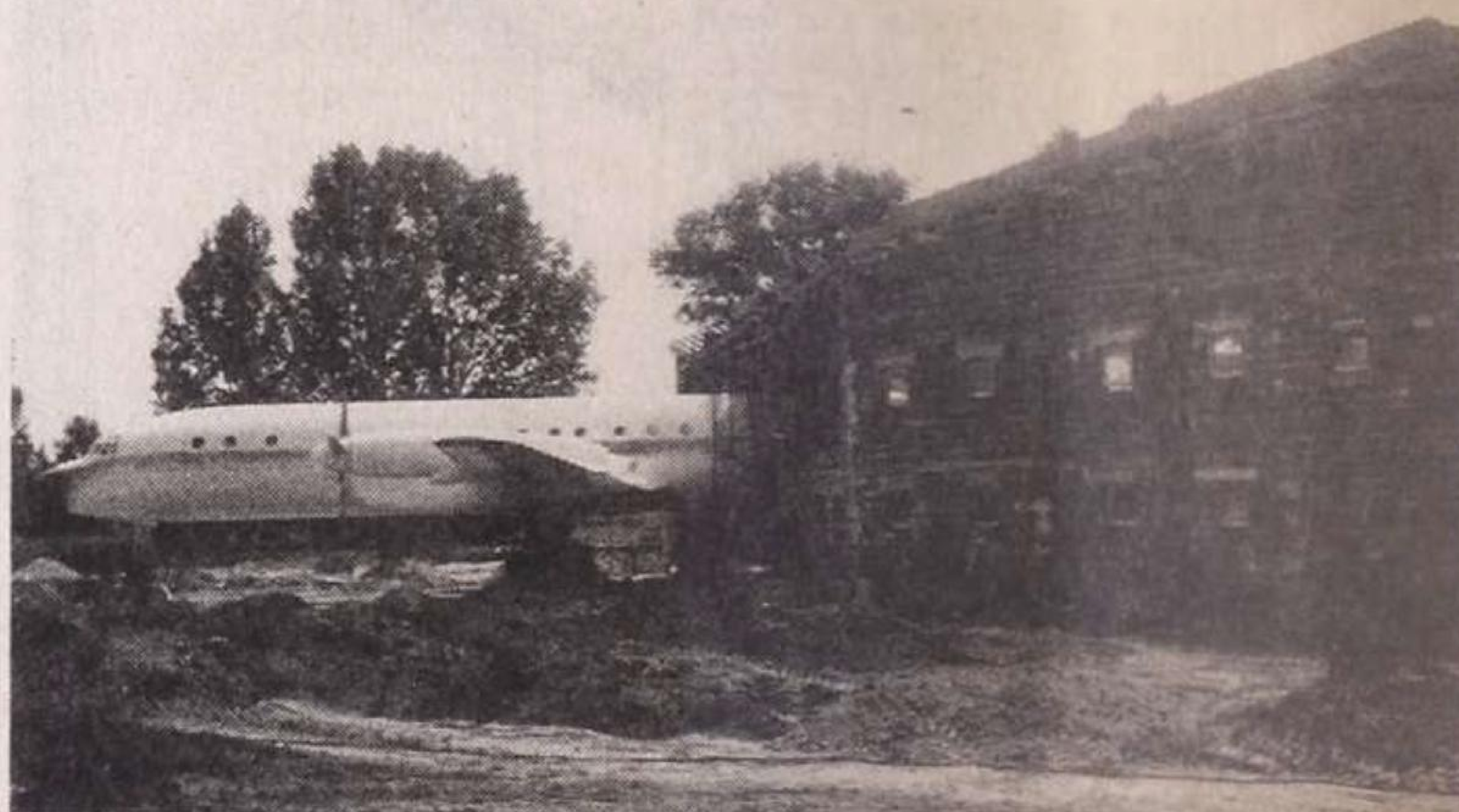
Nem annyira értékesítésről, mint értesítésről lehet szó. Nem ugyanaz!

(A reggeli Délvilágból ollózta: Narozsnik Ferenc)

5. Az önkormányzati testület *nem tiltotta be, és nem is engedélyezhetné — ha akarná sem — a külföldi állampolgárok árusítását (KGST-piac);* egyrészt, mint már említettem, ez esetben az engedélyező hatóság a megyei tanács, más-

Nagy kár! Ebből az „árufeléségből" igen jelentős a túlkínálat.

(A Délmagyarországból ollózta: Dr. Ruzicska László, Szeged)

Légi katasztrófa nem történt, csak így épült az abdai vendéglő. Szerencsére már vendégeket is fogad.

(Beküldte egy olvasó)

Pécs, Sallai utca 8.
Tel.: 10-362

ORIENT
TÁVOLKELETI MŰSZAKI ÁRUK BOLTJA

ÚJ!

GOLD STAR MIKROHULLÁMÚ SÜTŐ 281-es ~~28 800,-~~ HELYETT 27 600,-
HITACHI VTM 727 VIDEOMAGNÓ ~~CSAK~~ 32 500,-
SONY VIDEO 8-AS KAZETTA ~~800,-~~ 950,-
GOLD STAR 32 cm TÁVIRÁNYÍTÓS SZÍNES TELEVÍZIÓ 25 900,-
AUTÓRÁDIÓ-MAGNÓK .... 3400,- — 16 400,-

Ha előző áron nem is, de az új áron biztos jobban megéri ... Vagy ki tudja?

(Dunántúli Naplóból ollózta: Csölley Róbert, Pécs)

ÜNNEPI RECEPT

A fiatalasszony remekül főz, de kissé sokat. Egy este az ifjú férj kifakad:

– Nem értelek, miért adsz nekem ilyen temérdek ennivalót, szívem?

– Mit csináljak, kedveském? (folytatása a rejtvényábra számozott soraiban)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb 1991. január 2-ig a következő címre: Ludas Matyi, Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3×300 Ft-ot sorsolunk ki.

VAN ILYEN GERLE IS · PÁRIZS HÍRES EGYETEME · ROSTA · KARBAN VAN! · ELŐTAG, JELENTÉSE: VEGYI- · BÚCSÚ SZAVA · BÉC. NŐI NÉV · FALATOZIK · HÍM ÁLLAT · PIPÁT MEGTÖLT · NEWTON · BAROMFIUDVAR LAKÓI

(1) »

FRANCIAORSZÁG NAGY FOLYÓJA · MUSZK-LI · KEREK SZÁM · BUBE EGYN.B. · VISZÁLYT KELT

KÖRÚT /RÖV./ · LASSAN GYÓGYUL · OP.ÉN. /GYÖRGY · ... BIEN PHU · CSÁKÓM PÁROS B · TÖRÖK LOVAS V

HATÁRÁLLOMÁS · RENDEZŐ /LÁSZLÓ/

NUMERO · GYEREKEK IGÉNYLIK · ... BUZZATI /OLASZ ÍRÓ V./ · EEEE! · EGYKORI MINISZTÉRIUM · ORVOSI KÉS · GYAKORI CICANÉV

DIÁT, FILMET BEMUTAT · ISMERETLEN HELYRE · ÚT ÁTADÁS · OKTATNI · ...-FI ÜZEMI RÉSZLEG · ...-DÁNOM · (2) » · KERESZTÜLVONATOZIK

TETŐFEDŐ LEMEZ · ÁMBÁR SVÁJCI HEGYSZÖRNY · LÁMCSAK! · KATONÁSKODIK · PÉNZT HERDÁLÓ · PAPÍRRA VETÉ · A HUN BIRODALOM VEZÉRE V.

NÉMET PORCELÁNVÁROS · ELŐFORDULHAT · ESZTENDŐS · LASSANKÉNT KETTÉVÁLÓ

SZÁMÍTÓGÉPI HÁLÓZAT · AZ UTCÁRA PILLANT · KÉTES! · PÓRÉ EGYN.B. · JAPÁN VÁROS · EGYIK VILÁGTÁJ · TEHÁT, LATIN SZÓVAL · ... VESZ

... AVIS /FEHÉR HOLLÓ/ · KAPUSRÉMEK! · ...MAYS: TENGERI · FENYEGETŐ BAJ · CSŐSZ MAGAS PÓZNÁJA · KISBÉR KÖZSÉGRÉSZE

(3) » · FALAK ALÁ KERÜL · GLÉDA

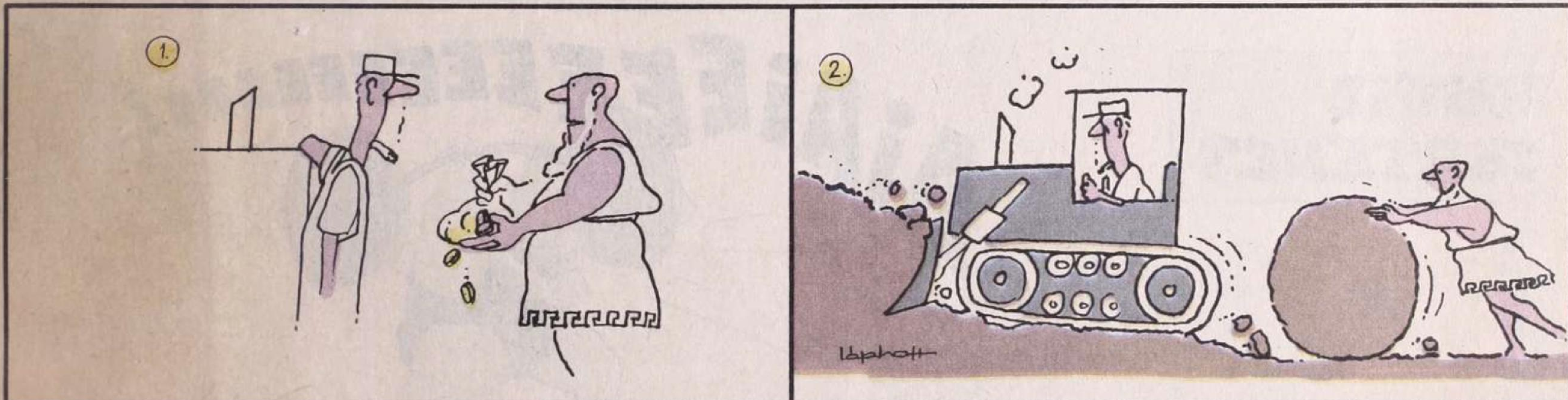
CSEH FÉRFINÉV · ERBIUM · FORD. KETTŐSBETŰ · VASGOLYÓ DARABJA! · ŐSI CSELEKVÉSI MÓD · DÉL-FRANCIA ÜDÜLŐHELY

... BÁCSI /CSEHOV MŰVE/ · SZELÍD ERDEI VAD · KÖZSÉG BARANYÁBAN · HELIKOPTER LÉGCSAVAR,NVL · SEJTMAG RÉSZECSKE

MUNKÁCSYNÁL "TESZI" AZ INAS · EGYEDÜL ELŐADOTT SZÁM · FEOFAN GREK REMEKEI · "A" SZIKLAMORZSA

AKONA SYSTEM

NAPJAINK SZISZIFUSZA

Főszerkesztő: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
Főszerkesztő-helyettes: PÁPAI GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977
Telefon: 118-8411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 215-8860) 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 54 Ft, negyedévre 162, fél évre 324, egy évre 648 Ft. Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456.
Telefax: 138-3331
Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest 90.2308/51–52-22-66 rotációs ofszeteljárással.
Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató
HU ISSN 0134–0611

A 49. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése: „Amikor még nem találták fel az autót!”

300–300 Ft-ot nyertek:
Buszlai Csaba, 4532 Nyírtura, Kossuth u. 30.
Pintér László, 6320 Solt, Galamb u. 10.
Solti Éva, 1093 Budapest, Szamuely u. 9. II. ép. I. em. 8.

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket — ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak — visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

— EMBER!
NEM AZ ÖV KICSI,
A FEJE NAGY...

FIZETÉS

INFLÁCIÓ

RÖVID TÖRTÉNET

AiAiEEEEEEEEEEEE!...

